

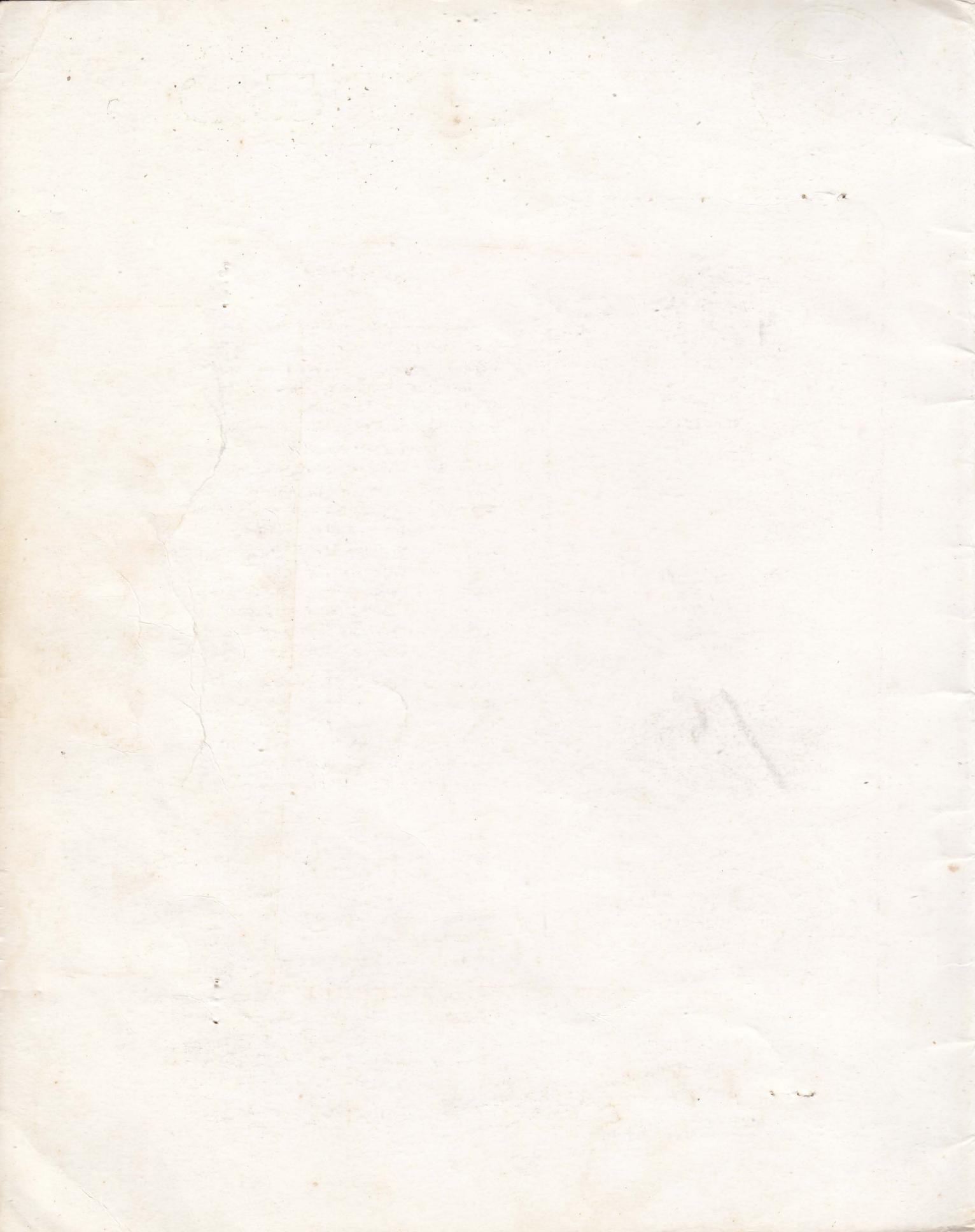

கலைமுகம்

காலாண்டுக் கலை இலக்கிய திதழ்

ஷட் - புரட்டாதி 1996

**கலைமுகம்
KALAIMUGAM**
காலாண்டிதழ்

1996
ஆடி - புரட்டாதி
கலை - 7
முகம் - 3

**பிரத்தின்
சிறப்பிதழ்**

தொடர்புகளுக்கு
Centre for Performing Arts
Apt. 5/6
19, Milagiriya Avenue
Bambalapitiya,
Colombo - 4
Sri Lanka

திருமறைக்கலாமன்றம்
238, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை

வணக்கம்

கலை-பண்பாடு என்பது ஓர் கிணத்தின் தனித்துவத்தைச் சூட்டி நிற்பது, ஒவ்வொரு சமூகத்தினதும் பண்புகளை வரையறை செய்து பிரித்துக்காட்டுவது. இருந்தும், அதனுடைய உயிர்த்துடியில், மாணித்தை வளர்ப்பது, நுண் உணர்ச்சிகளை நெறிப்படுத்துவது, மக்கள் யத்தியில் புரந்துணர்வுப் பாலமாக அமைவது. இந்த அடிப்படைக் கொள்கையில் வேறுந்து செயற்பட்டு வருகின்றது திருமறைக் கலாமன்றம். அதுமட்டுமேன்று, அது பிறந்து வளர்ந்து வரும் மன்னில், உச்சிரீது வாணிடிந்து விழுந்திடுவதும் அச்சுழலுக்கு ஏற்ப தனது கலைப்பணியைப் புரிந்து கொண்டிருப்பதைப் போல், நம்மவர் மூலம் அது புருந்து இயங்கிவரும் நாடுகள் பலவற்றிலும் தனக்கே உரித்தான நடையுடன் செயல்பட்டு வருவது கிறைவனின் திருவருளே!

திருமறைக் கலாமன்ற உறுப்பினர் பலரின் அர்ப்பணத்தை உலகறியும்! அவர்களின் அரும் தியாகத்தையும் தளராத உறுதியையும் அவர்களது செயற்றிறங்கள் கூறும்! தமது கலைப்பணியின் மூலம் கிக் கலைச் செல்வார்கள் நம்பிக்கையின் விளக்கை ஏந்திச் செல்கிறார்கள்!

திருமறைக் கலாமன்றம் தனது கிலட்சியப் பணியில் நாளையும் சீறப்படு இயங்கவேண்டுமெனின், அது கலையார்வழங்கள் கிளம் தலைமுறையினரை கிணைத்துக் கொள்ளவேண்டும். கிவர்கள், கலைப்பணி ஈடுபாட்டால் கரடு முரடான பாதையின் ஊடாகத் தியாக ஒரி ஏந்திச் சென்றால் மட்டும், உள்ளத்தில் உண்மை ஒளியும் உலக சமூகத்தில் புது வழிகளையும் சமைத்து வரலாற்றுப் பெருமையினைத் தேடிக்கொள்ளலாம் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டியது கின்றியமையாதது.

நீ. மரியுசேவியர் அடிகள்.

மேற்குநாடுகளில் எங்களின் எதர்காலம்?

○
 மேற்கு நாடுகளில் எங்களின்
எங்களின் எதர்காலம் பற்றிய
பீதி கலந்த அக்கறை கிண்று
பல்வேறு மட்டங்களில்
அரும்பத்தொடர்க்கியுள்ளது.
ஆயினும் எதர்காலம் பற்றிய
எதர்வகூறல் எந்தவொரு சமூக
ஆய்வாளனுக்கும்
சிரமானதொன்றாகவே
உள்ளது.

இந்நிலையில் ஆரோக்கியமான
விவாதங்களே
நல்லபலன்களைத்
தரமுடியும்.
 நாவளன் எழுதியுள்ள
இக்கட்டுரை தொடர்பான
மாற்றுக்கருத்துக்கள்
வரவேற்கப்படுகின்றன.

-ஆர்.

○

வேதனையும் நம்பிக்கையினமும்,
பயமும், துயரமும் நிறைந்த
வாழ்க்கைமுறையே நாளாந்த
நிகழ்வாகிப்போய்விட்ட புகலிடத்தில்
எமது எதர்காலச்சந்ததியின்
வாழ்க்கை எப்படி
இருக்கப்போகிறது என்பதற்கான
எதர்வகூறலைப்பற்றி
ஒவ்வொருவரும், நேரடியாகவோ,
மறைமுகமாகவோ
நிந்தித்தவண்ணமே
இருக்கின்றோம். கைதேர்ந்த
சமூகவியலான் ஒருவனின்
ஆராய்ச்சியைப்போல், மிகவும்
திட்டவட்டமாக ஆழமாக
ஆய்வுசெய்து எமது புலம்பெயர்
சமூகத்தின் எதர்கால

விளைவாக்கல் எப்படி
இருக்குமென்று எம்மால்
திட்டவட்டமாக
சூறமுடியாவிட்டாலும், அமாவாசை
இருட்டில்
மின்மினிப்புச்சிகளைப்போல
அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக
எதர்காலம்பற்றிய ஆய்வுகள்
நம்பிக்கைதாரத்தக்களவாயுள்ளன.
இன்றைக்கும் அந்யிதேசத்தில்,
தற்காலிகமாக அல்லது நிரந்தரமாக
வாழ்வை அமைத்துக்கொண்டு,
நாட்கள் கடந்துவிட்ட பிறகும்கூட
சொந்தமண்ணின் நாளாந்த
நிகழ்வுகளினால் தூரவிருந்தோ
கிட்டவிருந்தோ பாதிப்படைகின்ற
அகதிவாழ்வின் துயரங்களின்
தொர்ஸ்சியாக எமதுசந்ததி
வளர்ந்துவிட்க்கூடாது என்பதில்
ஒவ்வொருமணிதனுக்கும் அக்கறை
உண்டு. ஏறஸ்ற்ரோஹன்றுகளில்
பிற்சாமாவையும்
சாப்பட்டுடக்கோப்பைகளையும்
தவிர எதையும் கேள்விப்படாமல்
பணத்துக்காக அரைவாசி
செத்தமனிதனாகிப்போன இலங்கை
மத்தியதரத் தமிழனுக்கு இந்த
அக்கறை என்பது மிகப்புதிய
தவிர்க்கமுடியாத துண்பகரமான
சமையே!

பிரச்சினைகளைச்
சுற்றிவளைத்துப்பேசுவதைவிட
நேரடியாக அனுகுதலே விரைவான
தீர்வுக்கு வழிவகுக்கும் என்பது
உண்மையே! ஆனால் சுற்றிவர
இருப்பவற்றை மறந்துவிட்டு
தனிமைப்படுத்தி அவற்றை
அனுகுதல் என்பது அரைகுறை
முடிவுக்கே வழிவகுக்கும்.
இந்தவகையில் புலம்பெயர்
சமூகத்தின் எதர்கால

பிரச்சினை என்பது மிகவும்
ஆழமான விரிந்த ஒன்றாகும்.
கைதேர்ந்த சமூகவியலாளர்களும்,
புத்தலீவிகளும்
விளக்கம்காண்முடியாமல்
திலைக்குதுப்போகிற அளவுக்கு
கடந்தகாலுமல்பெயர்ந்த சமூகங்கள்
எமக்குமுன்னால் நீண்ட, நிறைய
உதாரணங்களை

விட்டுச்சென்றிருக்கின்றன. இவற்றில்
பல அவ்வச்சமூகங்களின்
கலாச்சாரக்காரணங்களோடு
தொடர்புடிருப்பிலும் இதைவிட
அழுத்தமான வேறு காரணங்களும்
உண்டு. அந்தந்த நாடுகளில்
ஆட்சிபிலிருந்த ஒவ்வொரு
சித்தாந்தங்களினதும்
சமூகத்தவறுகள், இன்றைய
சமூகத்தில் அரைகுறைமனிதர்களை
உருவாக்கிவிட்டிருக்கிறது.
புதியமனிதர்களை சரியானவர்களாக
உருவாக்கும் பொறுப்பில்
பெற்றோர்க்கிருக்கும் ஒரு குறித்த
எல்லைவரையான பங்குக்கு
அப்பால், முக்கியமான பங்கு
ஒவ்வொருமனிதனும் வாழுகின்ற
சமுதாயத்திட்டமே விடப்படுவது.
அதாவது சுற்றில் புலம்பெயர்ந்த
நாடைன்றில் சரியான
தன்நம்பிக்கையுள்ள
பரந்தமனப்பான்மையுள்ள

மனிதநேயமுள்ள எதர்காலசந்ததியை
உருவாக்கத்தடையான முக்கிய
முன்றுகாரணிகளுள் முதலாவது
அவர்களது குடும்பவழி வந்த
கலாச்சாரம். இரண்டாவது
பெற்றோர்களது வளர்ப்புமுறை.
மூன்றாவதும் முக்கியமானதும்
அச்சந்ததியின் புலம்பெயர்
நாடுகளளிலான வாழ்க்கைமுறை.
இவை எல்லாமே ஒன்றோடான்று
பின்னிப்பினைந்தைவையே:
ஒன்றிலிருந்து ஒன்றை
வேறுபடுத்திப்பார்க்கமுடியாது.

முதலாவதாக, கலாச்சாரப்பின்னணி
என்பது என்ன என்பதற்கு
கலாச்சாரம் பற்றித்தெரிந்துகொள்ளல்
அவசியமாகிறது. கலாச்சாரம் என்ற
இந்தவார்த்தை அடிப்படையில்
பிற்போக்கானது இதை அறவே

ஒழிக்கவேண்டும் என்றும் கோஷம் போடுகின்ற அறிவுஜீவிகளும் எம்மத்தியில் உள்ளனர். ஆனால் இக்கலாச்சாரம் என்பது ஒருவரலாற்றுக்கட்டத்தின் தவிர்க்கமுடியாத நிகழ்வு. மொழி, புனிமியல் குழநிலை, மதம் காலநிலை தொழில்முறைகள் இவற்றினுடாக ஒருபண்பாட்டைக்கொண்ட மக்கள்கூட்டம் ஒன்று உருவாகிறது. தொழில் வளர்ச்சியடையுமதல் மன்னர்கலத்தில், பண்பாடு என்பது காலத்திற்குக்காலம் மன்னர்களின் மாற்றத்தோடு மாறிவந்துள்ளது. உதாரணத்திற்கு ஒருராஜ்ஜியத்திற்கு மன்னாக இருக்கும் ஒருவனின் வழிகாட்டலே மக்கள்வழி என்ற நிலையிருந்தது. இதனால் இப்பண்பாடு காலத்திற்குக்காலம் மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகி வந்துள்ளது. இக்காலத்தில் மக்களை இணைக்கும் சங்கிலிகளாக சாமராஜ்ஜியங்கள் அல்லது மன்னர்களே இருந்து வந்துள்ளர்கள். இதற்கு எண்ணற்ற உதாரணங்களை விரித்துக்கொண்டிட்டோகலாம். ஆனால் தொழிற்றுறை வளர்ச்சிக்குப் பிற்பட்டகாலப்பகுதியில், குறித்தமக்கள் கூட்டத்திற்கு குறித்த பண்பாடு என்று ஒன்று உருவாகிறது. இதுவே ஒரு குறித்த நீண்டகாலத்திற்கு நிலைத்து நிற்கும் மக்களிடையே பொதுவான அம்சங்களைக்கொண்ட கலாச்சாரமாகப்பரிசீலித்தது. இக்கலாச்சாரத்தை நிர்ணயிக்கும் முக்கியகாரணிகளாக நிலப்பரப்பு ஆட்சிப்பிரதேசம், ஏற்கனவே நூற்றாண்டுகளாக வழங்கிவந்த பண்பாட்டுமுறைகள், மொழி பொருளாதாரமுறை என்பன உள்ளன. தொழிற்றுறை கீரகவளர்ச்சிபெறாத நாடுகளில் தேசியஇனங்கள் என்ற வேறுபாட்ட மக்கள்பகுதிகளை உருவாக்கின. இவ்வாறு உருவான ஒருமக்கள் பகுதியிலிருந்து

பல்வேறுகாரணங்களுக்காக அறுத்துக்கொண்டு அந்யதேசத்தில் குடியேறிய ஒருசமூகத் தொகுதிதான் நாமும் நமது சமூகமும். எனவே எமக்கே உரிய கலாச்சாரவிழுமியங்களின் பாதிப்பு இம்மண்ணில் வளரும் எமது குழந்தைகளின்மீதும் தவிர்க்கமுடியாமல் பதிர்துவிடுகிறது. தவிர இதுவே புகவிடத்தில் எமது வாழ்க்கைமுறையை நிர்ணயிக்கும் ஒரு காரணியாகிவிடுகிறது.

மத்தியில் நரகவேதனைகளுக்கு மத்தியில் பக்ரதப்பிரயத்தனம் செய்கின்றான். முதலாவது சந்ததிக்கு, பெற்றோர்கள் இவ்விடயத்தில் கணிசமான வெற்றிபெறக்கூடியபோதிலும், பின்னாக்களோ இருகலாச்சாரங்களுக்கும் இடையிலான முற்றிலும் புதியஇரண்டுங்கெட்டான் கலாச்சாரத்தைப்பற்றிக்கொள்கிறது. இது ஒரு கீரளை நோக்கியே நகர்ந்து செல்வதோடு, தன்னம்பிக்கையற்ற ஒரு விசித்திரமான சமூகத்தை உருவாக்கவே முயற்சிசெய்யும். இது ஜோப்பியாடுகளின் வாசிகளிலிருந்து இந்தசந்ததியை அந்யப்படுத்தும் முதலாவது வீப்தமுயற்சியே இது!

கின்று நம்மில் பலர் வெறுக்கின்ற ஒரு ‘அடைப்பையன்’ கீந்த சமூகவாழ்வின் வெளிப்பாடு தவிர அவன்து பிறவிக்குண்மையில். ஜோப்பாவின் கொல்லைப் புத்தலிருந்து வந்து 8ம் நாற்றாண்டிலிருந்தே ப்ரான்ஸில் குடியேறிய வடாபூரிக்காவின் அண்மைய குடியேற்றவாசிகளுக்கே கீந்த நிலையென்றால் ஜோப்பாவையே கற்பனை பண்ணிப்பார்த்திராத தமிழ்க்கிராமவாசியின் வாரிக்கு! உதாரணத்திற்கு ஜோப்பாவில் பெண்களுக்கிருக்கும் சுதந்திரத்தை கட்டுப்பெட்டித்தனமான கிடுகுவேலிக்கலாச்சாரத்தில் ஊறிப்பேன ஒருதமிழன் விப்சாரச்சுதந்திரமாகவே உணர்ந்துகொள்கிறான். தனது மகள் இந்தசுதந்திரத்தை அனுபவிக்கத்துணிந்து விடலாமோ என்று அஞ்சியே செத்துக்கொண்டிருக்கிறான். இதனால் தனது கலாச்சாரத்தோடு இறுகக்கட்டிப்போடுவதற்காக புகவிடத்தின் நரகவேதனைகளுக்கு

தெளிவாகக்கூறுவதானால், குடும்பவழிவந்த கலாச்சாரமுறையும் அதனுடான பெற்றோர்களது வளர்ப்பு முறையும் எமதுசமூகத்தையும் அதன்வாரிக்கணையும் பொதுவான ஒருசமூக ஒட்டத்திலிருந்து. அந்யப்படுத்தும் புதியவிசித்திரகலாச்சாரத்தை உருவாக்கும்.

இந்த முதலிருகாரணிகளும் ஒருங்குசேர்ந்து புலம்பெயர் சமூகங்களை தமதுகுழுவிலிருந்து அன்யியப்படுத்திய வரலாறுகள் எம்முன் நீண்டுகிடக்கின்றன. இதுவே ஒரு காலத்தில் ஜோப்பிய சமூகத்தின் மத்தியில் விசித்திரமான அன்யியத்தனமையுள்ள சமூகக்கூட்ட மொன்றை உருவாக்கினால் ஆச்சியிப்படுவதற்கில்லை.

இந்த இருகாரணிகளையும் ஊக்கப்படுத்துவதே மூன்றவதும் முக்கிய காரணியமாக வருகின்றது. மேலும் இது இன்னொரு தனத்தில் விவாதிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று!

இதைவிட இங்கு
 அழுத்திக்கூறவேண்டிய
 சமூகச்சீரிவுகள் நிறையவே
 எம்முன்னால் தினமும் எம்
 திதயத்தை இரும்பால் அறைந்த
 வண்ணம் உள்ளன.
 பெல்ஜியத்திலிருந்து தொடங்கி
 ஜோப்பியநாடுகள் முழுவதும்
 கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும்
 குழந்தைகளைப்பாலியலுக்காகப்பயன்
 படுத்தும் பயங்கரக்கும்பல் பற்றிய
 செய்தி நாளையுமது சந்ததியின்
 எதிர்காலத்தின் முன்னால்
 இடப்பட்டிருக்கும் கேள்விக்குறி!
 இதுவே இலங்கை தாய்வான்
 போன்ற நாடுகளில்
 தொழிலாசிப்போய்விட்டபிரதாபம்,
 மனிதநேயம் மிக்க
 ஒவ்வொருமனிதனினதும்
 அடிமனதிலும் ஆழமான பாதிப்பை
 ஏற்படுத்தியுள்ளது. மேலும்
 பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் போன்ற
 நாடுகளில் முளைத்தும்
 முளைவிடாத பச்சிளம் சிறார்கள்
 இராட்சத ஆலைகளில் மலிவான
 வேலையாட்களாக
 மாறிவருகிறார்கள். எமது
 கண்முன்னே எமது சொந்த
 மண்ணில் ஆரம்பகல்விகூட
 இல்லாது பறிக்கப்பட்ட பால்மணம்
 மாறாக்கிறுவர்களின் கைகளில்
 துப்பாக்கிகள்.
 இவைகளைப்பற்றியெல்லாம்
 சிந்தித்துப்பார்ப்பதற்குக்கூட எமது
 சமுதாயம் எமக்கு சில
 வினாடிகளைக்கூட
 விட்டுவைக்கவில்லை என்பதுதான்
 வேடக்கை.

மூன்றாவதுகாரணியும்
 முக்கியமானதும்
 புலம்பெற்றாடுகளில் புதியசந்ததியின்
 வாழ்க்கைமுறை. அல்லது
 சமூகவாழ்விலை. சமூகவாழ்விலை
 என்பதைத் தீர்மானிக்கும்
 பலகாரணிகளுள் அந்தந்த நாடுகளின்
 கலாச்சாரமும் ஆட்சிமுறையும்
 அமைந்திருக்கும். உதாரணத்திற்கு
 பெரும்பாலான ஜோப்பியநாடுகளிற்கு
 புலம்பெற்றோர் பொதுவாக
 சமூகத்தின் கீழ்த்தட்டிலிருக்கும்

தொழிலாளர்களாகவே உள்ளனர்.
 இத்தொழிலாளர்களுக்கு
 இந்நாடுகளில் ஜோப்பிய
 ஆட்சிமுறையிலிருக்கின்ற
 சமூகஅந்தன்து என்பது எமது
 மொத்தசமூகத்திற்கு இருக்கும் சமூக
 அந்தஸ்தாக மாறுகின்றது. இந்தநிலை
 பொதுவான ஜோப்பியசமூகத்திலிருந்து
 வேறுபடுத்துகின்றது. அதாவது
 நாங்கள் அந்தியர்களாகவும், அதேநோரம்
 சமூகத்தின் கீழ்த்தட்டில்
 இருப்பவர்களாகவும் ஆகின்றோம்.
 இந்த வேறுபடுத்தல் நமக்கிடையோன
 ஒருங்கிணைப்பை இறுக்கமாக்கி
 பொதுவான சமூகஷட்டத்திலிருந்து
 வேறுபடுத்துகின்றது. இதற்கு நல்ல
 சாட்சிகளாக வட-தென் ஆபிரிக்காக்கர்
 வாழுகின்ற கிராமங்கள் கண்டப்பட்
 பிரதேசங்களாக ப்ரிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ள
 எனமை விளங்குகின்றன. இன்று நம்மில்
 பலர் வேறுக்கின்ற ஒரு
 அடைப்பையான் இந்த சமூகவாழ்வின்
 வெளிப்பாடே தவிர அவன்று
 பிறவிக்குணமல்ல. ஜோப்பாவின்
 கொல்லைப்பற்றத்திலிருந்து வந்து கிம்
 நூற்றாண்டிலிருந்தே பிராண்ஸில்
 குடியேறிய வட-ஆபிரிக்காவின்
 அண்மைய குடியேற்றவாசிகளுக்கே
 இந்த நிலையெஶ்றல் ஜோப்பாவையே
 கற்றன பண்ணிப்பார்த்திராத
 தமிழ்க்கிராமவாசியின் வாரிக்கு! இங்கு
 குறிப்பிடத்தக்கது என்னவெற்றால்
 இந்த உதாரணம் இலங்கையில்
 தாழ்த்தப்பட மக்கள்வாழும்
 கிராமங்களுக்கும் பொருந்தும். அங்கும்
 சாத்தியாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களே
 பெரும்பாலும் தொழிலாளர்கள்

எமது தேசத்தின்
 கட்டுப்பெட்டிக்கலாச்சாரம் இங்குவாழும்
 எமதுசந்ததியின் தலைக்குள்
 தினைக்கப்படும்போது
 இக்கலாச்சாரபின்னணியிலிருந்து அது
 அந்தியப்பட்டுப்போகிறது.
 உதாரணத்திற்கு இவைதில்
 ஆனுறையைப்பற்றி அறிந்துகொண்டு
 பிலைத்தில் காதலஞ்சுடன்
 இரவுவிடுதிக்குப்போகும்
 ஜோப்பியப்பெண்ணின் சதந்திரம்
 எமது புதிய சந்ததிப்பெண்ணுக்கு
 இருக்காது. ஆனால் திதிலிருந்து
 புதிய சந்ததி அந்தியப்பட்டு
 வழுமுடியாது. இந்கோதான்
 குடும்பத்திற்கும் புதியதலைமுறைக்கும்
 இடையில் முதலாவது பெரிய

இடைவெளி கோண்றுகிறது. அதாவது
 கலாச்சார வித்தியாசத்தினாலான
 தவிர்க்கமுடியாத இடைவெளி.
 இதுவும் ஒரு விசித்திரமான
 அராஜகத்தனமையுடைய சந்ததியையே
 உருவாக்கும்.

இறுதியாக எமது புலம்பெயர்வாழ்வில்
 இந்த வேதனைகளோடு முற்போக்கான
 சமுதாய அமைப்புக்கும் அப்பால்
 சிந்திப்பதானால் இரண்டு சாதாரண
 வழிகள் மட்டுமே உண்டு. இவை
 விவாதத்திற்கும், ஆய்வுக்கும்
 உட்படுத்தவேண்டிய
 முடிந்தமுடிபுகளாக இல்லாதவை.
 முதலாவது, புலம்பெயர் சமூகத்தின்
 பெரும்பான்மையப்பகுதியோடு
 கேள்விக்கிடமின்றி இரண்டறக்கலத்தல்.
 இது ஏராளமான பிரச்சினைகளைத்
 தவிர்த்துக்கொள்ளும். மேலும், இது
 எமது பெற்றோர்கள் தயது
 பின்னைகளுக்கு இந்த சமூகத்தின்
 முற்போக்கான பகுதிகளைச்கட்டிக்கூட்ட
 வழிவகுக்கலாம்.

இரண்டாவது, எமது சொந்த
 தேசத்திற்குத்திரும்புதல். எமது
 தேசத்தின் கலாச்சாரத்திற்கு ஒப்பு ,
 பெற்றோரின் அக்கறைக்கு ஏற்றுட,
 சிக்கலான சமூகச்சுழியிலிருந்து
 விடுபட்டு(இந்தவிவாதங்களிலிருந்து
 கூட) சாதாரண தமிழ்ச்சந்ததி
 உருவாவதை இது உறுதி செய்யும்.
 ஆணால் பலருக்கு பலகாரணங்களை
 ஒட்டி இது சாத்தியமானதாகவே
 அமையும்.

இதற்கப்பாலன புரட்சிகர மனிதனை
 உருவாக்க முனையும் ஒவ்வொரு
 பெற்றோருக்கும் இந்த சமூகம்
 தனக்குமின்னால் மிக நீண்ட
 உதாரணங்களை விட்டு
 வைத்திருக்கிறது. வாழ்விலை மட்டுமே
 ஒவ்வொரு மனிதனதும்
 உணர்வுகளைத் தீர்மானிக்கிறது.

○

- நாவலன்.

அரங்க விலைகள்

சிப்ராசீரியர் ரீ மரியுசேவியர் அடிகளார்

பிரான்ஸ் மண்ணே, குறிப்பாக பரிஸ் நகரம், நவவேட்கைவாதம் அரங்கியல் துறையில் பிறக்கவும் வளரவும் வழி வகுத்தது. அங்கு பண்ணாற்றாண்டு காலமாக வளர்ந்து வந்த நாடக முடிப் பின்னணியுடன் சுதந்திர எழுச்சிக் கருத்துக்களும் இணைந்து புரட்சியானவைகளை, குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியினர் மட்டும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவைகளை அழகியலுடன் நேரடியாகப் பின்னிப் பினைந்தவைகளை செயல்முறைப்படுத்த உரிய பக்குவ குழ்நிலைகளை ஏற்படுத்தியதில் வியப்பில்லை.

இந்தாற்றாண்டின் ஜம்பதுகளில் பிரான்ஸில் மாற்று அரங்கு ஒன்று உருவாகி, உலகம் முழுவதிலும் போற்றுக்கூரிய தாக்கங்களையும் மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தியது. அவ்வரங்கின் தலைசிறந்த படைப்பாளியாகிய பெக்கற் பற்றிய ஒரு சில குறிப்புகளைத் தருவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். இவரைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளுவதற்கும் பிரான்ஸ் மன்னின் பங்களிப்பைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கும் மாற்று அரங்கின் முன்வரலாற்றையும், அவ்வரங்கின் தன்மையையும் பற்றி சில வரிகள் வரைவது இன்றியமையாததாகும்.

முன்வரலாறு

பிரான்ஸில் பத்தொண்பதாவது நூற்றாண்டின் கடைசிக் கட்டத்தில் நாடக அரங்கு உயிர்த் துடிப்பற்றாகக் காணப்பட்டது. காரணம் : மத்திய தர வகுப்பினரின் விருப்பு, வெறுப்பு, ஒழுக்கம், கணவு முதலானவைகளுக்கு ஏற்றவையாக, ஒன்று அச்சில் வார்க்கப்பட்டவையாக நாடகங்கள் அரங்கேற்றப்பட்டன. தவிர, நாடக நிகழ்ச்சிகள் பொருளாதார வருவாய்டன் இறுக்கமான தொடர்புடையவைகளாகவும் அமைந்திருந்தன. இச்குழ்நிலை நாடக அரங்கில் புதுமையும் புரட்சியும் புகுத்தப்பட ஏதுவாக அமையவில்லை. அதன் விளைவாக நாடகம், வாழ்க்கையிலிருந்து துண்டிக்கப்பட்ட, இயந்திரநிகழ்ச்சியாகமாறியிருந்தது।

இந்திலையை மாற்ற முனைந்த ஒரு சிலருக்கு கலைத்துறைகளில் அன்றைய நாள் முத்திரை பொறுத்துக்கொண்டிருந்து இயற்கையில் (ஒ - ம் : மென்றி பெக்), குறிப்பிடியல் போன்றவை பெரிதும் துணை நின்றன.

1894ல், மக்களின் விருப்பு வெறுப்புகளை மட்டும் பூர்த்தி செய்யாது, கலைவளர்ச்சியில் கருத்துாண்டிச் செயற்படும் படைப்பாளிகள் பரிஸ் நகரில் தலைதாகக் கூரம்பித்தனர்² இவர்கள், பழமைக்கு முரணான புரட்சி மனப்பான்மையிலும், தமது ஆக்கங்களை ஒரு சிலர்தான் கலைக்க முடியும் என்ற உறுதியிலும் ஒன்றித்து நின்றாலும், தமது குறிக்கோளை அடையத் தாம் கையாண்ட முறைகளில் வேறுபட்டு நின்றனர். இதனால் இவாகனது புதிய அரங்கு பல்வகைப்பட்டதாயும் பல்கவைப்பட்டதாயும் விளங்கி இயங்கியது. இத்தகை புதிய அரங்கை அமைப்பதில் ஆந்தேரை ஆன்று ஆன் முதலிடம் வகித்தார். 1888லிருந்து 1914வரை ஆன்று ஆனுடைய நாடக வரலாறே பிரான்ஸ் நாட்டின் வரலாறும் ஆகும் என்பர். ³ அவருடைய அரங்கு தொயாதர் லிப்ர் (சுதந்திர அரங்கு) என அழைக்கப்பட்டு, இயற்கையிலை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும் எதார்த்தவியலையும் தழுவியிருந்தது.

தெருவால் சென்ற அவரை, முன்பின் தொயாத ஒருவன் கத்தியால் குத்தியதும், எதற்காகக் குத்தினாய் என்று கேட்க, ‘என் என்று தொயாது, அப்படிச் செய்யவேண்டும்போல் கிருந்தது, கம்மா செய்தேன்’ என குத்தியவன் சொன்ன பதலும், உயிருடன் போராடி, வாழ்வை மீண்டும் ‘பெற்ற’ பெக்கற்றை சீந்திக்க வைத்திருக்கும் என்பதில் ஜயம் கில்லை.

அவரது காலத்திலேயே தொயாதர் மொடேஸ், தொயாதர் நெயலிஸ்ற், தொயாதர் டார்ட் சொசியால் என்னும் அரங்குகளும் தற்காலிகமாகத் தோன்றி

இயங்கின. தெயாதர் டெ ஸேவர், தெயாதர் டெ பொயீற் என்பவைகளும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. இதில் தெயாதர் டெ ஸேவர் என்பதை உருவாக்கி இயக்கியவர் போல் வோட். அவரைப் போன்றே, ஒரெனியன் ஹஞ்சேனோ என்பவரும் இக்காலகட்டத்தில் பிரெஞ்சிய அரங்குக்கு புதுவடிவுமும் புத்துயிரும் ஊட்டினார்.

இக்கலைஞர்களுக்குப் பக்கபலமாக ஆடாட எகிறிட்டிக், ல ப்ரூம் போன்ற சில தரமான கலைச் சஞ்சிகைகள் தோன்றி ஆக்கமான விமரிசனங்கள் எழுதின.

இப்புதிய நீர் ஒட்டத்துடன் பல சமயிகழச்சிகளும் (திருப்பாடுகளின் காட்சிகள்) இணைந்து கொண்டன. அவை பொம்மலாட்டம், நிழல் நாடகம் போன்ற வடிவங்களையும் வளர்த்தன. இத்தகைய புதிய அரங்கின் வழிநின்று தோன்றியவர்கள்தான் ஜாக் கொப்போ, சான்ஸ் டன்ஸின், லூயி ஜாவே, கஸ்ரோன் பற்றி, ஜோர்ஜ் பிற்றூவ், ஜிரோடோ, கொக்ரோ, அனுஜ், ஜேனோ போன்றவர்கள்.⁴ இதில் சிந்திக்க வைக்கும் ஒரு தனித்துவம் என்னவென்றால், இப்பரம்பரையில் நின்று மாற்று அரங்கினை அமைத்த மூவர் பிரெஞ்சு மண்ணில் வாழ்ந்து, பிரெஞ்சு மொழியில் படைப்பாளிகளாக இருப்பினும், வெவ்வேறு நாட்டில் இருந்து வந்து குடியேறியவர்கள். அரசியல் சரண் அடைந்தவர்கள். பெக்கற் அய்லாந்து நாட்டவர். ஜோனஸ்க்கோ உருமேனிய நாட்டவர். அடமோவ் உருஷிய (ஆர்மேனியா) நாட்டவர். இவர்களுடைய காலத்திற்றான் ல நுபொ தெயாதர் அதாவது புதிய அரங்கு என்னும் பெயருடன் பிரெஞ்சு அரங்கு, சிறப்பாக நவவேட்கைவாத அரங்கு, உலகப் புகழ் பெற்றது.

'புதிய அரங்கு'

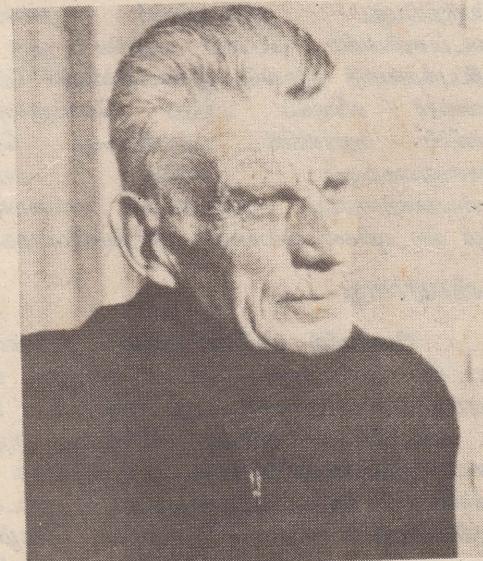
இப்புதிய அரங்கின் தன்மை என்ன? இதன் படைப்பாளிகள் யார்?

அது நான் தான் எனது சுதந்திரம் என்று "எனக்கு" அழுத்தம் கொடுத்து, அடித்துக் கூறிய காலம் போய். இருப்பாற்ற கதிரைகளைக் காட்டும் காலக் கண்ணாடியாக அமைந்தது. ஒருவிதத்தில், நான் என்பது இமைப்பொழுது தோன்றித்தோன்றி மறையும் தம்மங்கள் என்ற புத்த கோட்பாட்டிற்கு நாடக வடிவம் கொடுத்தது.

அது கனவின் பிம்பங்களை மேடையில் படைத்து, எதார்த்தத்துக்கு வேறு பொருள் கொடுக்க விரும்பிய புது முறைக். அது குறியீடுகளை அணியாகக் கொண்டு காட்சிப் பிம்பங்களை நடமாட விட்டு விளையாடவிழைந்தது. அது, என்னுதல்,

நகையாடல் மூலம் வாழ்வின் "வெறுமை" யை வெளிக்கொண்ட முனைந்தது. அது, மொழி என்னும் ஊடகத்தின் மூலம், வாழ்வியலை விளக்க எழுந்த புதிய அலைக்

ஒடிபேட்டி (1899-1965), வோத்தியேர் (1910-1992) தார்டியு (1903-) போன்றவர்கள் சொல்லமுகின் கற்பணையைக் கருவியாக்கி நாடக வடிவங்களை உருவாக்கினர். மெஸ்ஸியர் குஸ்லாங் என்ற நாடகத்தை எழுதிய கிளிஸ்ஸாங் தமது கவிதைச் சிறப்பால் குற்றமும் குறையும் வெளிப்படுத்தும் மாணிடத்தைப் பிரதிபலிக்கும் மாந்தர்களைப் படைத்தார். பிய்யேடு (1927-1991) போன்றோர், மனிதனிடம் காணப்படும் அன்பு செய்யும் ஆற்றலையும் அது தன் இலக்கை அடைய முடியாத துண்ப நிலையையும் உவமை மூலம் சிறப்பாக எடுத்துரைத்தனர். அரசியல் கலந்த நாடகங்களை, அடாமோவ் (1908-1970), கத்தி (1924-), குசன் (1918-), பென்டெட்தோ (1934-), வினாவேர் போன்றோர், உள்நாட்டுக் கலவரங்கள், பொதுஉடமைவாதம், முதலாளித்துவம் பற்றிய பின்னனிகளுடன் எழுதினர். இங்கு குறிப்பிட அனைவரிடமிருந்தும் சற்று வேறுபட்ட புதிய வடிவத்தினை கெடு, ஜோனஸ்க்கோ, அதாமோவ், என்போர் உருவாக்கினர். இவர்களுள் பெக்கற் அபத்தவாதத்தின் எடுத்துக்காட்டான ஆசிரியர் என்று அழைக்கப்படுவர்.⁷

பெக்கற்

சாமுவெல் பார்க்ளே பெக்கற் அய்லாந்து நாட்டுத் தலைநகரமான டப்ளினுக்கு அண்மையில் உள்ள வொக்ஸ் ரூக் என்னும் இடத்தில் 1906ல்

பிறந்தார். உவைஸ்ட், ஷோ, இயிர்ஸ் போன்ற எழுத்தாளர்களைப் போல் இவரும் புராட்டெஸ்தாந்து கிறிஸ்து மறையைச் சேர்ந்த குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர். (இவரின் பிறந்த நாளைப்பற்றி ஒருசில கேள்விக்குறிகள் உள்ளன). டப்னின் நகரத்து ட்ரினிட்ரிக் கல்லூரியில் இத்தாலி, பிரெஞ்சு முதலிய மொழிகளைக் கற்று 1927ல் பட்டதாரியாகினார். வட அய்வாந்தின் பெல்வாஸ்ற் நகருக்கு பிரெஞ்சு கற்பிக்கச் சென்றவர், பரிஸ் நகரம் சென்று எக்கோல் நோர்மால் சுப்பேரியர் என்னும் கல்லூரியில் இரண்டு ஆண்டுகள் விளிவரையாளாகப் பணிசெய்தார் அக்காலக் கட்டத்தில் புகழ்ப்படைத்த ஜேம்ஸ் ஜோஸ் உடைய உறவு அவருக்குக் கிடைத்தது. அங்கிருந்து அய்வாந்து சென்று, இங்கிலாந்து, இத்தாலி, ஜேர்மனி போன்ற நாடுகளிலும் தங்கி, பரிஸினால் கவரப்பட்டு, மீண்டும் அங்கு சென்று சிறு சிறு வேலைகளைச் செய்து கொண்டு எழுதவும் ஆரம்பித்தார். 1935-1936ல் அவரது ஆக்கங்கள் அச்சு வடிவம் பெற்றன. அவரது தந்தையின் இறப்பால் (1933) வாழ்நாள் முழுவதும் வேறு தொழில் செய்ய அவசியமில்லாது எழுத்துத் தொழிலில் முழுக் கவனம் செலுத்துவதற்கு போதுமான பண்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். 1938ல் மேர்வி என்னும் நால் ஆங்கிலத்தில் வெளியாகியது. அதே ஆண்டில், அவர் வீதியில் சென்றுகொண்டிருந்தபோது, முன்பின் தெரியாத ஒருவன் அவரைக் கத்தியால் குத்தினான். அதனால், பல நாட்கள் மருத்துவமனை ஒன்றில் உயிருக்காகப் போராடினார். குணமான பின், பரிஸில் உள்ள றா டெ வெவாற்தீ என்னும் தெருவில் குடியமர்ந்தார்.

இரண்டாம் உலகயுத்தத்தில் நாளி ஜேர்மனிக்கு எதிராகப் போராடிய இயக்கத்தில் சேர்ந்து, மயிரிழையில் உயிர் தப்பினார். இரண்டு ஆண்டுகளாகத் தோட்டம் ஒன்றில் பணி செய்தார். ஜெம்புக்கானில் அவரது சிறப்பான ஆக்கங்கள் வெளிவந்தன.

1951 : மலோன் மேடர். (மலோன் இறக்கிறார்)

1951 : மொன்னோய்.

1953 : உவற்.

1953 : இன்னொமாபிள் (பெயர் சொல்ல முடியாதது)

1953 : நாவெல் எ ரெக்ஸ் டூர் றியன் (ஒன்றுக்குமல்லாத கதைகளும் பிரதிகளும்)

1958 : அன் அந்தேர்லொஜி ஓவ் மெக்சிக்கன் பொயிட்ரி

அவரது புகழ் 1953ல் அரங்கேற்றப்பட்ட அங் அற்றண்டாங் கொடோ (கொடோவுக்காக் காத்தி/ருத்தல்) என்னும் நாடகத்துடன் பிரெஞ்சு மண்ணைத் தாண்டிச் செல்லத் தொடங்கியது. 1957ல் வான் ட பாட்டு (வினையாட்டின் முடிவு) யும், 1958ல் ல டெர்ஸியர் பாண்ட் ம், 1961ல் ஒ லெ போஜர்ஸ் (மகிழ்ச்சிகரமான நாட்கள்) ம் முதலில் பிரெஞ்சு மொழியிலும், பின்பு ஆங்கில மொழியிலும் அரங்கேற்றப்பட்டன.

இக்காலக் கட்டத்தில் மேடைநாடகங்களைத் தவிர, வாணாலிக்கும், தொலைக்காட்சிக்கும், திரைப்படத்துக்கும் (வில்ம் 1964) பல நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தார்.

1959ல் அவரது பழைய கல்லூரியாகிய ட்ரினிட்ரிக் கல்லூரி அவருக்குக் கலாநிதிப் பாட்டம் கொடுத்துக் கொள்ளவித்தது. 1961ல், நீண்ட நாட்கள் உறவுகொண்டிருந்த குசான் டெ ஷோ-டுமெனில் என்னும் பெண்ணைத் திருமணம் செய்தார். 1969ல் இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரிசினைப் பெற்ற பெக்கற், மார்க்ரி 22. 1989ல் இறக்கும் வரை வாணாலி, தொலைக்காட்சி போன்ற ஊடகங்களில் தமது கருத்துக்களுக்கு வடிவங்கள் ஊட்டிக்கொண்டிருந்தார். அவரது கோட்பாடுகள் தான் எவை?

பெக்கற்றின் கருத்துவகம்

நாம் வாழும் உலகில் சரி, நமது வாழ்க்கைகளில் சரி, பொருள், குறிக்கோள் என்பன இல்லை. பொருளற்றிருக்கும் தன்மைதான் வாழ்வின் "பொருளாக" உள்ளது. எல்லாமே அபத்தம்.

தனது முடிவைத் தானே நிர்ணயிக்க இயலாத மனிதனுடைய உணர்வின் அனுபவம், உணர்வற்ற இயற்கையாலும் சட்தாலும் ஆக்கப்படும் பொறிக்குள் சிக்கியுள்ளதுச்

சிரிப்பே சட்தின் அபத்தத்தை வெல்லும் அறிவுசார் வெற்றிச்

சுயமறுப்பு என்பது சுயமுணைப்பு.10

ஒருவன் எவ்வளவுக்குச் சாகிறானோ, அவன் அவ்வளவுக்கு வாழ்கிறான்.11

உலகில் அன்பையோ கருத்துள்ள உறவுகளையோ உணர முடியாது.

ஒருவன் தன்னை அறிந்துகொள்ள முடியாது. தன்னை அறிய முயலும் வேண. அவன் இரண்டுபாட்டு, ஒன்று பார்க்கும்

உணர்வாகவும், மற்றது பார்க்கப்படும் பொருளாகவும் மாறுகிறான்.¹²

ஓருவன், வார்த்தைகளின் ஆற்றோட்டம் போலும், விளக்க உரைபோலும் தன்னைப் புந்துகொள்ளுகிறான். தன்னை யாரென்று உணர ஒருபடி முயல, முன்பிருந்த கதை வேறொரு கதையாக மாறுகிறது.¹³

நாம் விரும்பாமல் இவ்வகில் தன்ஸ்பட்டுவிட்டோம். இதன் பொருள் என்ன? நான் என்றால் என்ன?

எனது உண்மையான இயல்பு எது? இத்தகைய கேள்விகளே அடிப்படையானவை.¹⁴

மனிதன் என்வன் ஒரு மறைபொருள். இலக்கண வரையறையுள்ள மொழி ஒருவர் ஒருவரைப் புந்து கொள்ள உதவும் சாதனம் அல்ல.

‘சிரிப்பே சடத்தின் அபத்தத்தை வெல்லும் அறிவுசார் வெற்றி’
‘சயமறுப்பு என்பது சயமுனைப்பு’
‘ஒருவன் எவ்வளவுக்குச் ‘சாகிறானோ’, அவன் அவ்வளவுக்கு வாழ்கிறான்’

- பெக்கற்

பின்னணிகள் சில.

பெக்கற்றின் எண்ணங்களைப் புந்து கொள்வதற்கு பின்வருவனவற்றை நினைவிற் கொள்ளல் நலம்.

அவர் ஒரு புரோட்டெஸ்தாந்த குடும்பத்தில் பிறந்தவர். தனிமனிதன் பற்றிய உணர்வு, பதகளிப்பு, அங்கலாய்ப்பு முதலிய சில பண்புகள் இக்குடும்பப் பின்னணி என ஒரு சிலர் கருதுகின்றனர்.

பொருள் சட்டல், உலக இன்பம் பெறல் போன்றவை பற்றி அலட்டிக்கொள்ளாது, மனிதன் பற்றிய அடிப்படைக்கேள்விகளை எழுப்பியதில், அவர் நன்கு கற்றிருந்த தாந்தே, டெக்காட், ஆகெணால்ட் ஜெலிங், ஜேம்ஸ் ஜோயிஸ்

போன்றவர்கள் ஒருவகையில் வழிகாட்டிகளாக இருந்திருக்கலாம்.¹⁵

சிறுவயதில் டப்னின் நகரில் இசை அரங்கு கட்குச் சென்றிருந்த பெக்கற், அப்போது பார்த்த நிகழ்ச்சிகளின் நகைச்சவை உரையாடல்களின் நிழலைத் தமது ஆக்கங்களில் பதியச் செத்திருக்கலாம்.¹⁶

முதல்- இரண்டாவது உலக யுத்தங்கள் மறக்க முடியாத கனங்கத்தைத் தோற்றுவித்தன. சுதந்திரம் இழந்த மக்கள் ஒருபழம், வாழ்வை இழந்த தொகையினர் மறுபழம். பெக்கற் சொந்த நண்பர்கள் பலரை குறிப்பாக அல்பிநெட்பெறான் என்னும் உற்ற பிரெஞ்சு நண்பனை- இழந்தார். இத்தகைய அழிவகளும் இழப்பகளும் தீமையின் வெளிப்பாடுகளும் சிந்தனையாளர் பலரைப் பாதித்தது. யுத்தத்தின் பயனாக, பிரெஞ்சு இருப்பில்வாதம் முனைப்புப் பெற்றது எனவாம். அதில் ஒரு விரிவாகவும் பிரிவாகவும் அபத்தவாதம் என அழைக்கப்படும் கோட்பாட்டையும் பார்க்கலாம்.

தெருவால் சென்ற அவரை, முன்பின் தெரியாத ஒருவன் கத்தியால் குத்தியதும், எதற்காகச் சூத்தியாய் என்று கேட்க, ஏன் என்று தெரியாது, அப்யடிச் செய்யவேண்டும்போல் இருந்தது, சம்மா செய்தேன் என குத்தியவன் சொன்ன பதிலும், உயிருடன் போராடி, வாழ்வை மீண்டும் ‘பெற் பெக்கற்றை சிந்திக்க வைத்திருக்கும் என்பதில் ஜயம் இல்லை.

நாடகங்கள்.

அங் அற்றண்டரங் கொடோ.

போக்குவரத்து அதிகம் இல்லாத பாதையோரம்! இலை குழுகளற்ற மரம்! அதனருகே வள்ளடிமர், எஸ்றகோன் என்னும் இருவர் வந்து சந்திக்கின்றனர். அவர்கள் வேலையில்லாத திரியும் தெருச்சுற்றிகளாய் இருக்கலாம்! அவர்கள் திடகாத்திரமற்றவர்கள் என்பதும் சயமாகச் செயல்பாடு முடியாதவர்கள் என்பதும், யாரோ ஒருவருடைய உதவிக்காகப் பார்த்து நிற்கின்றனர் என்பதும் அக்காட்சியைப் பார்க்கும்போது எழும் எண்ணைங்கள்.¹⁷

அவர்கள் கொடோ என்னும் ஒருவருடைய வருகைக்காகக் காத்திருக்கின்றனர் அவர் யார் என்பதோ, எதற்காகக் காத்திருக்கின்றனர் என்பதோ தெரியாது. அவரைச் சந்திப்பதற்குரிய முன்னேற்பாடு எதுவும் நடைபெற்றிருக்கவில்லை

நேரத்தைப் போக்குவதற்காக கண்ணா பின்னா என்று உரையாட்டல்களில் கோமாளித்தன்மையும் ஏதோ ஒரு விளையாட்டைத் தொடர்ந்து செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணமுமே மேலோங்கி நிற்கின்றன. பிறந்த குற்றத்துக்குப் பாவப்பரிகாரம் செய்வதுபோல் மாயையான உலகத்திலிருந்து தம்மை விடுவிக்க வெறுமையின் எதர்த்தத்தை ஆய்வு செய்கிறார்களோ?

அப்போது, பொஸ்ஸோ என்னும் ஒரு "பிரபு" லக்கி என்னும் தனது வேலைக்காரனைக் கழிற்றால் கட்டியடி (நாய்க்குக் கட்டுவது போல்) வருகிறார். பொஸ்ஸோ செம்மையான உய்ந்த மொழியில் உரையாட, லக்கி சிந்திக்கத்தொடாங்கி அறம் புறமாகப் பேசுகிறான்.

அவர்கள் இருவரும் போய் முடிய ஒரு பையன் வருகிறான். "கொடோ இன்று சாயந்தரம் வரமாட்டார், வேறு ஒரு முறை வருவார்" என்று கூறிவிட்டுச் செல்கிறான்.

முதலாவது காட்சி அத்துடன் முடிந்து, இரண்டாவது காட்சி (நாடகம் இரண்டு காட்சிகளை மட்டும் அடக்கியது) ஆரம்பமாகிறது. முன் காட்சியைப் போலவே, அதே மாந்தர், அதே இடத்தில் அதே விதமாகச் சந்திக்கின்றனர். சிறு சிறு மாற்றங்களும் இல்லாமல் இல்லை: மரத்தில் சில இலைகள் காணப்படுகின்றன, பொஸ்ஸோ குருடனாகவும், லக்கி ஊழையாகவும் வருகிறார்கள், பையனும் முன்போல அதே செய்தியைக் கூறினாலும் தான் முதல் வந்தவனின் சகோதரன் என்று விளக்குகிறான்.

தெருச் சுற்றிகள் நேரத்தைப் போக்கடித்து, தற்கொலை செய்வதைப் பற்றி முதலாக உரையாட்னாலும் அதைச் செய்து முடிக்கும் ஆற்றலின்றித் தினரூகிறார்கள். காத்து இருப்பதுதான் அவர்களது விதி!

இந்நாடகத்தில் படைக்கப்பட்ட மாந்தரில் ஆளுமை என்பது அனுவாவம் இல்லை என்பது ஆய்வாளின் கருத்து¹⁸ தெருச்சுற்றிகள் மனிதனின் அவஸ நிலையைச் சித்திரிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு, அவர்கள் சொல்லிய மொழியைத்தவிர, செய்த செயல்களைத்தவிர வேறு சொல்லவோ செய்யவோ வழி இல்லை. அவர்களது, அதாவது மாந்தர்களின் பிறப்பு இத்தகைய குழிலைக்குத் தள்ளுகின்றது. வெறுமை என்பது இல்லாததன், இல்லாமையின் உண்மை. எதிர்பார்த்தும் வராத ஒருவனின் இல்லாத்தன்மையை சித்திரிக்கிறது இந்நாடகம் மேலும், பொஸ்ஸோ-லக்கியின் உறவு

முதலாளித்துவம் தொழிலாளிகளை அடிமைப்படுத்துவதை குறியீட்டால் சட்டிக் காட்டுகிறது. கொடோ என்பது கடவுளை (கோட்) நினைவுபடுத்துகிறதா என்று கேட்டதற்கு நிச்சயமாக இல்லை என பெக்கற் பதிலளித்தார்.¹⁹

இந்நாடகம்திரு செயலை நாடகமாக்கியதன் மூலமும், "எதிர்பார்ப்ப" என்னும் மனித உணர்ச்சிக்கு முதன்மை கொடுத்தின் மூலமும், அபத் நாடகத்தின் இலக்கணத்தன்மைக்கு எதிர் விளைவாக இந்நாடகம் விளங்குகின்றது என்பது ஓர் ஆய்வாளின் கூற்று²⁰

இன்னும் ஒருவர் இந்நாடகத்தின் மூலம் நாடகத்துக்கே முடிவு வைத்துவிட்டார் பெக்கற் என்றார்²¹

வரண் டு பார்ட்டி

என்ட் கேம் என்று ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட இந்நாடகத்தை விளையாட்டின் முடிவு என்று தமிழிலங் கூறலாம்

இதில், நால்வர் கதாபாத்திரங்கள். வெறுமையான அறை ஒன்று, ரூம் என்பவனால் அரக்க முடியாது, அவனது வேலைக்காரனான க்ளோவ் என்பவனால் அமரமுடியாது. இரு பெரிய குப்பைத் தொட்டிக்களுக்குள் ரூம் உடைய பெற்றோர் நாக், நெல். விபத்து ஒன்றில் இருவரும் கால்களை ஏற்கனவே இழந்திருந்தனர்.

தாய் இறந்தபின், தந்தையை மகன் அதிகம் துன்புறுத்துகிறான். தந்தையும் சிறு வயதில் ரூமை துன்புறுத்தியதுபோல் கடுமையான வார்த்தைகளால் பேசுகிறான்.

அந்த வெறுமையான குழலில், உயிரில்லை என்று சொல்லக்கூடியவை, அங்கு நடைபெறும் உரையாடல்களே! எல்லோரும் இறுதி யை முடிவை எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசாதிருந்தாலோ, "இறந்து விடுவார்கள்."

இந்த நாடகம், "ஓன்றுமில்லாமையிலிருந்து படிப்படியாக இறந்கி, வேறோர் இருப்பை" (தாயின் உதரத்தில் அதிகம் செயலற்று இருக்கும் சிக்ப்போல்) உருவாக்குகிறது. :

ல டேரண்யியர் பான்ட்.

இதில் க்ரப் என்பவரும், ஒலிப்பதிவு நாடா ஒன்றுமே கதா பாத்திரங்கள்.

பொழுது சாய்ந்து இருள் தொங்கும் நேரம்: ஒரு சிறிய மேசை: அதற்கு மேல் ஒலிப்பதிவுக் கருவி, அதனுடன் ஓர் ஒலிவாங்கி. நாடாக்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள பல பெட்டிகளும் அறையில் உள்ளன.

மேசையும் அதைச் சுற்றியுள்ள இடமும் கூரிய ஒளியினால் பாய்ச்சப்பட்டிருக்க, மற்றைய இடம் முழுவதும் இருட்டில் மூழ்கியுள்ளது.

நிகழ்ச்சி எக்காலத்தைச் சார்ந்தது என்று தெரியாதுவிடினும், ஒலிப்பதிவு நாடாவின் மூலம் நலீன் காலத்தைச் சார்ந்தது என்று நாம் ஊகிந்துக்கொள்ளலாம்.

கற்ப என்பவர் ஒலிப்பதிவு நாடா ஒன்றில், தான் இளமையாய் இருந்தபோது பதித்து வைத்ததைக் கூர்மையாகக் கேட்டு அதை விளங்கிக்கொள்ளாது திண்டாடுகிறார்.

தனது இளமையின் அனுபவங்களை, விருப்புக்கள் வெறுப்புக்களை, தற்போதுள்ள முதிய க்ஷேப் வேறு ஒருவனுடைய கதையைக் கேட்பது போல் கேட்கிறார்.

நாடாவில் பதித்த உரை முடிந்தபிறகும், நாடா ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. வெறும் சுவரை வெறிச்சோடிய பாவையுடன் ஞாக்கும் க்ஷேப், "முடிவை" எதிபார்க்கிறாரா?

மேடை அமைப்பு, மனிதனின் வெறுமையை, தனிமையை, பிரிவை, இருளின் வரவை சுட்டிக்காட்டுகிறது²²

ஒ லெ போ ஜிர்

இது உவின்னி என்னும் ஒரு பெண்ணின் தனிவசன நாடகம்.

நாடகத் தொக்கத்தில் மண்கும்பத்தினால் அரைமட்டும் மூடப்பட்டிருப்பவன், நாடக இறுதியில் கழுத்து மட்டும் மூடப்படுகிறான்.

இந்நிலையிலும் வாழ்வ இன்பமயமானது என்று ஆனந்தமடைகிறான். கணவனுடைய கொடுமையை எதிர்த்து எதுவும் செய்யமுடியாதவளாக தனது இறுதி முடிவை எதிபார்த்து நிற்கிறான்.

மொழிகளில் பொருளில்லை, மனித உறவுகளும் மக்களுக்கிடையில் இல்லை என்பதை இந்நாடகம் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

கொமெடி

பனோ என்று ஆங்கிலத்தில் பெயரிடப்பட்ட இந் நாடகத்தில் மூவர் மட்டும் கதாபாத்திரங்கள்: ஒர் ஆணும் இரு பெண்களும் (மனைவி, காதலி) இவர்கள் சாம்பலாக மட்டும் உள்ளனர். சாம்பலில் அவர்களின் தலைகள்.

ஓளி மாந்தரின் இருப்பைக் காட்டுகிறது. ஒளியுடியதும் பேசுவார்கள்.

முடிவுரை

பெக்கற்றின் பின்னைய நாடகங்கள் நேரம் குறைக்கப்பட்டு, மாந்தர்கள் குறைக்கப்பட்டு, வினைகள் குறைக்கப்பட்டு "அடிப்படையானவை" மட்டும் பார்வையாளருக்குக் காட்டுகின்றன. பெற்ற் (முச்ச) என்னும் நிகழ்ச்சி முப்பது வினாடிகளே நீடிக்கிறது. பிறந்த குழந்தை ஒன்றின் அழுகையும், இறக்கும் மனிதன் ஒருவனின் இறுதி மூச்சம் நாடகமாக அமைக்கப்படுகிறது. மவுமே வெற்றி! பெக்கற், மரபுவழி ஏற்கப்பட்ட தொட்க்கம், இடை, முடிவு என்ற நாடக இலக்கணத்தை உதறி எறிந்து விட்டு மனித குழந்தை ஒன்றை உறைநிலையாக்கி அதில் மாந்தர்களை நடமாடவிடுகிறார். இவர்கள் மரபுவழிப் பாத்திரத் தன்மை அற்றவர்கள். ஏன், எப்படிச் எதைச் செய்கிறார்கள் என்ற உளவியல்சார் கேள்விகளுக்கு அங்கும் இடமில்லை. ஒருவகையில் நாடக வினைக்காக மாந்தர்கள் கருவிகளாக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பேசும் மொழியும் பொருளற்றாக, தொடர்புக் கருவித்தன்மை அற்றாக மாறிவிடுகிறது. நேற்று, இன்று, நாளை என்பது மாயை, நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதுதான் உண்மை!

பெக்கற் ஒன்றுமில்லாமையைக் கொண்டா, சடங்குகளை உருவாக்குவதில் வெற்றி பெற்றார் என்பதும், 24 மனித இனத்துக்கு இடமில்லாத இவ்வகையில் மனிதனுடைய துயர்நிலை எது என்பதை நாடகக் கண்ணாடி மூலம் காட்ட முனைந்தார் என்பதும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியவை.

அடிக்குறிப்புக்கள்.

1. பார்க்க, ஜோன் ஏ. ரெஹண்டர்ஸ்,

த வெஸ்ற் அவங்கா⁽¹⁸⁸⁷⁻¹⁸⁹⁴⁾ சோர்செஸ் ஒவ் த வெற்றங்ச் தியேட்டர், 1917 பக்.19.

2. பார்க்க, அதே நூல் பக்.15.

3. பார்க்க, அதே நூல் பக்.44.

4. பார்க்க, அதே நூல் பக். 115-133, 159-161
5. பார்க்க, மிச்சேல் கோர்வின், ல தெயாதர் நுவோ அங் வறான்ஸ். (1995) பக்.11-24
6. பார்க்க, அதே நூல், பக்.25-29
7. அல்போட் கமியு என்னும் சிந்தனையாளர் "அபத்தம்" என்ற கொள்கையை வெமித்துசிகிவு என்னும் நூலிலும் தன் சொற்பொழிவுகளிலும் விளக்கினார். மார்ட்டின் எஸ்லின் என்பவரே பெக்கற்றின் நாடகத்தை அபத்த நாடகம் என முதல்முறையாக 1961ல் குறிப்பிட்டார். தியேட்டர் ஒவ்வு த அப்சேர்ட் என்னும் நூலில், இத்தகைய நாடகங்களின் ஊற்று நவீன காலத்தில் அல்ல, பண்டைய காலத்தில் காணப்படும் என்று காரணங்களுடன் விளக்கினார்.
8. பார்க்க, க்ரிட்டிக்கல் சேர்வே ஒவ்வு ட்ராமா,(பதிப்பாசிரியர்) வறாங் என். மக்கில். நியூਯூர்சி 1994, பக். 185
9. அதே இடம்.
10. அதே இடம்.
11. பார்க்க, முன்கூறிய நூல் மிச்சேல் கோர்வின் பக்.57
12. மார்ட்டின் எஸ்லின் எழுதிய "பெக்கற்; த மக்மின்ஸ் வமிலி என்சைக்னோபிடியா, பக். 4-151.
- 13.அதே இடம்.
14. பார்க்க, த நியூ என்சைக்னோபிடியா பிறித்தானிக்கா. 1990, பக்.33
15. அதே இடம்.
16. பார்க்க, த கேம்றிட்ஜ் கைட் ரு தியேட்டர், பதிப்பாசிரியர் மாட்டன் பன்றும் 1992, பக்.81
17. பார்க்க, த ஒக்ஸ்வோட் கொம்பானியன் ரு த தியேட்டர். பதிப்பாசிரியர் பிஸ்லிஸ் ரஹாட் நொன், 1983:4 பக்.66.
18. பார்க்க, த கேம்றிட்ஜ் கைட். பக்.81.
19. பார்க்க, "பெக்கற்" என்சைக்னோபிடியா அமெரிக்கானா, 1995, பக்.427.
20. பார்க்க, வெலிச்சியா ரஹாட்சன் லொண்ட்ரே, த ரஹிஸ்ரி ஒவ்வு உ வேல்ட் தியேட்டர், நியூயோர்க் 1992, பக்.440.
21. அல்லடிஸ் நிக்கொள், ப்ரிட்டிஷ் ட்ராமா, லண்டன் 1978, பக்.255.
22. பார்க்க, மல்க்கம் கெல்சன், ஸ்ரதியிங் ட்ராமா, லண்டன் 1985. பக். 21.
23. பார்க்க வெலிச்சியா ரஹாட்சன் லொண்ட்ரே, பக்.440.
24. பார்க்க, த கேம்றிட்ஜ் கைட் ரு தியேட்டர், பக்.81.
25. பார்க்க, த ஒக்ஸ்வோட் கொம்பானியன் ரு த தியேட்டர், பக். 66.

Allardice Nicoll

John A. Henderson

Martin Banham

Phyllis Hartnoll

Felicia Hardison Londré

Michel Corvin

Frank N. Magill.

கல்வாரிச் சுவடுகள்

நிலை கண்டால்	கூவிய	தடம் பதிக்கும்	தெய்வீகப்
உன் கண்ணில்	அந்தக் குழில்	இரு	பாதையில்
கலைமுகமே.	நீர் கரக்கும்.	தபக்கால படைப்பு.	நம் கால்களைப்
இனத்தின்	அன்று	இடுக்கப்பட்டோம்	பதித்தோம்.
நிலைகள்டு	கடாரம் வென்றவன்	நாம்	படைத்தோம்
எங்கும்	இன்று	அழிக்கப்படவில்லை.	புதிதாய்
உன்	கண்ட கண்ட	இடினோம்	இன்று.
இதயத்தை	இடமெல்லாம்	நாம்	அதுவே
கண்டேன்	கூடாம்	இயலில்லை.	
உன்	போடுகிறான்.	நம் கலையார்வம்	கல்வாரிச் சுவடுகள்
கடிதத்தில்	குந்திமிருக்க	சாகவில்லை.	கண்ணே!
கலை கொண்டேன்.	இடமின்றி	சான்று பகருகின்றது.	கலைமுகமே
என் செய்வேன்!	சந்தியில்	கல்வாரிச்சுவடுகள்	அதனைக்
உன்னையும்	நிற்கிறான்.	இரந்தம்.	காண
என்னையும்	நெற்று	அடிக்காது.	நீ
தவிர	வந்தவனோ	அந்த நல்லாரான்	வரமாட்டாய்.
எல்லாம்	நம் வயலில்	நாதம்	என்றாலும்
இமுந்துவிட்டேன்	நாற்று	கேட்காது.	எடுத்துச் சொல்
நான் மட்டுமா	நடுகின்றான்.	இருந்தாலும்	எம் தலைவர்க்கு.
நம் இனமே	நிலைக்காது	எங்கள்	எங்கிருந்தாலும்
நடுத் தெருவில்.	இது	இவுட்சியீ	மகிழ்வர்
யாழில் நரம்பசைந்தால்	நீண்டநாள்	பயணம்	எம்மைப்
இசை	காற்றும்	இயாது.	புகழ்வர்.
இனிக்கும்.	மழுயும்	கல்வாரிச் சுவடுகள்	
யாழிப்பாண்த்தவன்	காயும் நிலவும்	கற்றுத்தந்த பாடமிது.	‘அல்வி’
நாவசைந்தால்	கூட	ஆமாம்	
தமிழ்	கலைப்படுகின்றது	கல்வாரிச் சுவடுகள்	
இனிக்கும்.	எம்மைக் காணாமல்.	இடம் பெய்ந்த	
இன்று	எங்கள்	மண்ணில்	
அவனிருக்கும்	கொல்லையிலே	எம் மன்றத்தின்	
		அந்த	

இடம் பெயர்ந்த மண்ணில்
திருமறைக்கலரமன்றம்
வழங்கும்
தபக்காலப் படைப்பு

கல்வாரிச் சுவடுகள்

‘கல்வாரிச் சுவடுகள்’

‘மானிட விடுதலைக்காக, மீட்புக்காக இரத்தம் சிந்திய இறைமகன் இயேகவின் வாழ்வோடு எம்மினத்தின் இன்றைய இன்னில் நிறைவேலை இணைத்து வழங்கும் பக்தி, இசை, உரைதுனியல் நாடகம்.’

மிருகவில்

24-03-96

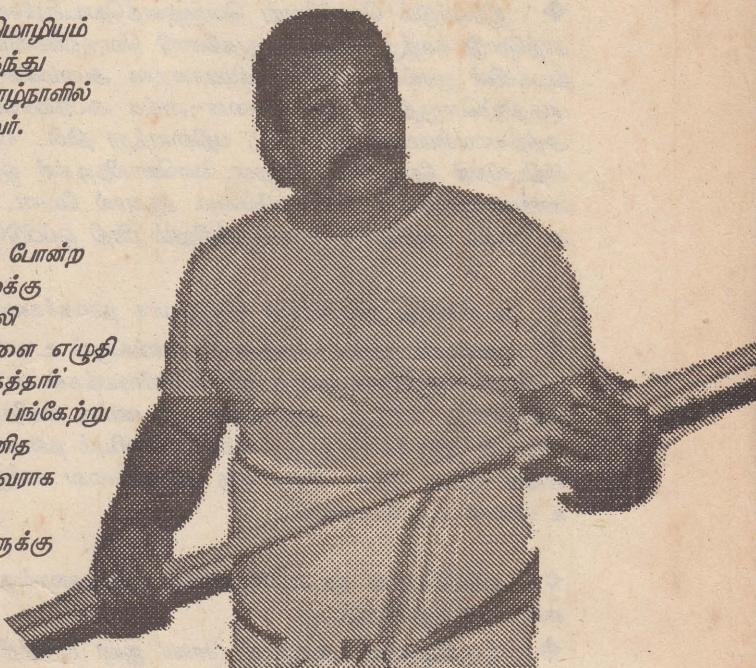
பருத்தித்துறை

31-03-96

‘முகத்தார்’ எஸ். ஜேசுரட்னம் அவர்களுடன் ஓர் சந்திப்பு!

இலங்கை வாணாவிலில் ஜந்தாண்டுகள் தொடராக இடம்பெற்ற முகத்தார்ஸீடு நாடகத்தில் பங்கேற்று ரசிகர்களைக்கவன்ததன்மூலம் முகத்தார் என்ற அடைமொழியும் இவரது பெயரோடு இணைந்து கொண்டது. அறுபத்தெந்து வயதினை அண்மிக்கும் முகத்தார் அவர்கள் தனது வாழ்நாளில் பெரும் பகுதியினை கலையுலகுடனேயே கழித்துவருபவர். இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட கோமாளிகள் ஏமாளிகள் வாடைக்காற்று போன்ற திரைப்படங்களிலும் பாரிளில் தயாரிக்கப்பட்ட சத்திய கிடை முகத்தார் வீடு இன்னுமொரு பெண் ராஜாவின் ராகங்கள் ‘புயல்’ முகம் போன்ற திரைப்படங்களிலும் நடித்திருக்கும் இவர் நாடகத்துறைக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர். மேடை நாடகங்கள், வாணாவி நாடகங்கள் பலவற்றில் நடித்துள்ளோடு பல நாடகங்களை எழுதி இயக்கியும் உள்ளார். அரச ஊழியராக பணியாற்றிய முகத்தார் அவர்கள் சமூகப்பணிகள் பலவற்றிலும் அக்கறைறோடு பங்கேற்று வந்தவர். தற்போது, பாரிளில் இயங்கும் இளவாலை புதித ஹென்றிரசர் கல்லூரி பழையமாணவர் சங்கத்தின் தலைவராக பணிபிரிகிறார். எப்போதும் கலகலப்பாகவும், இன்சொல்பேசபவராகவும் விளங்கும் முகத்தார் அவர்களுக்கு ஜந்து குழந்தைகள். திரு. ஜேசுரட்னம் அவர்களை கலைமுகத்திற்காகச் சந்தித்துக் கொண்ட போது....

❖ நீங்கள், ஓர் அரசாஞ்சியனாக, சமூக சேவையாளாக, கலைஞராக பணியாற்றியிருக்கின்றிர்கள். உங்களுக்குப் பிடித்தமான துறை எது?

◆ அரச ஊழியனாக, அதுவும் நெடுஞ்காலம் எமது அரசாங்கசேவையில் நின்புடித்க்கவேண்டுமானால் நடிக்கத்தெரிந்திருக்கவேண்டுமென்பது எனது ஓவியருட அனுபவம். சமூகசேவை என்று பார்க்கும்போதும், மக்களை நெசிக்கும் இயல்பு, அவர்களது உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்கும் பண்பு, வளைந்து கொடுக்கக்கூடிய ஆற்றலுக்கும் நடிப்பு அவசியம். இப்படிப் பார்க்கும்போது எல்லாவற்றிற்குமே கலைத்துறை அடிப்படை. எனவே எத்துறை எனக்குப் பிடித்தமான துறை என்பதும் வெளிப்படை!!

❖ கலைத்துறையில், நடிகள், நாடக எழுத்தாளர், இயக்குனர் எனப் பலதுறைகளில் கால்பதித்திருக்கிற்கள். இதில் சலபமானது அல்லது உங்களுக்கு நெருக்கமானது எது?

◆ அனுபவர்தியாக, நடிப்பு அதி சிரமமற்றது என்பது எனது கணிப்பு. கருவைச்சுற்றிவரும் கதையைத் தெளிவாக்கும் பாத்திரப்படைப்பு, வசனநடை, கதாசிரியின் கையாழ்மை என்னும்போது சற்று சிரமம்தான். It is for the play-write to characterise his concepts; and for the actor-devil to enter by the left or the right, is the discretion of the director என்று ஒரு ஆங்கில இலக்கணமுண்டு. எனவே ஒரு படைப்பிற்கு, இயக்குனரே அதன் சுமைதாங்கி. கதாசிரியனே தன் படைப்பை இயக்கும்போது சுமை குறைகிறது.

◆ உங்களுக்கு நெருக்கமானது . . .

◆ ஸல்வேதுரப்பட்ட மனித இயல்புகளை, செயற்கையான கதாபாத்திராலுமல்லாக இயற்கையாக நடித்துக்காட்ட வேண்டியது நடிகனின் பொறுப்பு Versatility in multi-characterisation என்று ஆங்கிலத்தில் கூறுவது போன்ற ஒருதன்மை ஒரு கலைஞருக்கு ஏற்பட்டுவிட்டால் நடிப்பு அவன் ஆளுகைக்குள் வந்துவிடுகிறது. வாணைலி, மேடை, திரைப்படம் இம்மூன்றிலும் வயதுமுறை, வயதான, வயது முதலின்த பாத்திரங்களே என்னை எப்போதும் தேடி வந்திருக்கின்றன. அந்த நடிப்பு இயல்பானதும், இலகுவானதுமானதினால், நடிப்பதில்தான் நாட்டம் அதிகமானது.

◆ வாணைலி நாடகம் - மேடைநாடகம், இரண்டுநாடகவடிவங்களிலும் பந்கேற்றிருக்கிறீர்கள். இவையிரண்டுக்கும் இடையேயான வேறுபாடுகளைக் கூறுமுடியுமா?

◆ இரண்டும் வெவ்வேறு வெகுஜனத்தொடர்புச்சாதனங்கள். வாணைலியைப்பொறுத்த மட்டில் உணர்வுகள் காற்றோடு கலந்துவந்து காதுகளோடு வெகுவிரைவில் கைகுவுக்கிள்காள்களின்றன. கேட்பவளின் செவிப்புலனும், நடிகனின் குரல்வாழும் முக்கியமானதாக அமைகின்றன. அரங்கத்தைப்பொறுத்தமட்டில், தோற்றம், பாத்திரப்பொறுத்தம், முகபாவனை-அங்க அபிநியங்கள், ஒலி, ஒளி, ஒப்பனை அத்தனையும் அத்தியாவசியமாகின்றது. ஒரு பதினைந்து நிமிட வாணைலிநாடகம் உணர்த்துவதை அரங்கத்திற்கு 45நிடங்கள் தேவைப்படுகின்றன. வாணைலிநிடகன் ஒருவிதத்தில் அதிஷ்ட்சாலி. வசனங்கள் மனம் பண்ணவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் மேடை நடிகனுக்கு அப்படியில்லை. மனம் செய்வேண்டிய கட்டாயம், அத்தோடு இருமருங்கிலும் பிரதி ஒப்பிடுவோர் தயவும் நிச்சயம் தேவையாகின்றது.

◆ உங்களது நாடகங்கள் பொதுவாக நகைச்சவை நாடகங்களாகவே அமைந்திருப்பதற்குக்காரணம் என்ன?

◆ மனிதனிடமுள்ள அத்தனைகுணங்களும் உலகில் உள்ள அத்தனை ஜீவராசிகளுக்கும் உண்டு. மனிதவர்க்கத்திற்குத்தெரிந்த இரண்டுவிஷயங்கள் மட்டுமே மற்றவர்களுக்கத் தெரிவதில்லை. ஒன்று பேசுவது மற்றொன்று சிரிப்பது. நகைச்சவை உணர்வு மனிதனுக்கு இறைவன்கொடுத்த தனிவராம் சிரிக்கும்முகம் அமுகாக இருக்கின்றது நங்கையர் அணியும் நகைகளைப்போல. அந்தச்சிரிப்பு அலங்காரமும் ஒரு நகைதான். அதனால்தான் அந்த சுலைக்கு நகைச்சவை என்று பெயர். இது மறைந்த கவியரசு கண்ணதாசனின் உவமான உவமேயங்கள்.

◆ நகைச்சவை நாடகங்களைப்பொறுத்தவரைக்கும் எழுதுவதும் நடிப்பதும் இயக்குவதும் சுலபமானது என்ற கருத்துப்பற்றி.....

◆ உண்மையும் அதுதான். 'சானா' ஜயா காலத்தில் 'நாடகத்தமிழ்' என்ற ஒரு பிறம்பான வட்டத்தினுள். வாணைலி நாடகங்கள் -குறிப்பாக மத்தாப்புக்கூடத்- அமைந்திருந்தன. நன்பர் 'வாத்தியர்' வாசகர் காலத்தில் பேச்சு வழக்கத்திலுள்ள கராயியத்தமிழிலே சமூகநாடகங்கள் மட்டுமல்லது நகைச்சவை நாடகங்களும் -குறிப்பாக கதம்பம்- வளர்ச்சியடைந்தன என்றே கூறவேண்டும். மக்களது பேச்சுவழக்கு மொழியிலே கருத்துக்களை நாகுக்காக, மக்களை இலகுவில் சென்றடைய வைத்துவிட முடியும் என்பது அனுபவர்தியாக நான் கற்றுக்கொண்ட ஒரு உண்மை. என்னைப்பொறுத்தவரையில் நகைச்சவை நாடகங்களை எழுதுவதும் நடிப்பதும் இயக்குவதும் வலு வலு சுலபமானதே! கையாலை மடியாலை அள்ளியும் போட்டுவிடலாம்!!

◆ பல்வேறு தொழில்நுட்பங்களின் உதவியோடு, இன்று சினிமா வீடியோ எனக் கச்சிதமான வெகுஜனத்தொடர்பு சாதனங்கள் வளர்ந்துவிட்டனிலையிலும் நாடகக்கலையால் எப்படி இன்னும் உயிர்வாழுமுடிகின்றது?

- ◆ உயிர்வாழ்வது என்பதைவிட உயிர்வாழ்த்துடிக்கின்றது என்றால் தப்பில்லை என நினைக்கிறேன்.
- ❖ கலைவாழ்க்கை என்னும்போது உங்களது பணி தாய்நாட்டோடு நின்றுவிடாது இங்கும் தொடர்கிறது. இரண்டு தனங்களுக்குமிடையே ஏதாவது வேறுபாடுகளை உணர்கிறீர்களா?
- ◆ அங்கு, கலைக்கும், கலைஞர்களுக்கும் (குறிப்பாக மேடை, வாணைவி) வடக்கு, கிழக்கு, கொழும்பு உட்பட வழுகுச்சிதமான வரவேற்பு 1985 வரை இருந்துவழ்த்துள்ளது. வாராவாரம் எங்காவது ஓர் இடத்திலாவது நாடகங்கள் அரங்கேறிக் கொண்டுதான் இருந்தது. Rotteries, Lions, YMCA, போன்ற நிறுவனங்களின் சமூகப்பணியினைகள் நிதி, கட்டட நிதி, திருவிழாக்கள், கும்பாபிஷேகங்கள், சிலவேளைகளில் திருமணச் சடங்குகளிலும் கூட நாடகங்கள் முன்னிலை வகுத்து வழ்த்துள்ளன.
- கலைஞர்களிடம் Autograph வேண்டுமெனவிற்கு ரசிகர்களின் ஆர்வம் மேலோங்கியிருந்ததையும் மறந்துவிடமுடியாது. இங்கு, அதாவது புலம்பெய்ந்த நாடுகளில் நாடகங்கள், குறுந்திரைப்படங்கள் கச்சிதமான வளர்ச்சியினையும், அமோக ஆதரவினையும் பெற்று வருகின்றன. இங்கு பாரிஸில் முன்னணிக்கலைஞர்கள், இளங்கலைஞர்கள், வளர்ந்துவரும் கலைஞர்கள் எனப்பல்வேறுதற்பினருடனும் கலந்துகொள்ளும்போது ஒரு மனநிறைவு ஏற்படுகின்றது. என்! அந்தநாள் ஞாபகம் மீண்டும் வழ்த்தவிடுகின்றதே!
- ❖ சற்று சங்கடமான கேள்விதான். இருந்தாலும்..... மேற்குநாடுகளில் எம்மவரால் எடுக்கப்படும் திரைப்படங்கள், மேடைநிகழ்ச்சிகள் உங்களுக்குத் திருப்தியைத் தருகின்றனவா?
- ◆ சங்கடம் மட்டுமல்ல. படு சிக்கலான கேள்வியும் தான். பூரண திருப்தியைத்தருகின்றதோ என்னவோ முயற்சிகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. தமிழனம் அதுவும் சமுத்தமிழனம் ஒரு தனிலைம் என்பது இவைழுவும் அடயாளம் காட்டப்படுகின்றது.
- ❖ சமுத்துக்கலைஞர்கள் உங்கள்மீது பாதிப்பைஎற்படுத்திய கலைஞர்கள் என்று யாராவது....
- ◆ கனி விழுந்தாலும் கல்லெறிவிழுந்தாலும் தாங்கிக்கொள்ளும் தலையுள்ளவன் கலைஞரேதான். ஏனெனில் கலைஞர் வாழ்க்கை விசித்திரமானது. சுவாரஸ்யங்களும், சோதனைகளும் வேதனைகளும் கலந்து விசித்திரமாக பரிமளிக்கும். மோகனமும்' பாடுவான். முகாரியும் பாடுவான். இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட நிலை ஏற்படும்போது சில சுருதிகளை சுறைஞால் விலும் மீட்டுவிடுவான். இறந்தும் மக்கள் மனதில் நீங்கா இடம்பெற்றிருப்பவன் கலைஞரே! அந்திதிமில், தமிழகத்தில் தஞ்சமடைந்திருந்தவேளையில் அகாலமரணத்தைத்தழுவிக்கொண்ட என் ஆருமிர் நண்பனும் பாடலாசிரியருமான அமரகவி சமுத்து இரத்தினம் அவர்கள்....
- ❖ அன்னாரைப் பற்றிச்சுருக்கமாக கலைமுகம் வாசகர்களுக்கு கூறுவீர்களா?
- ◆ இயற்பெயர் சண்முகம் சீதா பொன்கலன். மட்டக்களப்பைப்பிற்பிடிமாகக் கொண்டவர். 1958 ல் திரைத்துறையில் புகுந்து தனது இருபதாவது வயதில் 'எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்' என்ற திரைப்படத்திற்குப் பாடல் எழுதியதன்மூலம் தன்னை இனங்காட்டிக்கொண்டவர். 'அமுதவல்லி' தங்கப்பதுமை கல்யாணிக்கு கல்யாணம் என்ற படங்களின் உதவி இயக்குநராகவும் பணியாற்றினார். இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் 30படங்களுக்குமேல் பாடல்கள் எழுதியிருக்கிறார். சிறந்த பேச்சாளர். 1983 இலங்கைக் கலவரத்தைத் தொடர்ந்து மனைவி, குழந்தைகளுடன் தமிழகத்துக்கு அகதியாக வந்த நண்பர், அங்கு சம எதிலியர் மறுவாழ்வுக்கமகத்தில் தன்னை முழுநோத்தொண்டாக இணைத்துக்கொண்டு, காலப்போக்கில் கமகத்தின் கலைப்பிளிவில் தலைவராகவும், ஆஸ்தானபுலவராகவும் பணியாற்றியவர். 1990-1994 வரையில் ஏராளமான இசைப்பாடல்கள், சமுஅகதிகளின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களை யாத்தவர். 1994ல் தமிழகத்தில் போருந்து விபத்தொண்றில் சிக்கி அகாலமரணத்தை தழுவிக்கொண்டார். இவரது வாடைக்காற்று வீசுகின்ற காலத்திலே நல்ல வாழ்க்கையுண்டு எங்களுக்கும் ஒடுத்திலே... என்ற பாடல் இன்னும் என் காதுகளில் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கிறது.
- ❖ இலங்கையில் இனவாதம் ஒரு காரணமாயிருப்பினும், இதனையும் மீறி சமுத்தமிழ் இலக்கியத்துறை நாடகத்துறை பேசப்படும் அளவிற்கு சினிமாத்துறை பேசப்படாது பேனதற்கு காரணம் என்னவாக இருக்கமுடியும்?

◆ முதலீடு, தொழில் நுட்பம் முக்கிய பங்கு வகிக்க, சமூகக் கட்டுப்பாடுகளும் கலைஞர்கள் தட்டுப்பாடும் சிலகாரணங்கள் என்பது எனது கருத்து.

❖ ஒரு வித்தியாசமானகேள்வி....

◆ பரவாயில்லை. பீடிகையை அதிகமாக்காமல் கேருங்கள்!

❖ முகத்தார் என்னும்போது எங்கள் மனக்கண்ணில்தோன்றுவது, முதலில் உங்கள் மீசைதான்.

உங்கள் மீசைக்கு ஏதாவது சுவாரிசியமான காரணங்கள் உண்டா?

◆ இவ்வளவு தானா! எனது மீசைக்கு ஏற்றதான் 45வயதாகிறது. அதை பதினெட்டு வருடத்திடைவுள்கள் கொண்ட நான்கு கட்டங்களாகப்பிரித்துப்பார்க்கிறேன். 20-35 வரை குறும்புமீசை, 30-35 வரை மிகுக்குமீசை, 50-65 வரை ராஜமீசை, நீற்கு மேல் நரைமீசை ஆரம்பாகிறுக்கிறது. கலை வாழ்க்கையைப்பொறுத்தமட்டில் பெரும்பாலும் வயதுமுதிர்ந்த பாத்திரங்களே தேடிவந்தமையால் 'ராஜமீசை' அதிககாலம் ஒட்டி உறவாடி வந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, இயல்பிலேயே நான் பயந்தசபாவும் உடையவன் என்பதனால் இந்த மீசை ஒரு தெரியத்தையும் தந்துதவியது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்களில் நான் காவல்துறையைச்சீர்ந்தவன் என்று பலர் சந்தேகப்பட்ட நகைச்சுவைச்சம்பவங்களும், இரண்டுடையவைகள், நான் இலங்கை குற்றத்தடுப்புப்பிரிவை சார்ந்தவன் என்றங்நேரத்தையில் கத்திக்குத்து, அடிதடி வங்கவேண்டிவந்த பயங்கரச்சம்பவங்களும் கூட ஏற்பட்டதுண்டு.

இருப்பினும் என்னோடு ஒட்டி உறவாடி வந்த மீசையை, அண்மையில் நான் பாரிஸ்மருத்துவமனையில் ஒன்றரை மாதங்களுக்குமேலாக சுயநினைவிழுந்திருந்தவேண்டியில் சத்திரிசிக்கைசைக்காக வழித்துவிட்டார்கள். நினைவு திரும்பியிருப்பது. . !. எனது மூன்சே வெடித்துவிடும் போலிருந்தது. அப்போதே எனது உயிர் பிரிந்திருக்கவேண்டும். தவறிவிட்டேன்.

❖ எல்லாக்கலைஞர்களுக்கும் இருப்பது போலவே உங்களுக்கும் கலைவாழ்வில் மறக்கமுடியாத அனுபவம்...

◆ நிறைய உண்டு. அவற்றில் ஒன்று.

என்றும் மறக்கமுடியாத அனுபவம் அது. நாடகங்கள் நடாத்தி நாலாம்மாடவரை சென்று வந்த அழுர்வ அனுபவமும் அதுவே! நான் இலங்கை வாணையில் நடிகர் சங்கச்செயலாளராக இருந்த காலம் அது. (1975-1980). வெள்ளவத்தை ராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் எமது கலைவிழா ஒன்று இடம்பெறுகிறது. மேடையேறிய ஜங்கு நாடகங்களில் 'இருட்டினில் குருட்டாட்டம்' என்பதும் ஒன்று. அன்று ஆட்சியில் இடதுசாரிகளும் சுதந்திரக்கட்சியும் இணைந்த கூட்டுஅரசாங்கம். அந்த நாடகத்தில் ஒரு வசனம் மனிதனில் ஓடுவது பச்சை இரத்தம் என்பார்கள். அது தவறு! மனிதனில் ஓடுவது சிவப்பு இரத்தமே! ஆனால் அது நீலம் பாரித்துவிட்ட தென்றால் மனிதன் இறந்த விட்டான் என்பதுவே அர்த்தம்! இதற்கு அரசியல் அர்த்தம் கற்பிக்கப்படுவதோடு ஒரு விளக்கத்தையும் கொடுத்துவிடுகின்றனர் எமது சுங்கத்திலில்லாத உடன்பிறப்புக்கள்பக்கை, சிவப்பு, நீலம் இந்த வர்ணங்களின் அரசியல் சார்பையும் அதில் பச்சை நிராகரிக்கப்பட வேண்டியதென்றும், சிவப்பு நீலத்துடன் இணைந்து விட்டதனால் அது தன்னையும் அழித்துக்கொண்டு நீலத்தையும் கொண்று விட்டது என்பதே பொருள் என்றும் விமர்சித்தனர். 'அப்படியானின் உயிர்பெற வழிவகுக்கும் வர்ணம் எது?' . . . விசாரணை முடிக்கிவிடப்படுகின்றது. தலைவரும் தணிக்கைப்பொறுப்பேற்றவரும் பொருளாளர் செயற்குழு உறுப்பினர்கள் செய்வதறியாது என்தலையிலேயே போட்டுவிடுகின்றனர். செயலாளர், கலைவிழாவின் பொறுப்பாளர் என்ற வகையில் நான்குமுறை நாலாம்மாட ஏற்றுறங்கவேண்டிய நிலை. இங்கோதான் நடிப்பும், படிப்பும், அனுபவமும் கைகொடுக்கின்றன. 'கூட்டுப்பொறுப்பு' என்ற சரத்துக்களை நான் முன்வைத்ததோடு நானே இயற்றிய சங்க யாப்பின் நகலையும் பொறுப்புக்களின் பிரிவுகளையும் தெளிவுபடுத்தியதோடு, நாடக வசனத்திற்கென்று ஒரு விளக்கத்தையும்

ஈகயனித்தேன். சமுதாய வாழ்க்கைக்காக தன்னை அப்பணித்த ஒருவன். நெறிதவறி சமுகத்தின் வெறுப்பைச்சம்பாதிக்கும்வேளையில், விரக்தி முன்னிலை வகிக்க தற்காலைதான் முடிவு என்ற நிலைக்கு வந்து விடுகிறான். விளக்கங்களும் விவாதங்களும் ஓரளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபோதிலும் நாடகத்திற்குத் தடை விதிக்கப்படுகிறது. எனது அரசுகோப்பில் (Personel File) ஒரு பெரிய கரும்புள்ளி! தற்காலிக நிர்வாக சேவையிலும் நிலைக்கமுடியவில்லை. சிங்களவௌழிச்சட்டத்தின்கீழ் எனக்கு நிரந்தர ஓய்வு! நீண்ட பெருமுச்சடன் எனது கலைப்பயணம் தொடர்கிறது! அனுபவம் புதுமை!!

❖ முகத்தார் வீடு தொடர் நாடகம் விவசாயக்குடும்பம் ஒன்றின் வாழ்வை மையமாக்கொண்டது. இந்நாடகம் வெறும் நாகைச்சவை மட்டுமென்றி சில அறிவுபூர்வமான கருத்துக்களையும் மக்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கமும் கொண்ட தெனவே அறியமுடிடிருக்கிறது. அந்தவகையில் இந்நாடகம் வெற்றியளித்திருக்கிறதா?

◆ நிச்சயமாக. பெரும்பாலுண தொடர்நாடகங்கள் 12 வாரங்கள், 24 வாரங்கள் வரைதான் நிலைத்திருக்கின்றன. நண்பன் பல்கலைவேந்தன் சில்லையின் தனியாததாகம்; எனது பருவக்காற்று இவையிரண்டும் இலங்கை வர்த்தகசேவையிலும், தேசிய சேவையிலும் நிவாரங்கள் தொடர்ச்சியாக ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஆனால் முகத்தார் வீடு ஏறத்தான் 223 வாரங்கள் வரை எமது மண்ணை உழும் இலட்சோப இலட்ச விவசாய உடன்பிறப்புக்கள் வெள்ளிக்கிழமை மாலை வேளைகளில், ஏறரயும் எருதுகளையும் ஆறவிட்டு, வரப்புகளில் வாணைலிப்பொட்டிகளுடன் ஓய்வெடுத்திருக்கிறார்கள். முகத்தார் வீடு பரிவாரங்கள் அத்தனையும் விவசாயக்குடும்பங்களின் அத்தனை உறுப்பினர்களையும் தமதாக்கிக்கொண்டார்கள் என்றுதான் கூறவேண்டும். வாரவாரம் கிடைக்கும் நேர்க்கிடதங்களே முகத்தார் வீடு வெற்றிக்குப்போதுமான சான்றிதழும்கள்.

❖ பொதுவாக கலைஞர்களுக்கு கலைத்துறையில் ஏதாவது சாதிக்கவேண்டும் என்ற அசைக்கமுடியாத விருப்பு இருக்கும். அது போல உங்களுக்கும் ஏதாவது என்னம் . . .

◆ வயது அறுபத்தைந்து ஆணாலும் கலைத்துறையைப்பொறுத்தவரையில் இன்னும் நான் ஒரு மாணவனே! கலை ஒரு ஆழ்கடல். கரைதெரியும்போது பார்க்கலாம்.

❖ 'வாடைக்காற்று' பொன்னுக்கிழவன் பாத்திரம் போல் வேறொரு பாத்திரம் இன்றுவரை உங்களுக்கு அமையவில்லை என்று நினைக்கின்றேன். நீங்கள் என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

◆ உண்மைதான். நண்பர் செங்கைஆழியாளின் 'வாடைக்காற்று' திரைப்பாடுகளில் பொன்னுக்கிழவர் பாத்திரத்தை நான் தாங்குவதற்கு என்னைத்தயாரித்துக்கொள்ள உதவியன, நண்பர்கள், அமர் அகஸ்தியரின் அலைகளின் குழுறல், அமர் அங்கையன் கலையாதனின் 'கடல் காற்று' போன்றவை. அமர். கே. எம். வாசகர், எஸ். பொ. இளம்பிறை றஹ்மான், இளங்கீரன் போன்றோளின் நாடகங்களும் கைகொடுத்துதவின என்றுதான் சொல்லவேண்டும். பேசாலையில் அந்த பத்தொண்பதுநாட்களும் வீசிய 'வாடைக்காற்று' மீண்டும் வீசுமா என்ற அங்கலாய்ப்பு இன்னும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. இருந்தாலும் சாடையான ஒரு கச்சான் காற்று இங்கு பாரிலிலும் வீசியது. நண்பர். எம். அரியநாயகத்தின் நாளைய அறுவடைகள் முருகர் அம்மான் பாத்திரம் பொன்னுக்கிழவரை மீண்டும் நினைவூட்டியது!

❖ கலை உலகில் உங்கள் நுழைவு எப்படி அமைந்தது?

◆ என் பிறப்போடு கூடிடப்பிறந்தோ! இல்லை தாயின் தாஸாட்டில் அரும்பியதோ! என்னவோ மாணவப்பெருவத்திலிலேயே எனது கலை ஈடுபாடு துளிர்விடத்தொடங்கிவிட்டது. நான் படித்த பாடசாலை, கிராமியச்சுமல் காரணமாகவும் இருக்கலாம்.

❖ சரி, கலைமுகம் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

◆ புதில் சொல்லச் சிறிது சங்கடமாக இருக்கிறது. நானே குற்றவானி! என்ற ஒரு ஆன்மீக நாடகம் தான் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அருள்மிகு. மரியுசேவியர் அடிகளாரைப்பற்றி நன்கு அறிந்தவன். மண்ணுக்கு ஆன்மா மக்களே என்ற தத்துவத்திலும் ஆன்மீகமூடான கலைப்படைப்புக்களிலும் பல்வேறு மதமக்களையும் கவர்ந்தவர். அவர்களின் கலைமுகம் இற்றைவரை எனக்கு மேலோட்டமான அறிமுகமே.

மருத்துவமனைக்கும் எனக்கும் பலமாதங்கள் தொடர்பிருந்து வந்தமையால் ஒரு சங்கையான அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கமுடியாமைக்கு வருந்துகிறேன். நானே குற்றவானி!

சந்திப்பு : புவனன்.

சிலம்புகளை வீச எங்கள் மீது வீச

தோழியே
மென் கணவு
சிறைக்குள்
காத்திருப்பை
தூரத்தி விட்டு
வா
என்னோடு
சமனாய் உன்
விரல்களை நீட்டு

குளிர் கால
துணிக்கைகளில்
தாகம் தீர்க்கும்
அக்கினிப் பாவையாய்
நீயே
உன்னை
என்னுவதையும்

கயல் விழி
மின்னல் இடை
கொவ்வை இதழ்
புளித்துப்போன
வார்த்தைகளுக்குள்
மூழ்கிப்போய்
சேலை மடிப்புகளை
எண்ணி
தலையனைக்குள்
கணவுக் கோலம்
போடுவதையும்
நிறுத்திக் கொள்.

மனுசி மட்டும் தான்
போதைப் பொருள்
அல்ல
நியாக
உன் உடலை
கனவுப் பூக்களால்
நிரப்பி
இன்பங்களின்
நரம்புகள்
என்னுடையவை
என்று
புலம்புவதை
நான் வெறுக்கின்றேன்

பேயும்
பித்தறும்
கண்டு
இரங்கும்
நிர்வாண
இராவணனாய்
தலை குனிந்து
பலவீனத்தை-எத்தனை
காலம்
பயன்படுத்துவாய்
நீ
பெண் தான்
பேதை
அல்ல
கல்லையும்
புல்லையும்
கணவனாய்க் கருதி

மிச்சப் பால்
அருந்தலில்
பெருமையடைந்து
மாதவம்
பெற்றுவிடலாய்
முடி சூட்டி விடாதே.

தோழி
எனது
விலா எலும்பில்
நீ படைக்கப்பட்டாலும்
உன்
உடல்
எனக்கு மட்டும்
சொந்தமில்லை
நம் இருவருக்கும்
தான்.

கற்ப நிலைப்
பரிசோதனையில்
நான்
நடக்கும் போது
என்
கால்கள் மட்டுமல்ல
என்
உடலும் கூட
வெந்தனலில்
ஆவியாகும்.
ஏனையில்
கற்பு வரழுவாமை
உனக்கும்
எனக்கும் தான்

பாய்வதும்
புதுங்குவதும்
துப்பாக்கி நீட்டல்கள்
மட்டும்
உனது
தனை உடைத்தல்
ஆகாது.
உன்னை
உடைத்துக்கொள்
சிலம்புகளை
மருபுகள் மீதும்
போலிச் சமுகம் மீதும்
ஆணாதிக்கம் மீதும்
இறுதியில்
உன் மீதும்
கொடுரோமாய் வீச
தோழியே
நியும் நானும்
இறக்கும் வரை
எலும்பும் தசையும்
கொண்ட
மனிதப் பிண்டங்களே
இதில்
நீ மட்டும்
எவ்வாறு
தேவதை
ஆகலாம்.

~ஜி. கெனத்~

இது முகத்திற்கு

நீர்வாணத்தின்
 பின்பும்
 எங்களின்
 உடைகள்
 உரிக்கப்படுகின்றன
 மிகக் கொடுரமாய்
 எங்கள்
 சிறுகளை
 அவர்கள்
 ஒடிக்கும்
 பொழுதுகளிலெல்லாம்
 நாங்கள்
 திணறித் திணறிச்
 செத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்
 இரவுகளின்
 இனிமை
 எம்மிடமிருந்து
 பறிக்கப்பட்டு
 பல நாட்கள்
 இருப்பிழந்து
 இன்னும்
 வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்
 அவர்களால்
 சாக்ஷிக்கப்பட்ட பின்பும்
 உரிந்தல்கள்
 ஒடித்தல்கள்
 பறித்தல்கள்
 செத்துப் போதல்கள்
 இவைகளின் முடிவில்
 எங்கள்
 குடான மூச்சுக்களின்
 வெம்மைகள்
 வியாபித்து விரியும்
 அப்போது
 அவர்கள். . . . ?
 ~எம். சரம் ~

நாளைய வியற்றுக்காய்

தூரு ஏறிய
 சைக்கிள் வண்டி - இரும்பு
 விலைக்கு
 தன்னை ஆட்படுத்த
 இடையே,
 கறள் எழுப்பும்
 சத்தங்களுடன்
 அது,
 செல்லும்
 எலும்புக்
 கூடான்றை
 தன் மேல் ஏற்றி
 வாழ்வில்
 ஒரு நாளினை மேலும்
 கூட்ட - அது
 உதவும் அதற்கு
 தன்னி,
 பல மைல்
 தொலைவில்
 சள்ளி விறகு
 தேடும்
 வெற்றுடல்
 அன்னி அதை
 ஆவலாக
 சேர்க்கும் - நாளைய
 வியற்றுக்காய்,
 காற்று
 அதுவும் ஏதிராக
 அதனுடன் பேசும்
 பள்ளங்களுடு
 தெரியும் - கறுப்பு
 தெரு - தன்னாட வைக்கும்
 இரு மருங்கும்
 அதை ஆட்டம் காட்டும்
 முனகல்கள் - முனு
 முனுப்புகள்
 பல - செவிகளில்
 சுதை போத்த
 கூடுகளால்
 முழுதும்
 மறையும்
 நெற்றி வியாவையும்
 உறையும் - நாளைய
 வியற்றினை
 அது,
 எண்ணும் வரை.

~எம். சரம்~

**சினிமாவுக்கு 100 வயது,
ஆச்சி நடிகைக்கு 99 வயது.**

எழவது கலையான சினிமாவுக்கு நூறு வயது பூத்தியாகிவிட்டது (1895-1995). பிரெஞ்சுப்படமே முதல் திரைப்படம், பிரெஞ்சுக்காரர்களே திரைப்படக் கண்டு பிடிப்பாளர்கள்: முதல் திரைப்படம்-L'arroseur arrose, Louis, August சோதரர்களே திரைப்படத்துக்கு முன்னோடிகள் அல்லது கண்டுபிடிப்பாளர்கள்.

பிரெஞ்சு நாடக, திரைப்பட நடிகை Denise Grey க்கு வயது 99. Edouardine Verthuy எனும் இயற்பெயர்நடைய Denise தனது இருபதாவது வயதில் பிரெஞ்சு நாடக சாபாவில் நுழைந்தார். நாடக நடிகையாகவும், திரைப்பட நடிகையாகவும் விளங்கிய இவர் சமர் 100 படங்களில் நடித்தவர். இருபது வயதில் நடிக்கத் தொடங்கியவர் தனது 91 வயது வரை நடித்து வந்தார். இவரை பிரெஞ்சு கலை உலகத்தினர் செல்லமாக ஆச்சி என அழைத்தனர். இவர் கொள்ளுப்பாட்டியாக நடித்த "La Boum" எனும் திரைப்படம் இவருக்கு நல்ல பெயர் வாங்கித்தந்த படங்களில் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தப் பாட்டி தனது 99 வயதில், இந்த ஆண்டு ஐனவரிமில் பாரிசில் இயற்கை எழ்தினார்.

Denise Grey (1896-1996)

குளேவிலின் ஞானஸ்நரனமும் ஜரேப்பரவில் கிறீஸ்தவமும்.

Clovis தனது 15 வயதில்- 451ல் அரசர் ஆனவர். இவர் பலபோர்களில் ஈடுபட்டு, வெற்றி அடைந்ததால் பெருமன்னர் ஆனார். இம்மன்னர் 49லே பெற்ற-தொல்பியாக் போர் வெற்றி (La Victoire de Tolbiac) இவர் வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இப்போர் வெற்றி இவரை பிறப்பால் வந்த பகானிலும் அல்லது பயன் மத்தை விட்டு கிறீஸ்தவத்துக்கு மாற வழிவகுத்தது. குளோவிலின் ஞானஸ்நானம் யேக பாலன் பிறந்த தினமன்று 25-12-49லே (498?) நெமி ஆயால் Reimsy; நடாத்தி வைக்கப்பட்டது.

இவர் பிராங்க் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். பிராங்க் இராச்சியம் கிறீஸ்தவத்தை ஏற்றுக்கொண்டதால் பிராங்கில் இம்மதம் தீவிரமாகப் பரவியது. ஐரோப்பாவில் கிறீஸ்தவம் நிலைப்பதற்கு குளோவின் ஞானஸ்நானம் வித்திட்டது. இவரின் வழிவந்தோர் இந்நாட்டை இரண்டரை நூற்றாண்டுகள் ஆண்டனர். இவருக்கு ஞானஸ்நானம் நடந்து, இன்று 1500 ஆண்டுகள் நிறைவு பெறுகின்றன. இதனால் இவர் முதலாவது முழுக்கிறீஸ்தவ மன்றாகவும், பிராங்கின் நடந்தையாகவும் விளங்குகிறார். இதன் விளைவாக திருக்கபையின் மூத்த புதல்வியாக பிராங்க் விளங்குகிறது.

நன்றி : பிராங்க் நாடும் பிரெஞ்சுப் பண்பாடும் (அச்சில்)
ஆசிரியர் : ச. சக்தீநாந்தம்

பிரான்சு அரசியல் குழலும் கிளங்கைத் தமிழரும்

-கி. பி. அரவிந்தன்.

பிரான்ஸ் நாட்டைப்பற்றி, ஆறுமாதங்கள் முன்னர்தான் தெரிவான அதன் புதிய அதிபர் மூக் கிராக் -Jacques Chirac அவர்களின் வார்த்தைகளில் கூறுவது தானால்,

"உலகின் வளர்ச்சிமிக்க பொரு ளாதாரத்தை, வார்த்தக்கதைக் கொண்ட ஆற்றல்மிக்க நாடுகளின் விரைகயில் நான் காவதாகவும்,

ஜக்கிய நாடுகள் நிறுவனத்தின் பாதுகாப்புச் சபையில் உள்ள ஐந்து நிறந்தர உறுப்பு நாடுகளில் ஒன்றாகவும், அனுவாற்றல் வல்லமை கொண்ட நாடாகவும்,

ஜக்கிய நாடுகள் நிறுவனத்தின் அமைதிப்படைத் தொகுதிக்கு படையாட்களை வழங்கும் பிரதான நாடாகவும் விளங்குவதுடன்,

மனிதாபிமானத்தையும் சர்வ தேசியத்தையும் ஒருங்கே கைக்கொள்ளும் பழைமையான மரபையும்,

அதனுடன் இணைந்ததான மனித உரிமைகளையும், ஜனநாயகத்தையும் பேசும் நாடாகவும் உள்ளது, பிரான்ஸ் எனவாம்.

பிரான்ஸ் பற்றி அவர் கூறாத வேறு சிறப்புகளும் முக்கியத்துவங்களும் இருக்கக்கூடியும். இருக்கின்றதென்றே கூறுகின்றது ஐ. நா. நிறுவனத்தின் அகதிக ஞக்கான உயர் ஆணையகம் (UNCHR) வெளியிடும் REFUGEES எனும் இதழ். ஐரோப்பாவில் உள்ள மற்ற நெல்லா நாடுகளை விடவும் மிக அதிக அளவில் அகதிகளுக்குத் தஞ்சம்

அளித்த நாடு பிரான்ஸ் என கூறுவது டன், ஐரோப் பாவின் ஏனைய நாடுகள் தமிடம் வந்த அகதிக் கோரிக்கை விண்ணப்பதாரிகளில் பத்து சதவீதத்தை மட்டும் சராசரியாக ஏற்றுக் கொள்ள, பிரான்ஸ் இருபத்தைந்து சதவீத விண்ணப்பதாரிகளை ஏற்றுக் கொண்டது எனவும் கட்டிக் கூட்டுகின்றது.

பிரான்ஸ் வரலாற்று நிதியாகவே வெளிநாட்டார்க்கு தஞ்சம் அளித்து வரும் நாடு. ஸ்பெயின், போலந்து, போர்த்துகல், இத்தாலி போன்ற நாட்டார் இவ்வண்ணம் பிரான்ஸில் கலப்புற்று வாழ்கின்றன. அவர்களின் நிறம், மதம், பழக்கம் என்பவற்றில் ஒத்த சில தன் மைகள் காணப்படுவதால் முகச்சுமிப்பும், வெறுப்பும் முக்கியம் பெறவில்லை. கல்விமான்களும் கலைஞர்களும் பல பகுதிகளிலும் இருந்து இங்கு வந்து தஞ்சமடைவதும், வதிவதும் வழக்கம் கமாகும். மார்க்கிய தத்துவம் வகுத்த கார்ஸ் மார்க்ஸ் அவர்களும், ரஷ்யாவில் சோசலிச குடியரசான்றை நிறுவிய வெளின் 'அவர்களும் இங்கு தஞ்சமடைந்திருக்கின்றார்கள். ரஸ்யப் புரட் கிலின் பின்னால் 1920ஆம் ஆண்டுகளில் ஆர்மேனியாவில் இருந்து ஓடிவந்த பெரும்பாலாணோரும் பிரான்ஸில் தஞ்சம் அடைந்துள்ளார்கள். வியட்நாம், கம் போட்யா, லாலோவாஸ் பகுதிகளைச் சேர்ந்த ஒரு மில்லியன் கீஸ் மக்கள் இங்கு வசிக்கின்றன. இப்படிப் பல தேசியத்தார் இங்கு வந்துள்ளனர்.

இரண்டாம் உலகப் போரின்போது ஏற்பட்ட அழிவுகளில் இருந்து பன்னிர்மாணம் கொள்வதற்கு, பிரான்ஸ் உள்ளிட்ட சில ஜோப்பிய அரசுகள் வெளி நாட்டாரை வலிந்து அழைத்துமிருக்கின்றன. அத்துடன், ஆசிய, ஆபிரிக்க, தென் அமெரிக்க கண்டங்களில் பிரான்ஸினால் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட தேசங்களில் இருந்தும் பலர் இங்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் எழுந்து காலனித்துவம் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டதாய் கருதும் இந்நாளிலும், மாட்னிக்குதலோப், நியூகலடோ வியா, தாகித்தி போன்ற தொலை தூர தேசங்கள் பிரான்ஸிலின் ஆடசி அலகுகளாய் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. இப்படித்தான் பகுபிக் பகுதியில் உள்ள 'மொற்றுவா' வில் அணு வெடிப்பு சோதனையும், தென் அமெரிக்காவில் உள்ள பிரெஞ் கயா னாவில் விண்வெளி ஆய்வு நிலைமும் ஏவுகணைப் பரிசோதனைகளும் பிரெஞ் கால் மேற்கொள்ளப் படுகின்றன. பிரான்ஸின் பகுதியாக இருந்த பாண்டிக் சேரி, காரைக்கால் ஆசிய இடங்களைச் சேர்ந்த 40,000 தமிழ் பேக்வேர் பிரெஞ் குடிமக்களாக இங்கு வாழ்கின்றனர்.

ஜோப்பாவில் இலங்கைத் தமிழ் அதிக அளவில் அகதிகளாக ஏற்கப்பட்டிருப்பதும் பிரான்ஸில்தான். அகதியாக ஏற்கப் பட்டோரும், ஏனைய வதிவிட உரிமை பெற்றோருமாக நாற்பதினாயிரம் பேர் வரையில் இங்கு வதிவதாக, உத்தி யோகப் பற்றந்த தரவுகள் கூறுகின்றன. ஜோப்பாவினுள் அகதிகள் நுழைவைக்காட்டும் புள்ளியார் வரையப் போலவே, இலங்கைத் தமிழரின் ஜோப்பிய

நுழைவும் அல்லது பிரான்ஸினுள் நுழைவும் அமைந்துள்ளது. எழுதுகளில் 30,000 பேர் என ஜோப்பாவின் கவனத்திற்கு உள்ளாகும் அகதிகள் நுழைவு, என்பதுகளில் வேகம் பெற்று, 1987இல் 180,000 பேர் தொண்ணுாறுகளின் தொடக்கத்தில் எச்சிரிச் சென்று, 1992இல் 690,000 பேர் ஆனது. தலையில் கைவைத்துக் கொண்ட ஜோப்பிய அரசுகளின் ஒருமித்தகட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளினால், உதாரணத்திற்கு SCHENGEN AGREEMENT உடன் படிக்கைகளின் பின்னால், தொகை அளவு குறைந்து செல்லத் தொடங்குகின்றது - 1994இல் 328,000 பேர் ஆகக் குறைந்தது.

பிரான்ஸ் நாட்டிற்கான அகதிகள் நுழைவும் இவ்வகையிலேயே 1989இல் 61,000 பேராக இருந்த தொகை 1992இல் 28,000 பேராகக் குறைந்துள்ளதை புள்ளி பிராங்கள் கட்டிக்காட்டுகின்றன. இதற்கு பிரான்ஸ் காலவும் துறையின் கடுமையான கண்காணிப்பும், ஆட்சியாளரின் கடும் போக்கும் காரணமாகும். வெளிநாட்டார் அல்லது அகதிகள் வழிவதற்கு ஏதுவானவற்றையற்றும் சட்டத்திருத்தங்கள் பல தற்போதைய ஆட்சியாளரால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. வந்தேறு குடிகளான பெற்றோருக்கு இம்மண்ணில் குழந்தை பிறந்தால் கலபாக விடைத்த குடிஉரிமைகள் தற்போது நீதிக்ப்பட்டுவிட்டன. அகதியாவோரின் 'பயவிள்' எனக் கொள்ளப்படும் அகதிகளுக்கான உரிமைகளை சட்டவரையறை செய்த 1951ஆம் ஆண்டு ஜெனிவா உடன்படிக்கையானது நானுக்கு நாள் நெருக்கடிக்குள்ளாகும் வகையில் ஜோப்பிய அரசுகளின் நடவடிக்கைகள் இறுகுவதையும், ஐ. நா. நிறுவனத்தின் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையகம் (UNHCR) இதனால் கவலை கொள்வதையும் REFUGEEES இதழ் (இலக்கம் 101) பதிவு செய்துள்ளது.

தற்போதைய பிரெஞ் அதிபர் மூக் சிராக் அவர்களை தற்கால அரசியல் வார்த்தைகளின்படி வலதுசாரியெனக் கொள்ளலாம். இவர் அதிபர் பதவிக்கான போட்டியின்போது 'ஒருங்காக இருக்கும் வெளிநாட்டார் பிரான்ஸில் வாழலாம், இல்லாதோர் திரும்பிப் போக வேண்டும்' எனப் பிரச்சாரம் செய்திருந்தார். அத்துடன் இவர் அதிபர் பதவிக்கு வருவதற்கு முன்னர் பாரிஸ் நகர மேற்காலமாக இருந்த வேளையில் வெளிநாட்டாரை பாதிக்கும் பாகுபாடன செயல்திட்டங்களை நிறைவேற்ற முயன்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1985ஆம் ஆண்டு மேற்கால இருந்தபோது ஒரு கடும் பத்தின் மூன்றாவது பிள்ளைக்கு 'கல்லி உதவிப்பணம்' பிரான்ஸ் நாட்டவர்க்கு மட்டுமே வழங்கப்படும் என அறிவித்தார். இதனை அரசு நிர்வாக நீதிச் சபையும், அரசியல் சட்ட ஆலோ சனை சபையும் நிராகரித்திருந்தன. இதனைக் கண்டித்து அன்றைய மேற்கான திரு சிராக் அவர்கள் 'எமது நாட்டில் வழங்கப்படும் சமூக நல வசதிகள் வெளிநாட்டார் வருகையை தூண்டிவிடும்' என கருத்து வெளியிட்டார். ஆனால் அதிபர் தேர்தலின் போது தனது கொள்கை விருது வாக்கியமாக 'பிரான்ஸ் அனைவர்க்குமானது' என்பதை முன்வைத்து வெற்றி பெற்றார்.

இன்று இவர் பிரான்ஸின் அதிபாக இருப்பதுடன் இவரது வலதுசாரிக் கூட்டணிக் கட்சியே பாரானூமன்றத்தில் பெரும் பான்மை பலம் மிகக்தாயும் அமைச்சரவையையும் இருக்கின்றது. இந்த அமைச்சரவையில் 'வெளிநாட்டாரை பிரெஞ்சுடன் ஒன்றாக செய்தல்' எனும் அமைச்சக்கு பொறுப்பான அமைச்சர (M. ERIC RAOULT) வெளிநாட்டார் மீது காழ்ப்பு கொண்டவர். ஏனைனில் இவர் பாரானூமன்ற உறுப்பினராக உள்ள பகுதியிலும், MONTFEMEIL மேற்காக உள்ள நகரத்திலும் பாடசாலைகளில் வெளிநாட்டார் பிள்ளைகளை அனுமதிக்க மறுத்தனால் நிதிமன நத்தின் கண்டனத்திற்கு உள்ளானவர்.

இன்றைய வலதுசாரி அரசின் உள்நாட்டு அமைச்சரின் ஏற்பாட்டின்படி வாடகைக்கு அமர்த்தப்பட்ட AIRBUS - 320 எனும் வானுரிதியில் ஒரு விழுமைக்கு ஒரு தடவை விசா முடிந்த, அகதி விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டார் வெளியேற்றப்படுகின்றனர். 12.07.95இல் இருந்து இவ்வழைமை நடைமுறையில் இருக்கின்றது. பிரான்ஸில் உள்ளோர் மட்டு மல்லாது ஏனைய ஜோப்பிய நாட்டில் உள்ளோரும் ஒன்று கூட்டப்பட்டு இவ்விமானம் மூலம் அனுப்பப்படுகின்றனர். இவங்கைக்கு இச்சிறப்பு விமானம் சென்றதாக தகவல் இல்லை. ஆனால் செல்லாது எனக் கூறுவதற்கும் இல்லை.

ஏனைனில் அண்மைக் காலங்களில் பிரான்ஸில் அதிகமான இலங்கையின் அகதி விண்ணப்பகள் நிராகரிக்கப்பட்டு, 'வெளியேறும் உத்தரவு' வழங்கப்பட்டுள்ளது.

அண்மையில் பிரான்ஸில் இடம்பெற்ற தொடர்ச்சியான குண்டு வெடிப்பு தாக்குதல்களினால் உள்நாட்டு பாதுகாப்பு நடவடிக்கைக்கு இராணுவம் அமைக்கப்பட்டது. 'சிறப்பு கண்காணிப்பு' VIGIPIRATE என்ற பெயில் 07.09.95இல் இருந்து 32,000 இராணுவத்தினர் பிரான்ஸ் முழுவதும் பொது இடங்களில் வெளிநாட்டாரை சோதனையிட்டு வருகின்றனர். இது வரையில் இரண்டு மில்லியன் விசாக்கள் பரிசோதிக்கப் பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. இச் சோதனைகளின் போது 10,000 வெளிநாட்டார் வெளியேற்றப்பட்டனரென்று உள்நாட்டு அமைச்சர் தெரி வித்ததுடன், 1997க்குள் 20,000 பெருக்கு மேல் வெளியேற்றப்படுவர் என வும் தெரிவித்துள்ளார். வெளியேற்றப்பட்டோர் யார்? ஏன் வெளியேற்றப்பட்டனர் என்பதற்கு விளக்கம் ஏதும் இதுவரை வெளியிடப்படவில்லை. ஆனால் விசா புதுப்பிக்க முடியாமல் இருந்த இலங்கைத் தமிழர் கிளர், வெளியே சென்ற இடத்து காணாமல்போய், கொழும்பில் இருந்து தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டதாகத் தகவல்கள் கூறுகின்றன.

1993ஆம் ஆண்டிலேயே பிரெஞ்சு மக்கள் வெளிநாட்டாரை அனுப்பும்படி கோரியிருக்கின்றனர். பிரான்ஸின் முக்கிய நாளிதழ்களில் ஒன்றான LE FIGARO 1993 ஏப்ரிலில் வெளிநாட்டார் பற்றி கருத்து கணிப்பு எடுத்தபோது 79 வீதமானோர் நிரந்தர விசா இல்லாதாரை நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றலாம் என்றும், 77 வீதமானோர் உள்நாட்டமைச்சர் வெளியேற்றும் நடவடிக்கையை மேற்கொள்வாரென நம்புவதாகவும், 70 வீதமானோர் வெளிநாட்டார் தம் குடும்பத்தை அழைத்துக் கொள்ளும்

வசதி கொண்ட சட்ட வரையறைகளை இறுக்கும்படியும் கோரியிருந்தார்கள். 53 மில்லியன் மக்கள் தொகை கொண்ட பிரான்ஸில் நால்வருக்கு ஒருவர் வேலையற்றிருப்பதாகவும், அதன் தொகை அதிகரித்துச் செல்வதாகவும் கணிப்பீடுகள் தெரிவிக்கின்றன. வளர்ந்து வரும் வேலையின்மையும், பொருளாதார ஏழ்மையும், வேறு சமூக நெருக்கடிகளும் பிரெஞ்சு மக்களை வெளிநாட்டார்பால் வெறுப்பும், சினமும் முகச்சுமிப்பும் கொள்ளச் செய்துள்ளன. ஜோப்பா கண்டமெங்கும் மூன்று நிமிடத்திற்கு ஒரு தாக்குதல் நடவடிக்கை வெளிநாட்டார் மீது நிகழ்த்தப்படுவதாக அறிக்கைகளில் கட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. பிரான்ஸில் இலங்கைத் தமிழர் மீது, இவ்வகைத் தாக்குதல் நிகழ்ந்தது என்பதற்கு சான்றுகள் இல்லை. ஆனால் வேறு தேசியங்கள் மீது தாக்குதல்கள் நடைபெற்றுள்ளன. இப்படியான தாக்குதல் ஒன்றில் வெளிநாட்டு இளைஞர் ஒருவர் பாரிஸ் நகரம் வளம் வெறும் செயின் நதியில் வீசப்பட்ட சம்பவம் இங்கு பலரிந்ததாகும். இந்நிகழ்வை கண்டிக்கும் வகையில் அண்மையில் மரணித்த பிரெஞ்சு அதிபர் பிரான் கவுயித்ரோன் அவர்கள் அதிபர் பதவி துறப்பதற்கு சில நாட்களின் முன்னால் செயின் நதியில் வீசப்பட்ட அவிவீஸனானின் நினைவாக பூக்கொப்பொன்றை வீசி அஞ்சலி செலுத்தினார்.

பிரான்ஸின் தீவிர வலது சாரி கட்சியான 'தேசிய முன்னணி' (FN) வேகமாக வளர்ந்து வருத்தையும் மக்களிடையே அதற்கு செல்வாக்கு மிகுந்து வருவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. கடைசியாக நடந்த உள்நாட்டுச் சேர்தல்களின் போது 13 சதவீத வாக்குகளைப் பெற்றுத்தன் மூன்று நகரங்களின் ஆட்சியையும் கைப்பற்றிக் கொண்டது. அதேவேளையில் அதிபர் தேர்தலுக்கான முதல் கந்து வாக்களிப்பில் தேசிய முன்னணியின் தலைவரான Jean-Marie le Pen 15 வீதமான வாக்குகளை பெற்றது பிரெஞ்சு மக்களின் வெளிநாட்டார்பால் கொண்டுள்ள வெறுப்பைப் புலப்படுத்தியது. இரண்டாவது கந்தில் இரு வேட்பாளர் மட்டும் நேரடியாகப் போட்டியிடும் பிரெஞ்சு அதிபர்க்கான தேர்தலில் 15 வீத வாக்குகளைப் பெற்ற 'தேசிய முன்னணி' தீர்மானிக்கும் சக்தியாக விளங்கியது. தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது தேசிய முன்னணியின் தலைவர் Le Pen தான் ஆட்சிக்கு வந்தால் தினமும் 1,200 வெளிநாட்டார் திருப்பி அனுப்பப்படுவர் எனக் கூறி வந்தார். இவரின் தீவிர கருத்துகள் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு பெறுவானால், ஆட்சியாளர் தம்மைக் காத்துக்கொள்ள, அதிகாரங்களை தக்கவைக்க, வெளிநாட்டார் மீதான நடவடிக்கைகளை அதிகரிப்பர் என்பது இயல்பான விதயாகும். உதாரணத்திற்கு இம் மேமாதத்தில் பிரெஞ்சு பாரானூமன்றத்திற்கு சட்ட மூலம் ஒன்று கொண்டு வரப்பட உள்ளதாகவும், அச்சட்டத்தின்படி 10 வருடத் தங்கும் அனுமதியில் மாற்றும் வரலாமெனவும் (இலங்கைத் தமிழரில் பெரும்பாலானோர் இவ்வகை அனுமதியின் பேரிலேயே இங்கு தங்கியுள்ளனர்), அகதித் தகைமையை வழங்கும் அரசு சாரா நிறுவனமான OFPRA இன் தீமானத்தை நிராகரிக்கும் உள்ளையை உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைக்கக்கு வழங்கப்படலாம் எனவும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இதற்கேற்றாற்போல் வெளிநாட்டார் பெருமளவில் கூடி வழியும் புறநகர் பகுதிகளிலும் முக்கிய நகரங்களிலும் இரண்டாம் முன்றாம் தலைமுறையினர் புரியும் அட்டகாசங்களும், அத்து மீறல்களும் சகிக்கமுடியாத அளவுக்கு ஊர்ந்து வருகின்றன. இவை பிரெஞ் சமூகத்தின் அரசியல் கண் ஜோட்டத்தில் பெருத்த மாற்றங்களை கொண்டுவரக் கூடுமென சமூக ஆய்வாளர்கள் அஞ்சிகின்றனர்.

இந்த இரண்டாம் தலைமுறையினரிடையே இலங்கைத் தமிழ் சமூகத்தின் இரண்டாம் தலைமுறையினர் கூடிக் கல்வி கற்கவும், நட்புக் கொள்ளவும் வேண்டி உள்ளனர். இவை இலங்கைத் தமிழ் சமூகத்தில் ஏற்படுத்தப்போகும் மாற்றம் துயரம் தரக்கூடியது. ஏனெனில் முதல் தலைமுறையினர் கொள்ளும் எண்ணங்களுக்கு ஞேரத்தாக கட்டுக்கடந்காமையும், பதட்டமும் கொண்டாக அந்தத் தலை முறை தோற்றும் பெறக்கூடும்.

இலங்கைச் சூழல் ஒன்றில்தான் பிரான்ஸில் இலங்கைத் தமிழின் இருபுப் பற்றிய கணிப்பை நான் கூற வேண்டியுள்ளது. இப்போதெல்லாம் பிரான்ஸுக்குள் இலங்கைத் தமிழ் நுழைவது என்பதும், அகத்தியாக ஏற்கப்படல் அல்லது வத்வதற்கான விசா பெறல் என்பதும் நூற்றுக்கு ஒருவருக்கே சாத்தி யமாகின்றது. 1991ஆம் ஆண்டிலேயே உள்ளே நுழைவாளரை மட்டுப்படுத்தும் கடும்போக்குத் தொடங்கி விட்டதென்னாம். 25.06.91 மாலை 6.30 மணியளவில் Cameroons விமான சேவை விமானத்தில் பாரிஸ் விமான நிலையத்திற்கு வந்து சேர்ந்த 22 ஆண்கள் 14 பெண்கள் 2 சிறுவர்கள் உள்ளிட்ட இலங்கையர் தமது நாட்டில் இனித்தியான பாதிப்புக்கு உள்ளாவதாகக் கூறி அரசியல் தஞ்சம் கோரினர். இவர்களை கைது செய்த விமான நிலைய பொலிசார் மறு விமானத்திற்காய் இடம் மாறும் மண்டபத்தில் தங்க வைத்து அடித்து, பலவந்தப்படுத்தி விலங்கிட்டு அதே விமான சேவை விமானத்தில் அவர்களைப் புறப்பட்ட இடத்திற்கே அனுப்பி வைத்தனர். இதில் 11 பேர் பலத்தகாயங்களுக்கு உள்ளானார்களை கிசிக்கை வழங்கிய மருத்துவ நிலையம் அறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளது.

இதேபோல், 9.4.91இல் பாரிஸ் விமான நிலையம் வந்தடைந்த இலங்கை இளைஞர் ஒருவன் மன உள்ளவுக்கும் சித்திரவதைக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டு மரணமுற்றான் என REFUGEES இதழ் தெரிவிக்கின்றது. A.K. என்னும் அவ்விளைஞரின் அகதி விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டதுடன் பலவந்தமாக விமானத்தில் ஏற்றி அனுப்ப முயற்சிக்கப் பட்டது. ஆனால் விமான ஏற்க மறுத்தும் அவ்விளைஞர் தடுப்புக்காவலில் இடப்பட்டான். அங்கு மன உள்ளச்சலுக்கும் சித்திரவதைக்கும் உள்ளானதால் மராடைப்பு ஏற்பட்டு 'கோமா' நிலைக்கு உள்ளாகி வைத்தியசாலையில் மரணித்ததுடன் பிரான்ஸில் புதிய வாழ்க்கையை அமைக்க முனைந்த அவனின் கனவும் சிறைந்தது என அவ்விதம் விபித்துள்ளது. இப்படிப் பல சம்பவங்கள் வெளிச்சத்துக்கு வராமலே போயிருக்கக் கூடுமாயினும், இவற்றைப் பற்றி பெரிதாக அவட்டிக் கொள்ளவில்லை

புலம் பெயர்ந்த சமூகம். ஏனெனில், அநேகமாக இவர்களைவாது பயணமும், நாட்டெல்லைகளுள் நுழைவது சாக சங்களையும், சந்தர்ப்ப வாய்ப்புகளையும் கொண்டமைந்த தேயாகும்.

பிரான்ஸுக்குள் வந்து சேர்ந்தோரை மூன்று வகையாக கொள்ளலாம். வண்ணத்துக்குள் நுழைவதற்கென்றே பயணத்தை தொடங்கி பிரான்ஸில் வந்து முடங்கிப் போனவர்கள் ஒரு வகையினராகவும், வெளிநாட்டான்றுக்குப் போவோம், திருவியம் தேடுவோம் என்ற அலையுடன் நாடுவிட்டு புறப்பட்டு பிரான்ஸ் எனும் நாட்டுக்குள் வந்தடைந்தோர் இரண்டாவது வகையினராகவும், இவர்களை மையமிட்டும், உயிரஞ்சியும் வந்து சேர்ந்தோர் மூன்றாம் வகையினராகவும் வகுக்கலாம். இதில் இரண்டாவது வகையினரே பெரும்பான்மையினராக இருந்ததால் அவர்களைச் சார்ந்தோரே மூன்றாவது வகையாகவும் ஆகி பிரான்ஸில் இலங்கைத் தமிழரின் முகத்தை வார்த்து வடிவ மைக்கின்றனர். 'தோட்டக்காட்டார்', 'வடக்கத்தியார்' என்று எம்மால் பெயர் துட்டப்பட்டோர், இலங்கைத் தீவின் பெருந்தோட்டப் பயிரச் செய்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டபோது, அப்படியே அவர்களது தமிழகக் கிராமங்கள் பெயர்க்கப்பட்டு மலையகத்தில் நடப்பட்டதாக சமூகவியலாளர்கள் கூறுவார்கள். பிரான்ஸிலும் அவ்வகையிலேயே யாழ்ப்பாணம் பெயர்க்கப்பட்டு நடப்பட்டுள்ளதென்றே கூறலாம். ஆதலால் சமூக அசைவானது பல விமர்சனங்களுக்கும், மன உள்ளச்சல்களுக்கும், கண்டனத்திற்கும் உள்ளான போதிலும் ஜோப்பாவின் ஏணைய பகுதி களின் வாழ்நிலையை விடவும் உயிர்ப்புடன் உள்ளதென்றே கூறலாம்.

ஏத்தாழ பதினைந்து வருடகால இருப்பை பிரான்ஸில் உறுதி செய்துவிட்ட இலங்கைத் தமிழரிடையே, தற்போது இரண்டு வாரப் பத்திரிகைகள் வெற்றிகாரமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அத்துடன் நல்லீ விஞ்ஞான கலைவாடியான சினிமாவை தமிழைப்படுத்தும் எத்தனங்களும் தளராமல் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவை ஜோப்பாவின் வேறு பகுதிகளில் சாத்தியமாகவில்லை. இவர்தம் சமூக நடவடிக்கைகளுக்கானதும், கொடுக்கல்-வாங்கல்-உறவாடல்களுக்குமான மையங்களும் இங்கே அமைவாகிவிட்டன. அதே வேளையில் பிரெஞ் சமூகத்தில் ஏழ்மையும் செழிப்பும் எனும் சமூகப் பிளவு துல்லியமாய் தெரிய தொடங்கிவிட்டதென சமூகவியலாளர் கட்டுவதைப் போல், இலங்கைத் தமிழரிடையேன் சமூகப் பிளவும் தெரியத் தொடங்கி விட்டது. அகதிகளுக்கான கொடுப்பனவுகளும், சமூகநல் உதவிகளும், ஒரே தாத்திலான வேலைகளும் கொண்டு வாழுத்தொடங்கிய இச்சமூகம் வெகுவிரவிலேயே சமூகப் பிளவுற்றது ஆச்சரியமானதொன்றாகும். தனித்து உழைப்பும் செழிப்பையும் ஏழ்மையையும் தீமானிக்கின்றது என்பது கேள்விக்குரியதொன்றாகும். உழைப்பும் திட்டமிடுதலும் செழிப்பை கொண்டந்தாலும், ஒரு சதத்தை பத்துச்சதமாக்கும் உழைப்புக் கலையையும், மற்றவர் சேர்க்கும் பணத்தை தன

ஙைக்கு மாற்றியெடுக்கும் சாமர்த்தியத்தையும், இன்னோரன்ன திறன்களையும் கொண்டவர்களே செழிப்புறுகின்றனர் என்பது சமூக பரகசியங்களாகும். பிரெஞ்சு மொழி அறிவும், தொழில் முறைக் கல்வியும் குறைந்த அளவிலாமினும் சிலரை செழிப்புறச் செய்கின்றது என்பது ஒரு நடைமுறை உண்மையுமாகும். பிரான்ஸ் வாழ் இலங்கைத் தமிழரின் தொகை அளவில் குறைந்து செல்வது கண்ணில் புலப்படாத தென்றாகும். அரசியல் தஞ்சத்தையும், வதிவிட உரிமையையும் தொடர்ந்து பெறக்கூடிய சூடுயிலைமையையும் பெறும் பலரும் ஆங்கில வலயத்தை நோக்கி நகர்ந்தவன்னைம் உள்ளனர். பிரெஞ்சு மொழி கற்றிலான சிக்கலும் எதிர்காலம் பற்றியதான் சந்தேகங்களும், ஆங்கிலம் பாலனா இயல்பான ஈர்ப்பும் இந்நகர்வுக்கு காரணமான போதும், இவர்கள் பற்றி ஏனைய புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் உள்ளோர் கொள்ளும் ஏனைக் கண்ணோட்டமும் பலரைப் பாதிக்கின்றது. பிரான்ஸில் வதியும் பெருவாரியான இலங்கையர்கள், கல்வி பெறாதாரும், உழைக்கும் வகுப்பாரும் என்பதும், பிரான்ஸின் நாணயமாற்று மதிப்பு குறைவானது என்பதும் இக்கண்ணோட்டம் உருப்பெறக் காரணம் எனக் கொள்ளலாம்.

பிரான்ஸாக்கு வந்து சேர்ந்தோர் பெரும்பான்மையாக பாரிஸ் நகருக்குள்ளேயே முடங்கிக்கொண்டனர். முன்னுதாரணமின்மையும், தனிமைப் பயமும், வேலை கிடைக்குமா என்ற நம்பிக்கையை மும்பு, பாரிஸ்க்கு வெளியே வேறு நகரங்களுக்கு, பிரான்ஸின் ஏனைய பகுதிகளுக்கு செல்லும் தயக்கத்தை ஏற்படுத்தின. இதனால் சிறிய அறைகளில், பல இடைஞ்சல்களுடன் நெருக்கியடித்து வாழவேண்டியவராயினர். இவ்வகை இடமின்மையும், நெருக்கியடிக்கும் அறைகளும் ஏனைய புகலிட நாடுகளில் வாழ்வோரிடை மிகப் பிரசித்தம். பிரான்ஸின் தொகட்கால வாழ்ப்புவைக்களை இன்றைக்கு அவர்கள் கூறக்கேட்டின் நம்புமுடியாதவைபோல் தோன்றும். கால அடைவில் சிறுதொகையினர் பிரான்ஸின் ஏனைய நகரங்களில் தொலைதுறைப் பகுதிகளில் தேவை கருதியும், ஒதுக்கியும் வாழத்தொடங்கியுள்ளனர். மற்றொயோர் எத்தனை இடர் வந்த போதும் பாரிஸ் நகரை, அண்டிய பகுதியை நீங்காதிருக்கின்றனர். குழுமி வாழ்தலில் பெறும் ஆறுதலும், உறவாடவில் கொள்ளும் மனத்திறுப்பியும், பாதுகாப்புணர்வும் என்ற எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை, பகட்டை தங்களவர்க்கேதான் காட்ட முடியும் எனும் தேவையும், பொருளாதார வளையங்களுடான் வாழ்க்களும் எவ்வகை இடைஞ்சலையும் கூதித்துக்கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தை இவர்களுக்கு அளிக்கின் கொண்டது எனலாம். இவர்களிடையேயன உறவாடல்களில் கொண்டாட்டங்கள் முக்கிய இடத்தை பெறுகின்றன. இதில் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்கள் முதன்மை பெறுவதுடன் கண்களையும் உறுத்துகின்றன. ஒரு தடவையேலும் பெரிய கொண்டாட்டம் ஒன்றை நடாத்தி விடவேண்டும் என்பதில் குறியாய் இருக்கும் இவர்களுக்கு பிறந்தநாள்கள் வாய்ப்பாக அமைகின்றன. பகட்டாய், அமர்க்களமாய் நடாத்துவதில் பணிப்போர் ஒன்றே நிகழ்ந்து

கொண்டிருக்கின்றது. உதாரணத்திற்கு ஒருவர் தனது வயதுக்குப் பவுனில் கத்தி செய்து பிறந்த நாள் 'கேக்' வெட்டிக் கொண்டாடிக் கொண்டார். பிறந்தநாள்கள் மட்டுமல்ல எல்லாவிதமான கொண்டாட்டங்களுமே அசாதாரண கொண்டாட்டங்கள்தான். ஒரு கொண்டாட்டத்தின் போது ஆகக் குறைந்தது மூன்று வீட்டியோ கமிராக்களில் படமெடுக்கப் படுகின்றன. ஒவ்வொரு கொண்டாட்டமுமே ஒரு சினிமாதான். அதையுமிட இங்கு வதியும் ஒவ்வொருவருமே கதாராயகன் தான். இக்கதாராயக எண்ணைம் இலங்கைத் தமிழரின் சிறப்பங்கள் பேறும். இந்தக் 'கொண்டாட்ட' கதாராயக கலாசாரம் இங்குள்ள தமிழ் அரசியல், சமூக ஆர்வலர்களின் வீரர்களத் திற்கும், கண்ணத்திற்கும் உள்ளாகியுள்ளது. இவை சமூக உளவியல், சமூகவியல் நோக்கில் அனுகூப்பட வேண்டியவை.

பிரான்ஸில் வாழ்க்கை நெருக்கடியும், ஜூரில் உள்ளோரை கறையேற்றும் கமையும் பலரையும் இயந்திரமாய் மாற்றியுள்ளது. இவர்கள் சக்கதிக்கு மீறிய உழைப்பை விரிக் நிற்புபந்திக்கப் படுகிறார்கள். இந்த உழைப்பின் களைப்பிற்கு நிவாரணம் தேவைப்படுகின்றது. வேலை நிற்புத்தம் இல்லாதோரும் வெளியே செல்லுதலில் எதிர்நோக்கும் பல்வேறு பிரச்சினைகளினால் வீட்டுக்குள், அறைக்குள் முடங்கவே முயற்சிக்கின்றனர். இவர்களுக்கு நிவாரணம் தரும், சுகம் தரும் ஒரே மருந்து தமிழக கோடம்பாக்க தயாரிப்புகளான சினிமாக்கள்தான். பின்னிருப்பந்தில் வேலையில் அடிக்க கணாச்ச வீடு திரும்பும் ஒருவர், வீட்டியோ டெக்கினுள் ஒளி நாடாவை தள்ளிவிட்டு நேற்றைய மிக்கத்தையோ, புதியது ஒன்றையோ பார்த்தல், பார்த்தபடி தூங்கிப்போல் பிரான்ஸின் அநேக தமிழரின் வீடுகளில் காணக் கூடியதொன்று. பிரான்ஸில் வதியும் இலங்கைத் தமிழ் ஒருவரின் அத்தியாவசிய தேவையானது என்னவென்றால் ஒரு சிலியும் டெக்கும்தான். இது இல்லாதோர் விநோதப் பிரான்ஸிகளாகவே கணிக்கப்படுவார். இந்த நவீன விஞ்ஞான கருவிகளினுடாக கோடம்பாக்க தயாரிப்புகள் ஊட்டும் 'தமிழ் கலாசாரத்தை' உட்டகொள்ளும் புலம்பெயர்ந்த இத்தமிழர்கள், தங்கள் மரபு, பண்பாடு, இலக்கியச் செழுமை, அடையாளம் என்பவற்றைக்கூட இதனுடை அறிந்து கொள்கின்றார்கள். இந்தச் சினிமாக்கள், கொண்டாட்டங்கள், அலங்கரிப்புகள், கதாராயகதனங்கள் என்பதைக் கொடம்பாக்க தயாரிப்புகள் தமிழகத்தை கெடுத்ததென்று சமூக ஆர்வலர்கள் குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள். அதில் உண்மையுண்டோ இல்லையோ, ஆனால், அது புலம்பெயர்ந்த தமிழரை நன்றாகவே கெடுத்திருப்பதை பிரான்ஸில் அவதானிக்கலாம். இந்த கதாராயக கலாசாரத்தின் உற்பத்திகள்தான் பாரிஸில் தயாராகும் படங்களுமாகும். நடைபெறுகின்ற இவ்வெலுகு விமரிசையான கொண்டாட்டங்களின் பின்னால் ஒரு உண்மையும் புதைந்து கிடக்கின்றது. அதாவது ஒரு தடவையாயினும் நடாத்திக்காட்டிலை வேண்டும் எனும் தலிப்பும் கொதிப்புமான முனைப்புத்தான் அது. ஏனையில் காக பண்ததால் உயர்வை எட்டமுடியாதோர், உழைப்பை விற்றும் பஞ்சப்பட்டோர், அவர் கற்றவராயினும் கல்லாதாராயினும் ஜூரில் நடைபெற்ற ஆடம்பரக் கொண்டா-

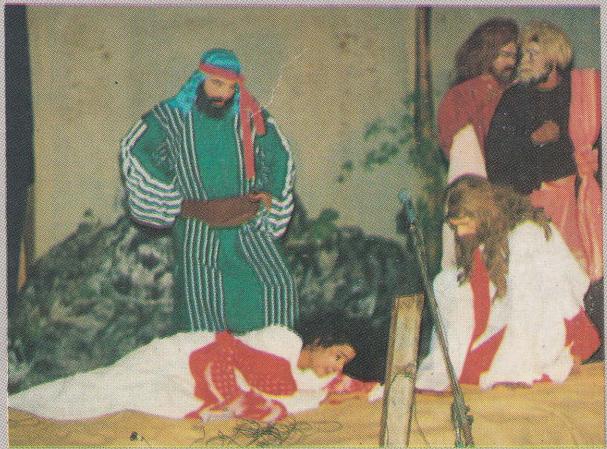
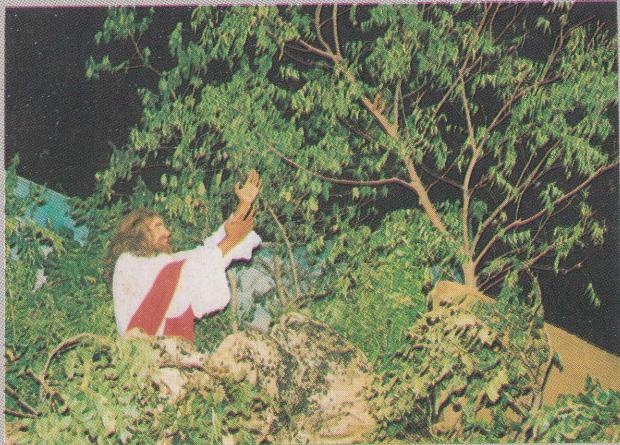
டங்களை கண்டிருக்கின்றார்கள். அக் கொண்டாட்டங்களின் போது தாம் எப்படி நடாத்தப்பட்டார்கள் என்பதையும் அறிந்தே இருக்கின்றார்கள். எல்லாவகைச் சாதிகளிலும், எல்லாவகை உறவுகளிலும் இப்பாதிப்புக்குள்ளேனார் மனம் புழுங்கிக் கிடந்தனர். பிரான்ஸில் வதிவோரில் பெரும்பாலானோர் இவ்வகையினர். இங்கு வந்து கற்றவர்களிடத்தும் இப்பாதிப்பு இருந்தது. புலம்பெயர் வாழ்வில் மாடாய் உழைக்கக்கூடியவர்தான் கையில் பணம் பார்க்க முடியும் எனும்போது இவர்கள் தம் கடின உழைப்பின் மூலமும், திட்டமிடவின் மூலமும் பணத்தை கையில் புரங்க செய்தவுடன் முதலில் இம்மனப்புமுக்கத்தை ஆற்றவே முயல்கின்றனர். வட்டியும் முதலுமாக தங்கள் ஆதங்கத்தை இக் கொண்டாட்டங்களின் மூலம் தீர்த்துக் கொள்கின்றனர். இது ஒரு சமூக உளவியல் வெளிப்பாராகும்.இங்கு கவனத்திற்குள்ளாகும் இன்னொரு பிரச்சினையானது சமூக வட்டத்தில் இருந்து சிலர் மெல்ல காணாமல் போய்க் கொண்டிருப்பது. இது தன் சமூகத்தின் சமார்த்தியம் மிக்கோரால் தனது உழைப்பின் சேமிப்பு திருப்படுதலையும், வாழ்க்கையில் ஈர்ப்பை, சமனத்தை தரக் கூடியதான் ஆண் - பெண் இணைந்து வாழல் ஏற்படாமல் போவதனாலும், சக்திக்கு மீறிய உழைப்பை எற்றும் போதானாம் தொற்றிந்தென்பதாலும், பிரான்ஸில் கலாசார, வாழ்க்கை, நடைமுறை தரும் அதிர்ச்சிகளாலும், அதனால் ஏற்படுகின்ற பயங்களாலும், தன் சொந்த நாட்டின் தொடருகின்ற அவஸங்களுக்கான விடை தெரிய மையினாலும், இப்படி காணாதுபோகத் தலைப்படுகின்றனர். இதற்காய் தம்மை முழுமையாக மறக்கச் செய்யும் போதைக்கு ஒப்புக் கொடுப்பதன் மூலமும், மாற்று மத போதனைகளிலும் செயல்களிலும் தம்மை அர்ப்பனிப்பதன் மூலமும் தப்பித்து விட்டதாய் கருதிக் கொள்கின்றனர். போதைக்குள்ளேனார் நடைபாதை வாழ்க்கைக்கு தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதும், மூனை பேசிப் போவதும் தலைகாட்டத் தொடங்கியுள்ளது.

இங்குள்ள பேர்ருளாதார அமைப்பானது சிக்க வைக்கும் குத்திரம் போன்றது. இப்பொறியில் சிக்குண்ட இலங்கையர் பலின் கதை பரிதாபகரமானது. கட்டுக்காக்கு வீடு வாங்கு வோர், தொலைபேசியில் கதை அள்போர் (உலகிலேயே நவீனத்துவமும், இலகுவும் கொண்டது பிரான்ஸ் தொலைபேசி வசதி), நுகர்பொருளின் அடிமையாக மாற்றப்பட்டோர், வங்கிகள் ஏற்படுத்தித் தரும் வசதிகளால் மடிக்கனம் மறந்தோர், எனப் பலவகையினர் இப்பொறியில் அகப்பட்டுக் கொள்கின்றனர். இதி விருந்து மீணும் முற்கியில் பலர் தோற்றுப் போகின்றார்கள். நடைப்பின்மாக மாற்றப்படுகின்றார்கள். இவர்களும் காலப் போக்கில் காணாது போவதற்கான வழிகளில் செல்லத் தெருங்குகின்றனர்.

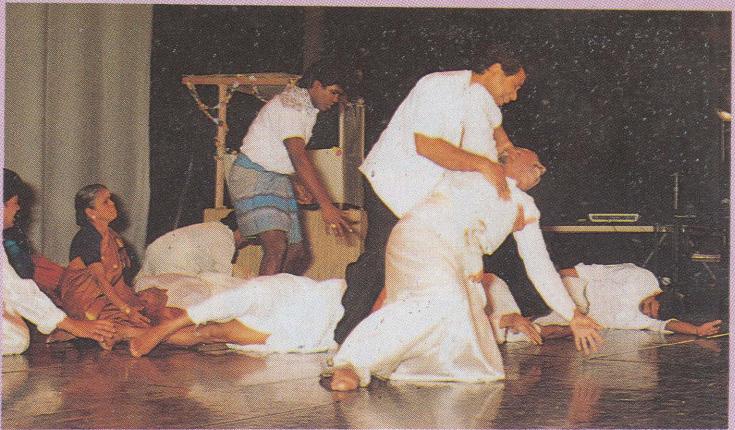
இந்த சமூக வட்டத்தினின்றும் காணாமல் போகும் இன்னொரு சார்கள், அதற்காய் கடுந்தவம் புரிவதையும் பிரான்ஸில் அவதானிக்கலாம். வந்தமா வந்த இடத்தில் ஓட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை வேதமாக கொள்ளும் இவர்கள் தங்கள் அடையாளங்களை மறுதலிப்பதிருந்தே தங்கள் தவத்தைத் தொடங்குகின்றனர். இதற்காய் வீட்டில் தமிழில் பேசிக்கொள்ள

தடை விதித்துக் கொள்கின்றனர். பிரக்கும் குழைந்தைகளுக்கு தம் தாயக அடையாளங்களை மறக்கக்கூடியதான் பெயர்களை குட்டிக் கொள்கின்றனர். வளர்ந்த குழந்தைகளுக்கு முடிந்த வரை தமிழை மறக்கடிக்க முயற்சிக்கின்றனர். இவை போன்றதான் வேறும் நடவடிக்கைகள் மூலம் விரைந்து வேற்றாளாக மாறிவிடலாமென நம்புகின்றனர். இந்த மாற்றம் பற்றிய முன்னேற்ற அறிக்கை தயாரிக்க இன்னும் அதிக நாட்கள் இல்லை. ஏனெனில், முன்னேற்ற அறிக்கைக்கு தரவுகள் தரக்கூடியதான் இரண்டாம் தலைமுறை தோன்கு மேல் வளர்ந்து ஆளாகி நிற்கின்றனர் என்பதனாலாகும். இலங்கைத் தமிழ்கள் பிரெஞ்சு மக்களால் முகச்சுமிப்புக்கு உள்ளாகிறார்களோ இல்லையோ, இலங்கைத் தமிழ் பிரான்ஸில் வதியும் ஆபிரிக்க அராயிய மக்களை முகச்சுமிப்புடன் இனக்காரத்துடனேயே நோக்குகின்றனர். அவர்களை தீண்டத்தகாதவர்களாகவே கொள்கின்றனர். அத்துடன் அராயியரும், ஆபிரிக்கரும், இலங்கையரும் ஒரே தரத்திலான வேலைகளை செய்வதற்கு போட்டியிடுவதனால் அடிக்கடி சந்தித்துக் கொள்ளும், இயல்புகளை புரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கின்றன. வேலைத்தலங்களில் இலங்கைத் தமிழ் அமெரிக்கையுடன், விக்வாசத் துடன் நடந்து கொள்வதனால் முதலாளிகள் இவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தவே மிருங்கின்றனர். இதனால் இலங்கைத் தமிழர். தொழில் சங்க அமைப்புகளில் பங்கீடுப்பதை முடிந்தவரை தவிக்கவே முயல்கின்றனர். இது அராயியர், ஆபிரிக்கர்களை சினம் கொள்ளச் செய்கின்றது. இலங்கையின் இயல்பான, நங்கம், நகை, எலக்ரோனிக், சேகிரிப்பில் கொள்ளும் அபரிதமான மோகம் அராயியர், ஆபிரிக்கர்களை வழிப்பிரேசிசல் கொள்ளச் செய்கின்றது. இலங்கைத் தமிழ் தங்களுக்குள்ளான தராதர மேப்பாட்டிற்குக் காட்ட முனையும் இவற்றை விற்கிற கட்டி வாயைக் கட்டி சேகிரிக்க, மற்றவர்களுக்கோ இச்செயல்கள் கேள்விக்குறியை தோற்றுவிப்பதுடன் பொறுமையூரச் செய்கின்றது. அதிலும் இலங்கைத் தமிழப் பெண்கள் கொள்ளும் நகை அலங்காரம் அதைக் கையாடும் எண்ணத்தைத் தூண்டுகின்றன. இவை இலங்கைத் தமிழருக்கு தொல்லை தரும் நிகழ்வாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. பாரிஸ் நகரின் புறநகர் பகுதிகளில் தொடர்வண்டிப் பயணங்களில் கருங்க நடைப்பாதைகளில் இரவில் வேலை முடிந்து திரும்புகையில் உயிராத்து தரக்கூடியதான் தொல்லைகளை இலங்கைத் தமிழ் சந்திக்கின்றனர். குழு மோதல்களும் இடம் பெறுகின்றன.

இத்தனை பிரச்சினைகளும், முரண்பட்ட போக்குகளும், எதிர்கால நம்பிக்கையினங்களும் கொண்ட இந்தச் சமூகத்தில் இருந்து இலக்கியப் படைப்புகள் வெளிவர்ந்திருக்க வேண்டும். இங்குள்ள பிரச்சினைகளின் தீவிரத்திற்கு வெளிவர்ந்தவை சொற் பமே. அதிலும் காத்திரமானவை இல்லையென்றே கொள்ளலாம். மொனக் குழுவர்களும், விம்மி விம்மி அழும் சோகங்களும், கலையாய்ப் பிரவகிக்கவில்லை, வெளிப்பாடு கொள்ளவில்லை என்பது புதிரானது. வெளிப்பாட்டுச் சாதனங்களான இரண்டு வாரப் பத்திரிகைகள் வெற்றிகரமாக வெளிவர்ந்து கொண்டிருக்கும் போதிலும் படைப்பாளர்களை அடையாளம் காண

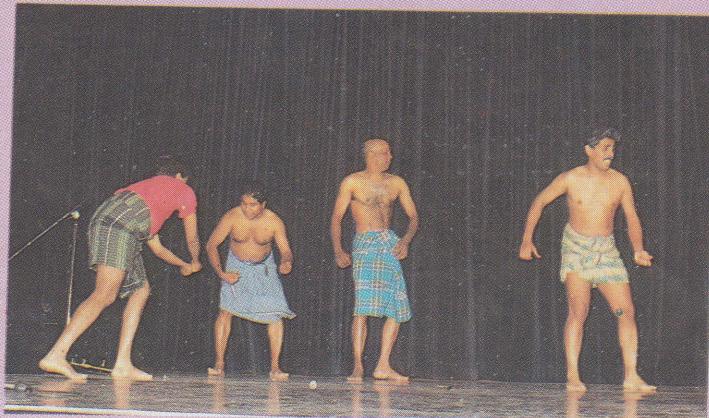
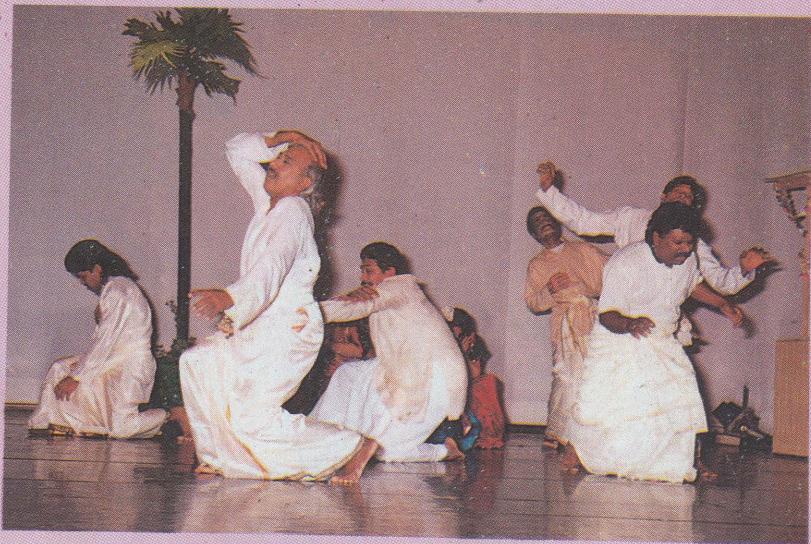

- யாழ் திருமறைக் கலாமன்றம் -
யாழ் - அகதிகள் மத்தியில்
மிருசவில் நகரில்
“கல்வாரிச் சவடுகள் ”

-பாரிஸ்
திருமறைக் கலாமன்றம் -
“கலைவண்ணம் 95”

-பாரிஸ்
திருமறைக் கலாமன்றம் -
“கலைவண்ணம் 95”

-கொழும்பு திருமறைக் கலாமன்றம்-
புதுப்பஸிமணி - பால் பொங்கல்,
திறப்புவிழா (கவிஸ்நாட்டுத் தூதுவர்
இலங்கை வத்திக்கான் தூதகச் செயலர்)

முடியவில்லை. அண்மையில் தொகுக்கப்பட்ட 'பனியும் பணையும்' சிறுகதைத் தொகுப்பில் பிரான்ஸில் இருந்து நான்கு படைப்பாளர்களின் படைப்புக்களே இடம் பெற்றிருந்தன. இவைகளில் வாழ்க்கையை புகைமுட்டங்களுடோன் தரிசிக்க முடிகின்றது. உண்மை பேச படைப்பாளிகள் தயங்குகின்றனர். கவிதை எழுதுவார்களும் புலம்பெயர் வாழ்வில் முகம் கொண்டவற்றை விடவேம். தாயகத்து நினைவுகளில், விமர்சனங்களில் அதிகம் தோய்ந்தெழுவின்றனர். புலம்பெயர் வாழ்வை 'நாளை' என்ற தலைப்பில் ஒரு கவிதைத் தொகுதியினை பிரெஞ்சில் வெளியிட்ட கவிஞர் ஒருவர், அதனைத் தமிழில் வெளியிட இன்னும் முயலவில்லை. பிரெஞ்சில் வெளியிட்டது சிறந்த தாமிழும், அதனை அவர் ஏன் தமிழுக்குத் தரமறுக்கின்றனர் என்பது தெரியவில்லை. நாடகம், படம் என்பவை அதற்கே உரியதான் தன்மைகளை கூட கொண்டிருக்கவில்லை. அத்துடன் அவை கலை என்னும் கவனத்தை பெற வெகுதுராம் நடந்து வரவேண்டியதாய் உள்ளது. இலக்கியத்தை, கலையை, வாழ்க்கையை வேறுவகையாக புரிந்து கொண்டவர்களின் கையடக்காய் உள்ளது இன்னொரு துயரமாகும். தம் அடையாளம் உயிர்த்திருக்க அவதியுறும் ஒரு சாரா தம் சமூகத்தின் உயிர்ப்பை, பெருமுச்சை தம் வயப்படுத்துவாராயின் கலை எழுச்சி பெறும்.

பிரான்ஸின் சமூக அசைவோட்டத்தில் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன्. இவற்றின்நோக்கங்களின் எல்லா விடத்தும் உள்ளதான் ஒன்றுகூடல், கேள்க்கை என்ற அம்சந் தானெனிலும் சற்று மாறுபாடாக சமூக அக்கறையை இவை கொண்டிருக்கின்றன. வேறொங்கும் இல்லாதவகையில் பிரபல கல்லூரிகளுக்கான பழைய மாணவர் சங்கங்கள் இங்கு அமைக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக வேலனை மகாவித்தியாலை பழைய மாணவர் சங்கம், சென் ஜேம்ஸ் பழைய மாணவர் சங்கம் என்பன அவற்றில் சிலவாகும். மகாஜனா பழைய மாணவர் சங்கம் பாரிஸ் கிளையினர் சமூக அக்கறை கொண்ட செயல் பாடுகள் பலவற்றை கொண்டுள்ளன என்பது நல்ல அம்சமாகும். இவர்கள் நடாத்தும் கலை நிகழ்வுகள் வரண்ட நிலத்தில் தெரியும் ஈரக்கசிவ போன்றது. பிரான்ஸாக்கு வந்து சேருமொருவர் பிரெஞ்சு மொழி தெரியத்தால் சமூகக் குப்பைக் கூடதைக் குள் வீசியெயியப்பக்கூடும். இதனைக் கருத்தில் கொண்டு பிரெஞ்சு அறிந்த சிலர் தமிழ் மூலம் பிரெஞ்சு கற்பிக்கும் பள்ளிக் கூடங்களை நடாத்துகின்றனர். அத்துடன் பிரெஞ்சு கற்கும் வழிகாட்டியான, உசாத்துணையான நூல்களை தமிழில் வெளியிட்டனர். மிகக் குறைந்த அளவினால் பிரெஞ்சு மொழியைக் கையாளும் வல்லமை கொண்டுள்ளனர். இது அவர்தம் தொழில்மறை சார்ந்தே பெரும்பாலும் அமைகின்றது. அது ஆரம்பக் கல்வி சொல்லிக்கொடுக்க மட்டுமே பயன்படுகின்றது. இலக்கியம், கலை, அறிவியல் சார்ந்து அவற்றை தமிழில் சொல்லும் ஆற்றல் எவர்க்கும் இன்னும் வரவில்லை. இருப்பதாகச் சொல்லும் ஒரு சிலரும் செயல்படவில்லை. தமிழில் வெளிவந்த அல்பீர்ட் காம்யூனின் 'அந்தியன்' போன்றதொன்று இலங்கைத் தமிழரால் வெளிவரக்கூடியதான் அறிகுறிகள் எதுவும் தென்படவில்லை. ஆனால் 'பிரெஞ்சு மக்களும் பண்பாடும்' எனும் பெரிய அளவினான் நூல் வெளிவர உள்ளதை அறிய

முடிகின்றது. இங்கு அமைப்பு வடிவிலும், பெரியளவிலும் செயல்படுவன என்னும் வகையில் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம் என்பவை முக்கியமானவையாகும். தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு 'எரிமலை' என்னும் மாத சஞ்சிகையை நீண்ட காலமாகவே வெளியிடுகின்றது. இவ் வரைபடுக்களின் செயல்திட்டங்கள் ஈழத்து தமிழ் மக்களின் புலம்பெயர்ந்தேர் வாழ்வு பற்றிய செயல்திட்டங்களையும் மேற்கொள்கின்றன. இதே போதில் தங்கள் இருப்பு, எதிர்காலம், கலா சாரம் என்பவை பற்றியதான் தேடல்களும், விவாதங்களும் தொடக்கம்பெற முயற்சிக்கின்றன. இம்முயற்சிகளும் தமிழிலேயே நிகழ்கின்றன என்பது சிறப்பான தொன்றாகும்.

பிரான்ஸில் இலங்கைத் தமிழரின் எதிர்கால இருப்பு இன்னென்று கூற முடியாதுள்ளது. இந்தச் சமூகம் பிரெஞ்சில் கல்ப்புற்று உருமாறிப் போகுமா? பிரெஞ்சுகள் நெகிழிசியற்று அடையாளம் பேணுமா? ஆங்கில வலயத்திற்கு இடம் பெயருமா? தாயகம் திரும்புமா? என்பவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு சமூகமாக இதனால் தாக்குப்பிடிக்க முடியுமா? என்பதான பல்வேறு கேள்விகள் சமூகத்தை நோக்குகையில் தோன்றுகின்றன. ஆனால் இரண்டாம் தலைமுறைதான் தன் வழியை தெரிவாகக் காட்டும் என்பது எல்லாச் சமூகத்தைப் போல் இதற்கும் பொருந்தும்.

இரண்டாம் தலைமுறையினர் பிரெஞ்சு மொழியில் கல்வி கற்கத் தொடங்கி விட்டனர். பலர் கல்வியில் நல்ல தேர்ச்சி நிலையையும் அடைந்துள்ளனர். ஆனால் இவர்களது கல்வி எவ்வகையில் நெறிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து சமூகத்திற்கு இல்லை. முன்னுதாரணம் உள்ளதான் மருத்துவம், பொறியியல், கணக்கியல் நோக்கியே இவர்களைக் கற்கும்படி சமூகம் தூண்டுகின்றது. ஆனால், இதனை இத்தலைமுறை கைக்கொள்ளுமா என்பது சந்தேகமே. இதிலொரு குழப்ப நிலையே சமூகத்தில் காணப்படுகிறது. தாயகம் திரும்பும் எண்ணம் கொண்டோரும் எவ்வகைக் கல்வியை நோக்கித் தம் குழந்தையை நெறிப்படுத்துவது என்பது தெரியாமல் முழுக்கிறார்கள். இவற்றிற்கும் மேலாக, ஏனைய தேசியக்களின் இரண்டாம், மூன்றாம் தலைமுறையினர் கொள்ளும் அமை திமின்னை, கட்டுக்கடங்காலம், நாகரிகமின்னை என்பவை இவர் களையும் தொற்றக்கூடும். ஏனைனில் கட்டுக்கடங்காலமையும், நாகரிகமின்னையும் கலாசார அடித்தள மின்னையிலிருந்தும், கயஅடையாள மின்னையிலிருந்தும் எழுவதாகக் கூறுகின்றனர். அராபிய, ஆபிரிக்க இரண்டாம், மூன்றாம் தலைமுறையினர் பெற்றோரின் கலாசார அடிப்படை ஒழுக் கங்களை அறியா தவராயும், அல் லது புக்டப்படாதவராயும், அதேபோதில் பிரான் ஸின் உரிமத்தைக் கொண்ட இவர்கள் பிரான்ஸின் கலாசார அடிப்படை ஒழுங்குகளை அறியாதவராயும் அல்லது கல்வீக் கூடங்களில் புக்டப்படாதோராயும் வளர்வதன் விளைவுகள் என சமூக ஆய்வின் விவாதம் ஒன்று கட்டிக் காட்டுகிறது. இது இலங்கைத் தமிழரின் இரண்டாம் தலைமுறைக்கும் பொருந்தும்.

இருப்பு வருடங்களுக்குள்ளன, புலம்பெயர் சமூகத்தில் இளமையான இருப்புத்தான் இலங்கைத் தமிழர்க்காமினும், சமூகம், அதன் எதிர்காலம் பற்றியதான் கருத்தாக்கம், விவரதம்

எதும் வளர்த்தெடுக்கப்படவில்லை என்பது கவலைக்குரியது. அத்துடன் தாம் வாழும் அரசியல் துழல் பற்றியதான் அறிவும், அதன் போக்குப் பற்றியதான் கவனமும் இலங்கைத் தமிழர்க்கு உண்டா என்பதும் சந்தேகந்தான். ஜேரோப்பாவின் தீண்டத் தகாதார் இந்தியாவினின்று ஆமிரமாண்டுகளின் முன் பயணம் பறப்பட்ட 'நாடோடிகள்' (பிரெஞ் மொறிமில் Gittan என்பார்)

பற்றியேனும் இவர்கள் அறிந்துள்ளார்களா? கட்டுக் கோப்பும், அடிப்படை வலுவும் இல்லாத இலங்கை தமிழர் சமூகத்தின் எதிர்கால இருப்பு பிரான்ஸில் எப்படி என்பது காலடைவில்தான் தெரியும்.

நன்றி: தமிழர் நலன்புரிச்சங்கம்-(ஜூரா)
10வது ஆண்டு நிறைவுச்சிறப்புமலர்

அட்டைப்பட விளக்கம் :

ஓவியப்பொருள் :
விடுதலை மக்களை வழிநடத்துகிறது
- La Liberté guidant le peuple

ஓவியர் : Eugène de la croix

ஓவியத்தின் சீர்ப்பு :

உலகப்பிரசித்தி பெற்ற இந்த ஓவியம், பிரான்ஸிலிலும், பிரநாடுகளிலிலும் நாட்டுப்பற்றின் அல்லது புரட்சியின் சின்னமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இது 1830 ஜூலைப்பூர்த் சிபின் கொண்டாடும்மக்மாக வரையப்பட்டது. 1831 ல் நடந்த ஓவியக்கண்காட்சியில் கைவெக்கப்பட்ட 3211 ஓவியங்களில் இந்த ஓவியமே பலரினதும் கவனத்திற்கும் விமரிசனத்திற்கும் உள்ளனது. இதை அரசாங்கமே 3000 பிராங்குகளுக்கு வாங்கி Luxembourg அருங்காட்சியகத்தில் கைவத்தது. 1855 ல் பாரிஸில் நடந்த உலகக் கண்காட்சியில் மூன்றாவது நெப்போலியனின் தனிப்பட்ட தகையீட்டினால் காட்சிக்கு இடம்பெற்றது. பின்னர் 1874 விருந்து Louvre அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இந்த அருமையான ஓவியத்தை கெளரவுக்கும் முகமாக 100 பிராங் தாள்க்காசில் ஓவியரையும் ஓவியத்தின் ஒருபகுதியையும் 1979 ல் பொறித்திறக்கிறது கலைகளின் பாதுகாவலனாக விளங்கும் பிரான்ஸ். 1982 ல் தபால் முத்திரையிலும் இந்த ஓவியம் பதியப்பட்டிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஓவிய விளக்கம் :

ஓவியத்தின் நடுப்பகுதியில் பிராங்குதேசியக்கொடியடின் எழும் ஒரு பெண்ணின் சிலை காணப்படுகிறது. இப்பெண் ஓவியத்தினில் பெண்தெய்வமாகவும், இன்னொருநிலையில் மக்களை வழிநடத்தம் தலைவியாகவும் கருதப்படுகிறான். இதனால் இது பெண்ணிலைவாத எழுச்சியைக்காட்டவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பெண்ணின் அருகில், பாரிஸ் பல்கலைக்கழக மாணவன் ஒருவன் Victor Hugo ன் Les Miserables (ஏழைபடும் பெண்ணின் அருகில், பாரிஸ் பல்கலைக்கழக மாணவன் ஒருவன் Victor Hugo ன் Les Miserables (ஏழைபடும் பாடு) நாவலை நினைவுப்படுகிறான். மாணவனுக்குப்பின்னே பாரிஸ் Notre-Dame தேவாலயம் தூரத்தில் தெரிகிறது. இந்த ஓவியம் Hugod; Notre -Dame de Paris நாவலின் காலத்தில் வரையப்பட்டது.

துப்பாக்கியடின் காணப்படும் தொப்பியணிந்த மனிதன் தொழிற்சாடத்தலைவன். பக்கத்தில் வாஞ்சுடன் காணப்படும் மனிதன் கைத்தொழில் செய்யம் ஒரு தொழிலாளி. காய்ப்பட்டு முழங்காலில் விழுந்துகூடிக்கும் மனிதன் சிராமத்திலிருந்து வந்தவனைக்குரிக்கிறது.

- ச. சுசீதானந்தம்.

பிரஞ்சு நாடகக் கலைஞர் மோலீஸ்

- ச.சக்சிதானந்தம்

« Clyterium don'are > Postea > Ensuitta Purgare »

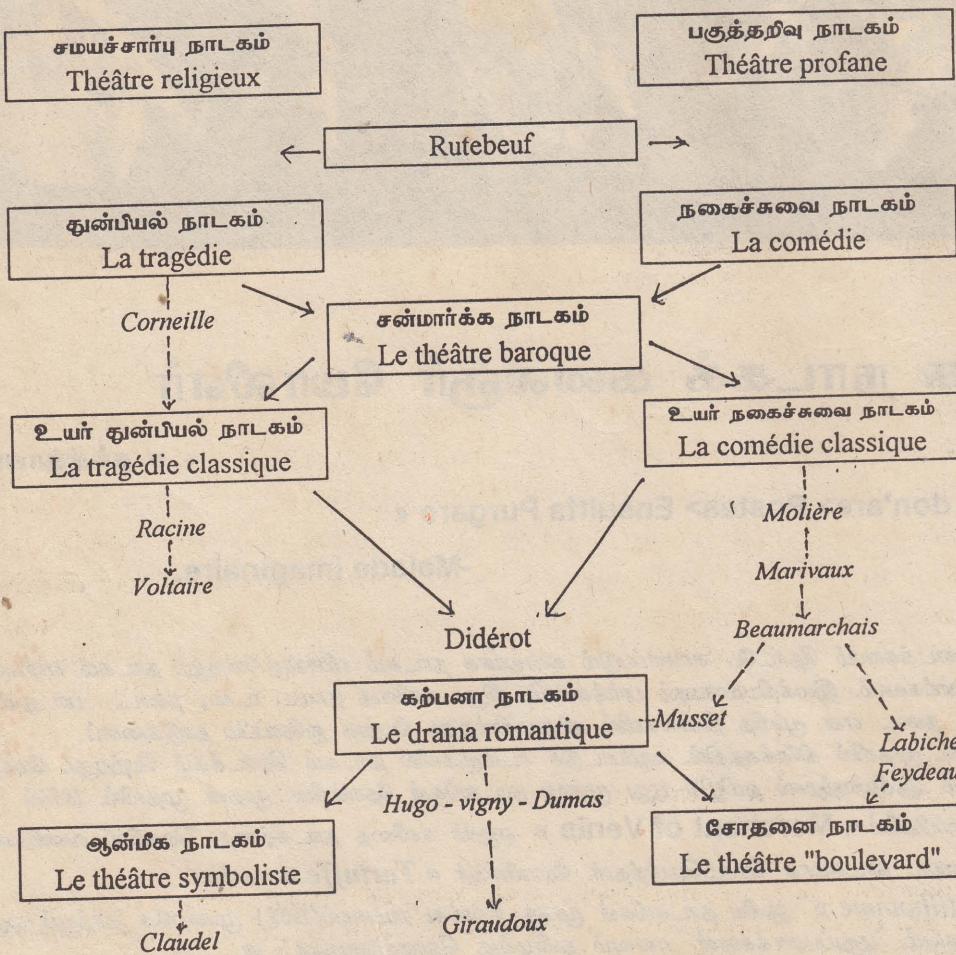
-Malade imaginaire.

1. பண்டைக்காலம் தொட்டே காணப்படும் கலையாக நாடகம் விளங்குகின்றது. நாடகம் என்பதை கலையாகவும் பார்க்கலாம், இலக்கியமாகவும் பார்க்கலாம். இது கலிதை நடை, உரை நடை, பாடலும் உரையும் கலந்த நடை என முலித நிலைகளில் அமைகின்றது. மேற்கு ஜோப்பிய நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில், முதலில் கிரேக்கத்தில், வழிபாட்டுச் சடங்குகளில் நாடகம் தொடக்கம் பெற்றது. மேல்நாட்டு கலை, இலக்கியம் ஆகியவற்றால் தமிழில் புது முறை நாடகங்கள் தோன்றின. முதன் முதலில், 1867ல் கோபாச்சர் ஷேக்ஸ்பீயரின் « Merchant of Venis » எனும் கலிதை நாடகத்தை “வெளில் வணிகன்” என தமிழில் உரை நடை நாடகமாக மொழிபெயர்த்தார். மோலீஸின் « Tartuffe » > « Le bourgeois,gentilhomme » ஆகிய நாடகங்கள் முன் வெங்கட்ராமணால்(1959) முறையே “தர்த்தியும் ஒரு நயவஞ்சகன் எனவும், “புதுப்பணக்காரன்” எனவும் தமிழுக்கு கொண்டுவரப்பட்டன.

2. பிரஞ்சு நாடகத்தின் மூலம் சமயச் சார்பு உடையது. கிறிஸ்தவ பெரும் கொண்டாட்டங்கள் நாடக வடிவில் மத்திய காலப்பகுதியில் நடித்து காட்டப்பட்டன. நகைச்சவை நாடகம் 1235ல் யசுசயன் என்பவரால் எழுதப்பட்டது. சமயச்சார்பு நாடகங்களும் சரி, நகைச்சவை நாடகங்களும் சரி இலத்தீன் மொழியிலேயே எழுதப்பட்டன. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் லா பிலேயாத் (La Pleiade) புலவர் குழுவினால் பிரஞ்சு இலக்கியப் படைப்புக்கள் பிரஞ்சுமொழியில் எழுதப்பட வேண்டும் எனும் தீமானச் செயற்பாடுகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இக்குழுவினரில் ஒருவரான Jodelle 1552ல் முதல் பிரஞ்சு மொழி நாடகமாக ‘Cléopâtre Captive’ ஜ எழுதினார். இது ஒரு வகை துண்பியில் நாடகம் ஆகும். Corneille (1606-1684),

Molière (1662-1673), சுயாலை (1639-1699) ஆகியவர்களின் காலத்தில் தன் பிரெஞ்சு நாடகக் கலை புதுப்பிமாணம் எடுத்தது. இவர்களில் மோலின் (*Molière*) பிரெஞ்சு நாடக உலகில் ஓர் தனித்தும் வசிக்கிறார்.

பிரெஞ்சு நாடக வகைகள் (Lers genres dramatiques):

வாழ்க்கைக் குறிப்புச் சுருக்கம்:

3. மன்னர் மாளிகையில் கம்பளம் விரிக்கும் *Jean Poquelin* க்கு மகனாக, 1622ல், பாரிசில் பிறந்தார். இயேசு சபையினரிடம் கல்லூரிப் படிப்பு, 1640ல் சட்டப்படிப்பு. கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்தில் *Madeleine Béjart* எனும் நாடக நடிகையுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. 1643ல் இந் நடிகையுடன் கூட்டாக *Zllustre Théâtre* எனும் நாடகக் குழுவை அமைத்தார். *Jean Baptiste Poquelin* எனும் தனது பிறப்புப் பெயரை *Molière* மோலின் என மாற்றிக்கொண்டார்.

பாரிசில் நாடகங்கள் நடாத்தி பெருங்கஷ்டத்துக்கு உள்ளானார். பட்டகடத்துக்காக சிறை செல்லவேண்டி ஏற்பட்டது. சிறை மீண்டு வந்து, தன் நாடகக்குமுனினருடன் *La Province* க்கு புறப்பட்டுச் சென்றார்.

4. அங்கு Fresne எனும் இன்னொரு நாடகக்குமூலினருடன் இணைந்து நாடகங்கள் போட்டார். இவ்வாறாக 12 ஆண்டுகள் கழிந்தன. இக்காலப்பகுதியில் இத்தாலிய நாடகக் குழுவினருடன் சந்திப்புக்கள் ஏற்பட்டு, மேலும், நாடக நுனுக்கங்களை அறிந்து கொண்டார். 1658ல் மீண்டும் பாரிஸ்க்கு தன் குழுவினருடன் திரும்பினார். இத்தாலியக் குழுவுடன் கூட்டாக நாடகங்கள் செய்தார். இவரின் குழு « troupe de Monsieur » என பெயர் மாற்றம் கொண்டது. இவர் நாடக ஆசிரியாகவும், நடிகராகவும் பங்காற்றிய நாடகங்கள் வெற்றி அளித்தன. அரசரின் கொண்டாட்டங்களுக்கு இவர் குழு அழைக்கப்பட்டுவந்தது.

5. 1662ல் Madeleine ன் தங்கை Armande Béjart ஜ மணம் முடித்தார். இவருக்கு 40 வயது, இவரின் மனைவிக்கு 20 வயது. 1659ல் மேடையேறிய Précieuses ridicules ("பெறுமதியான வேடிக்கைகள்") உம், 1661ல் வெளிவந்த L'Ecole des Femmes ("வெள்களின் பள்ளி") உம் இவருக்கு பெரும் புகழை ஈட்டிக்கொடுத்தன. இவருக்கு மன்னர் பதினாண்காம் ஹூஸியின் ஆதரவு இருந்ததினால், விரோதிகளிடமிருந்து ஆபத்து இல்லாமல் இருக்க முடிந்தது. 1664ல் மேடையேற இருந்த Tartuffe நாடகத்துக்கு பெரும் எதிர்ப்பு இருந்ததினால், இதனை மேடையேற்ற வேண்டாம் என தடை விதித்தார். இது பின்னர் 1669ல் மேடையேற அனுமதிக்கப்பட்டது. இதுவும் பெரு வெற்றி தந்தது. இதே ஆண்டில் இவர் அரசலை நாடகத்தலைவராக மன்றால் நியமிக்கப்பட்டார்..

6. இவருக்கு 1665ல் ஒரு பெண்மகவு பிறந்தது. இது 1733ல் இறந்துவிட்டது. 1666ல் பெரும் நோயால் (கசம்) பிடிக்கப்பட்டார். நண்பி Madeleine (1672ல்) இறப்பு, இவரை பெரிதும் வாடியது. இதே ஆண்டு செப்டெம்பரில் ஒரு ஆண்மகவு பிறந்து, அக்டோபரில் இறந்துவிட்டது. 1673ல் Maladie imaginaire மேடையேற்றம். முதலாவது மேடையேற்றிய ஒருவாரத்தில் - 17 பெப்ரவரி இரவு 10மணிக்கு, Richelieu வீதியில் அமைந்த வீட்டில் காலமானார். இவரின் மறைவுக்கு பிறகு, மோலினர் குழு Marais குழுவுடன் இணைந்து L'Hôtel Guénégaud எனும் பெயர் கொண்டு நாடகங்களை நடாத்திவந்தது. இக்காலப்பகுதியில் L'Hôtel de Bourgogne எனும் இன்னொரு பெரிய நாடகக் குழுவும் நாடகங்களை நடாத்தி வந்தது. 1680ல் மன்னரின் ஆணையின் பேரில் இவ்விரு நாடகக்குழுக்களும் இணைந்தன. இவ்விணைவின் பிறப்பே தற்காலம் வரை இருக்கும் La Comédie- Française எனும் நாடக சபா.

பிரஞ்சு நாடகத்துறையில் மோலினரின் பங்கு:

7. மோலினர் பிரஞ்சு நாடக வரலாற்றில் மிகப்பெரிய நாடகக் கலைஞர். அவர் நடிகராகவும், நாடக ஆசிரியாகவும், நாடகக்குழு நிர்வாகியாகவும், நாடக இயக்குனராகவும் திகழ்ந்த ஓர் அற்புதக்கலைஞர். இந்நாடக ஆசிரியர் முப்புதக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதி இருக்கிறார். பல்துறை அறிவியல் கருத்துக்களையும் கொண்டுள்ள இப்படைப்புக்களில் மொழிநடையோ அபாரம். இவரின் நாடகங்கள் பல்வகைப்பட்டன. எனினும், பெரும்பாலான ஆக்கங்கள் நகைச் சுவை நாடகங்களாக எழுதப்பட்டனவை. இந்கைச்சுவை நாடகப்படைப்புக்கள் அங்கதம் (Satire) வகையைச் சேர்ந்தவை. இவ்வகை நாடகங்களை மேடையேற்றிய போதெல்லாம் பலரின் எதிர்ப்புக்கும், சீற்றத்துக்கும் உள்ளனவர் மோலினர்.

8. நடப்பு உண்மைகளை நகைச் சுவையுடன் புலப்படுத்தித் தவறுகளைச் சுவையுடன் எடுத்துக்காட்டி திருத்த முயலும் நாடகப் படைப்புக்கள் அங்கதம் என அழைக்கப்படுகின்றன. இந்தப் படைப்பாளி புலவர்கள், எழுத்தாளர்கள், வைத்தியர்கள், மதவாதிகள் முதலானவர்களின் தவறுகளைச்

சுட்டிக்காட்டினார். மோலினர் பதினாண்காம் ஹாரி மன்னருக்கு நெருங்கியவராக இருந்தும், « *Tartuffe* » எனும் அங்கத நாடகத்தை மேடையேற்ற பலரும் காட்டிய எதிர்ப்பினால் மன்னரே மோலினரின் இந்நாடகத்தை தடைசெய்யவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. மதவாதிகள் கீண்டிய விதம் இவர் கிறிஸ்தவத்துக்கு எதிரானவரோ என சந்தேகப்படவைத்தது.

3. ஏறக்குறைய எல்லா மனிதர்களும் வைத்தியத்தினால் இறக்கிறார்கள், நோய்களால் அல்ல என அக்கால வைத்திய முறையை நையாண்டி நாடகங்கள் மூலம் (*Burlesque*) என்னி நகையாடினார். இறுதி வரைக்கும் தவறு செய்வோரின் குறையை உணர்த்தவே தன் படைப்புக்களை பயன்படுத்தினார். இதை கண்டு நாடகமான « *Le Malade imaginaire* » ல், கழுவுதல் (*Clysterium donare*) , இரத்தம் வெளியேற்றம் (*Postea Saignare*) உள்ளடக்கங்களை அகற்றல் (*Ensuitta purgarre*) ஆகியனவே அக்கால வைத்திய முறை என தெரியச் செய்தார். அக்காலத்தில் மன்னின் வைத்தியர்கள் அந்த வருடத்தில் (1672-1673) 12 பேர் கழுவப் பட்டனர், 47 பேருக்கு இரத்தம் வெளியேற்றப்பட்டது, 215 பேருக்கு குடல்கள் வெட்டி அகற்றப்பட்டன. இவர்களின் உயிர்கள் அநியாயமாக போக்காட்டப்பட்டன. இந்நிகழ்வுகள் தனது இறுதி நாடகத்தின்மூலம் பிறர் அறியச் செய்தார். இந்நாடகம் மேடையேறி, நாடக பிரதான பாத்திரமான கற்பனை நோயாளியாக நடித்துக்கொண்டிருந்தபோது மோலினர் மயங்கி வீழ்ந்தார். அன்று மாலையே இறந்து போனார். மோலினரின் நாடகப் படைப்புக்களில் இருந்த தரம், இப்புலவருக்கு முன் வாழ்ந்த கலைஞர்களின் படைப்புக்களிலோ அல்லது இவருக்கு பின் வந்த நாடக ஆசிரியர்களின் படைப்புக்களிலோ இல்லை எனக் கருதப்படுகிறது.

மோலினரின் படைப்புகள்

நாடக வகை	தலைப்பு	ஆண்டு
நகைச்சுவை	La Jalouse du Barbouillé George Dandin Le Médecin malgré lui Les Fourberies de Scapin	1646 } 1666 1671
நாட்டியம்	Les Fâcheux Le Mariage forcé La Princesse d'Elide L'Amour médecin Monsieur de Pourceaugnac	1661 } 1664 1665 1669
இசை நாடகம்	Psyché	1671
நன்னெறி	L'Ecole des Maris Les Precieuses ridicules L'Ecole des femmes	1661 } 1662
பாத்திரப்படைப்பு, தத்துவவியல்	Dom Juan Le Misanthrope L'Avare Tartuffe Le Bourgeois gentilhomme Les Femmes Savantes	1665 1666 1668 1669 1670 1672
விமர்சனம்	La Critique de l'Ecole des femmes L'Impromptu de Versailles	} 1663

“நாம் வாழ்வதற்காக சாப்பிடுகிறோம், சாப்பிடுவதற்காக வாழவில்லை”

- மோலினர்

நிலைவழியாக வேலுங்கள் . . .

கலைவாய்வில் சில பக்கங்கள்...

- டி. கிரெகரி தங்கராஜா

1970ம் ஆண்டு. சித்திரைமாதம். மாலை 7 மணி. யாற். ஆசனக்கோயில் மைதானத்தில் இயேசுநாதரின் திருப்பாடுகளை மேடையேற்றுவதற்கான இறுதிநாள் ஒத்திகை

நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அன்றைய பங்குக் குரவர் வணபிதா. ஜோய் அவர்களின் தலைமையின்கீழ் நூற்றுக்கணக்கான கலைஞர்கள் பாரப்பாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். இயேசுநாதரை சிலுவையில் அறைந்து கொல்லும் காட்சி. 30 அடி உயரமான சிலுவையின் பல பக்கங்களிலும் பலம்பாய்ந்தகமிருகள் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிலுவையில் கலைஞர். இம்மானுவேல். அருகே 30 அடி உயர்த்தில் அரண்மனை. அதில் பிளாட்துவாக நான் கொலுவிருக்கிறேன். வணபிதா இன்னும்சில் முக்கியஸ்தர்களுடன் தூரத்தே நின்று ரசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

ஜேசுநாதரைத் தாங்கிய சிலுவை பல நடிகர்களின் உதிலியுடன் கமிறுகள் மூலம் மேலே இழுக்கப்படுகிறது. அணைவரும் அண்ணர்ந்து பார்த்தபடி நிற்க, சிலுவையின் அடிப்பாகம் குழிக்குள் இறங்காது சிலுவை நிர்ந்துவிட்டது. குழிக்குள் இறங்கிவிட்ட எண்ணிய ஒரு உதவியாளர் கமிற்றைப்பிடித்து இழுத்துவிட்டார். ஜோ!

வணபிதா உட்பட மைதானத்தில் நின்ற அணைவரும் ஒருமித்துக்க்கதற்றினார்கள். சிலுவையுடன் பிணைக்கப்பட்டிருந்த இம்மானுவேல் பெரிய சத்தத்துடன் மேடையில் குப்பு விழுந்தார். மேடை பாரத்தது. எல்லோரும் கதறினோம். மேடை உடைந்து கலைஞர்கள் பலர் கீழே

கூந்தார்கள். வீரனாக நடித்துக்கொண்டிருந்த எனது சகோதரன் காதில் இரத்தம் வழியவழிய இழுத்து எடுக்கப்பட்டான். இப்படி யே மற்ற நடிகர்களும் சிறுசிறு காயங்களுடன்... அதிகயம்! எல்லோரும் பதறியபடி தேடிய கலைஞர் இம்மானுவேல் காயமெதுவமின்றி தூக்கி எடுக்கப்பட்டார். யேசுநாதர் தப்பவிட்டார்! யேசுநாதர் தப்பவிட்டார் என்று மகிழ்ச்சியில் குரலெழுப்பினார் வணபிதா. எல்லோரும் மகிழ்ச்சியில் தினைத்தோம்.

மறுநாள் 60அடி நீளமான மேடையில், பல்லாமிருக்கணக்கான மக்கள் வெள்ளத்தின் முன், யேசுநாதரின் திருப்பாடுகள் மேடையேறியது.

எமது கலைக்குரு சவுரிமுத்து அடிகளார், தனது படைப்புக்கேற்ற நடிகர்களைத் தேர்வுசெய்து நடிக்கவைப்பதில் முதன்மையானவர். நாடக ஒத்திகைக்கு நேரத்திற்கு சமூகம் கொடுத்தல், கொடுத்த வசனத்தை மனப்பாடம் செய்தல், நாடக ஒத்திகையின்போது வீண்கதைகளைத் தவிர்த்தல் இப்படிப் பல கட்டுப்பாடுகள் விதித்துக்கொண்டுபடித்துபவர். ஒழுங்குமீறுபவர்களை யாரென்றும் பார்க்காமல் தண்டிக்கவும் தயங்கமாட்டார். அநேகமான நடிகர்களின் முகத்திலிருந்து இரத்தம் கசிந்ததாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். பார்த்ததில்லை. அன்று மாலை 4.00மணி. வா மகனே வா' நாடக ஒத்திகை நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. நாடகத்தில் முக்கியாத்திரம் - இனையமகன் ஊதாரிப்பின்னையாக நான். பயிற்சி மும்முரமாக

நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தவேளை நான்
 பின்னவிப்பாடுகிள், பிற நடிகைகளுடன்
 வம்பளந்துகொண்டிருந்தேன். இதை சவரிமுத்து
 அடிகளார் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை
 நான் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. கிறவெறி!
 அடுத்தது உன்னுடையகட்டம் தடித்த குறலில்
 சத்தம் வந்தது. திருக்கிட்டேன். என்னுடைய
 வசனத்தைப்பேசி நடிக்கச்சொன்னார். நான்
 தடுமாறினேன். மின்னல் வேகத்தில் அவருடைய
 கைகள் என்னுடையமுகத்தைப் பதம்பார்த்தன.
 வாயிலிருந்து இரத்தம் கசித்தது. நிலை
 தவறினேன். நடிகர்கள், பாடகர்கள்,
 இசையமைப்பாளர் ஜேசதாசன் உட்பட
 அனைவரும் பேயறைந்தது போல் தினைகத்து
 நின்றனர். பிதாவோ, நடியடா, நடி என்றார்.
 அவமானம் ஒரு புறம். வந்த அழுகையையையும்
 மீறி நடித்தேன். எப்படித்தான் நடித்தேனோ! வசனம்
 மடை திறந்தாற்போல் வந்துகொண்டிருந்தது. பிதா
 சவரிமுத்து அடிகளார், தினைகத்த கலைஞர்கள்
 ஆச்சரியத்துடன் என்னப்பார்த்தனர். கெட்டவனான
 நான் மனம் திருந்தும் காட்சி. அழுதேன்.
 அழுதேன். பாத்திரத்தோடு ஒன்றித்து அழுதேனோ!
 அல்லது அடிவாங்கிய அவமானத்தால் அழுதேனோ
 தெரியாது. அழுதுகொண்டு இருந்தேன்.
 தீம்ரென்று இரண்டுகைகள் வந்து என்னைக்
 கட்டித்தழுவின. வேறுயாருமல்ல. எமது
 கலைக்குரு சவரிமுத்து அடிகளார்தான்.
 எனக்கு அழுகை இன்னும் பீநிட்டது.
 அவருடைய கண்டிப்பும் கட்டியலைப்பும்
 இப்போதும் என்னைச் சிலிக்கக் கைக்கின்றன.
 உற்சாகமடைய வைக்கின்றன...

□
 1871 ம் ஆண்டு திகதி நினைவில்லை. யாழ்.
 திருமறைக்கலாமனும் முதற் தடவையாக
 கடல்கடந்து மேடையேறியது. இருபதுக்கு
 மேற்பட்ட நாடககலைஞர்களுடன் முதன்முதலாக
 இந்தியாவிற்குப் பயணமான நாடகக்குழு என்ற
 பெருமையையும் திருமறைக்கலாமனும்
 பெற்றுக் கொண்டது.

பல பிரச்சினைகளால் எதிர்பார்த்தபடி சென்னையில்
 மேடையேற்றமுடியவில்லை. திருச்சியில்
 மேடையேறிய அன்றும் நிலைமை சீராகஇல்லை.
 மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். தி.மு.க.விலிருந்து
 பிரிந்து அ.தி.மு.க. தின்டுக்கல் தொகுதியில் தனது
 முதல்வேட்பாளரை நிறுத்தி பெருந்தொகையான
 வாக்குவித்தியாசத்தால் ஜெயிக்கிறார். இதனால்

திருச்சி நகரே அல்லோலகல்லோலப்படுகிறது.
 இருந்தும் திருச்சி தேவர் அரங்கில் எமது நாடகம்
 மேடையேறுகிறது. நாடகத்தில் ஒரு கட்டம்.
 யேசுநாதரைச்சிலுவையில் ஏற்றிக் கொலை செய்த
 குற்றவாளிகளை வழக்கறிஞர் இருவர்
 துருவித்துருவி கேள்விமேல் கேள்விகள்
 கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். கைப்பாஸ்,
 அன்னாஸ், பிலாத்து ஒவ்வொருவரும் ஆளையாள்
 மாறி ஒருவர்கீது ஒருவர் குற்றம்
 சாட்டிக் கொண்டிருந்தனர். இந்தநேரம் நீதிபதி
 நீங்கள் குற்றவாளிகள் இல்லை. அப்போ!
 யேசுவைக் கொற்றது யார்? கொற்றது யார்?
 என்று உரத்துக்கேள்வி யெழுப்ப பார்வையாளர்
 மத்தியிலிருந்து ஒருநடிகர் மதியுகிகளே! நான்
 கூறுகிறேன் என்றபடி எழுந்து வரவேண்டும்.
 அப்போது தான் அந்த வில்லங்கமும் வந்தது.
 நீதியரசராக இருந்த பிரான்ஸில் ஜெனம் தனது
 வசனத்தைக்கூற, நாலுமுழ வேட்டியடியும்
 வெள்ளை அரைக்கைசேட்டுடுமும் பார்வையாளர்
 மத்தியிலிருந்து நடிகர்.ஜெயசிங்கம் மதியுகிகளே!
 நாங்கூறுகிறேன்! நான் கூறுகிறேன்! என்று
 உணர்ச்சிலவசப்பட்டவாய் கத்த பார்வையாளர்களோ
 ஜெயசிங்கம் நாடகத்தைக் குழப்புகிறார் என்று
 எண்ணி அவரை பலாத்காரமாக பிடித்து
 இழுத்துஇருத்த முயன்றுகொண்டிருந்தனர்.
 அவரோ மதியுகிகளே! நான் கூறுகிறேன்! நான்
 கூறுகிறேன்.. என்றபடி திமிறுகிறார். நாடகம்
 நகரவில்லை. நாடகம் குழம்பிவிடுமோ என்ற பயம்
 மேடையில் நின்ற எங்களுக்கு. ஒருவாறு
 சவரிமுத்து அடிகள் ஓடிச்சென்று அவர்கள்
 பாண்டியில் விளங்கப்படுத்தி ஜெயசிங்கத்தை
 விடுவித்தார். தப்பினேன் பிழைத்தேன் என்று
 ஓடிவந்து மேடையேறிய ஜெயசிங்கம் ஆம்!
 நாங்கள் தான் குற்றவாளிகள்! என்று வசனத்தைத்
 தொடர்ந்தார். சபையில் பலத்த கரகோசம். களங்கம்
 சிறப்பாக மேடையேறி மீண்டது.

□
 யாழ்ப்பாணத்தில் எத்தனையோ தடவைகள்
 இயேசுநாதரின் திருப்பாடுகளின் காட்சி
 மேடையேற்றப்பட்டாலும் 1871ம் ஆண்டு
 மேடையேறவிருந்த பலிக்களம் காண
 வடிலுங்கை முழுவதிலிருந்துமே ரசிகர்கள்
 தயாராகிக்கொண்டிருந்தனர். காரணம் 200ற்கும்
 மேற்பட்ட கலைஞர்களின் பங்கேற்போடு,
 இலங்கைச்சரித்திரத்திலேயே இவ்வாறான மேடை

எந்தநாடகத்திற்கும் தயாரிக்கப்படவில்லை என்பதும் தான். யாழ். வினையாட்டரங்கில் இம் மேடை தயாரிக்கப்படுவதற்காக கொழும்பிலிருந்து பாராக்கிரம் என்ற பிரபல மேடை, ஒளி அமைப்பாளர்கள் வரவழைக்கப்பட்டிருந்தனர். யாழ். கோட்டையில் திருமறைக்கலாமன்றம் சாதனை படைக்க இருக்கிறது என மன்றத்தின் ஒவ்வொரு கலைஞரும் பெருமையும் பூரிப்பும் நிறைந்தவணாகவே காணப்பட்டான். முதன்முதலாக யாழ். கோட்டையில் நாடகம் மேடை யேற்றியதும், முதன்முதல் யாழ்ப்பாணத்திற்கு கொழும்பிலிருந்து மேடை அமைப்பாளர்களை அழைத்ததும்கூட யாழ். திருமறைக்கலாமன்றம் தான்.

சமர் 2 மணியளவில் யாழ்.கோட்டை பலிக்கள் நாடகத்திற்கான பிலாத்து அரண்மனை, கைப்பாஸ், அன்னாஸ் மாளிகை, யேசுநாதரை சிலுவையில் அறைவதற்காக கோட்டை தூக்குமேடை மாற்றி மலையாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியான பலவிதமான காட்சியமைப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டுவிட்டது. நேரம் 2.15 இருக்கும் இரண்டு வெள்ளைநிற நீளமான வான்கள் கோட்டைவாயிலில் வந்து நின்றன. பல்லிலிருந்து இருங்கிய அணைவரும் இளம்புத்தபிக்குகள். அப்படித்தான் உடைஅணிந்திருந்தனர். எமது நிகழ்ச்சி பற்றிய தகவல்களை அறிந்தபின் போய்விட்டனர்.

சமர் மூன்கிக்கே கோட்டைமைதானம் நிறையுக்கொடாந்கிலிட்டது. 6.45 மணிக்கு யூழ்சுப்பிரமணியம் பூங்கா, யாழ். மாநகரசபை முன்வீதி, நீகல் படமாளிகை முன்மைதானம் எங்கும் ஜனத்திராள். மாலை 7.00மணி. 'ப்ராக்கிரம்' ஓளியமைப்பாளரின் இராட்சத மின்விளக்குகள் மேடையை நோக்கி ஒளியைக்கக்கூடுகின்றன. இயக்குனர் வணபிதா சவரிமுத்து அடிகளாளின் வெண்கலக்குரல் கோட்டைமைதானம் எங்கும் ஒலிக்கிறது. பலிக்களத்தின் ஒவ்வொருகாட்சியும் விறுவிறுப்பாகத்தொர்கிறது. காட்சிகளுக்கிடையில் இடைவெளியே இல்லாதபடி தயாரிப்புக்கள். கடைசிக்காட்சி. யேசுநாதர் சிலுவையில் அறைந்து கொல்லப்படுகிறார். பார்வையாளர்கள் மனம் உருகுகிறார்கள். இன்னொருபுறம் யேசுநாதர் உயிர்த்தெழும் காட்சி யேசுநாதர் உயிர்த்தெழுந்தார். மீண்டும் கட்டிப்போட்டது போல ரசித்துக் கொண்டிருந்த பார்வையாளர்கள் மீது மீதுவாக தம்மை விழுவித்துக்கொண்டு வீடுதிரும்பிக் கொண்டிருந்தனர்.

நாங்கள் ஒப்பனைகளைக்களைந்துவிட்டு இருவச்சாப்பாட்டையும் முடித்து தண்ணீர்த் தொட்டியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தவேளை பயங்கர ஒலியுடன் துப்பாக்கி ச்சுத்தங்கள் கேட்டன. யாழ். பொலிஸ்நிலையத்தை நோக்கி வேட்டுக்கள் பறந்தன. எமக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. மேடையைநோக்கி ஒடினோம். பெண் நடிகைகள் மற்றை கலைஞர்கள் ஒவென்று கதறுகிறார்கள். அடிகளார் உட்பட எல்லோரும் என்ன நடக்கிறது என்று தெரியாமல் மலைத்து நின்றோம். யாழ். பொலிஸ் நிலையத்திலிருந்து அபாயமணி ஒலித்தது. விடுதியிலிருந்த பொலிஸாரின் மனைவிமார் மகை அம்மே என்று கூக்குரவிட்டபடி தங்கள் குழந்தைகளையும் தூக்கிக்கொண்டு திசைசுதாரியாது ஒடினர். எங்கும் புகைமண்டலத்துக்கு நடுவே பொலிஸாரைவி வேறும் பலரும் கட்டுக்கொண்டு ஒடுக்கிறார்கள். சிலர் துப்பாக்கிச்சுட்டுக்குப் பலியாகிறார்கள். அந்நாளில், யாழ். முற்றவெளி, தினகரன் வினையாட்டின்போது புகழ்பிக்க தம்பின் வாணவேடுக்கைகளைத்தான் கண்டிருக்கிறது. அளால் அதேமைதானத்தில் இன்று இப்படி. வெடிச்சத்தந்கள் காதைப்பிளந்ததோடு இரத்தத்தையும் உறையவைத்தன. நாடகத்துணிகளால் எம்மைழுடியபடி எல்லோரும் குப்புமப்படுத்துவிட்டோம். எங்கும் ஒளேஇருள். பலஆழிரம்ரூபாய் செலவில் வாவனைக்கப்பட்டிருந்த பாராக்கிரம இராட்சதழிவிளக்குகள் இருந்தும் பயன்படுத்தமுடியவில்லை. பெண்கலைஞர்களின் அழுகுரல்கள். எம்மால் எதுவும் செய்யுமடியவில்லை. வெளிக்காட்டாதபடி எங்களுடையயைத்தையும் அடக்கிக்கொண்டுமுழுசியபடி படுத்திருந்தோம். ஒரு உருவம் போர்த்தியபடி ஊந்துஊந்து வருகிறது. எமக்கு நடுக்கம் அதிகமாகிறது. ஏய் ஆர்றா அது? என்கிறோம். தம்பியாரே ஆருக்காவது ஏதாவது நடந்ததா? என்படி உருவம் எம்மைநோக்கி வந்தது. அது வேறுயாருமல்ல. எமது அன்புத்தந்தை சவரிமுத்து அடிகளார்தான். அந்தநூரத்திலும் கலைஞர்கள்மேல் அக்கறைகொண்டு தடவித்தடவி எம்மைத்தேடிவந்த தந்தையின் பரிவையும் பொறுப்பையும் என்னவென்று உரைப்பது. கண்கள் கலங்கின.

அதிகாலை 4மணியவில் சண்டை ஒய்ந்தது. ஆங்காங்கே பல சடலங்கள் கிடந்தன.

யாழ். ஆயரும் அவ்விடத்துக்கு வந்துவிட்டார். ஆயர் பொலிஸ்மா அதிபர் சுந்தரலிங்கத்தடன் கதைத்தபின், சவுமித்து அடிகளார் எம்மை ஆயத்தமாகச் சொன்னார். எமக்காக வரவழைக்கப்பட்டிருந்த வானில் நாம் வீருநோக்கிப்புறப்படத்தயாரனோம்.

பொலிஸ்மா அதிபர், அடிகளாரின் கைளைப்பிடித்து

பலிக்களம்' நாடகத்தால் நாம் பெரியஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறோம். உங்கள் இராச்சதவிளக்ககள்தான் எதிரிகளை அழிப்பதற்கு எமக்கு உதவின என்று நன்றி பாராட்டிக்கொண்டிருந்தார். எப்படி யோ அந்த சேகுவரா புரட்சியாளர்களும் எமது கலைவரலாற்றில் அழிக்கமுடியாத பதிவாகிவிட்டனர்.

செல்லி செபஸியன்.

258828 சிங்கப்பூர்

வணக்கம்.

பல ஆண்டுகள் வெளியூரில் வேலை செய்துவிட்டு விடுமறைக்காக என் யாழ் நகருக்கு வந்தேன். துங்கங்கள், துயரங்கள் மத்தியிலும் மக்கள் நிறைவாக வாழ்கிறார்கள் என்பதை ஒரு நிகழ்ச்சி வழி கண்டு வியப்பிற்றேன். ஆம்! எங்கள் யாழ்ந்களின் "திருமறைக்கலாமன்றம்" படைத்த "ஏழு பிள்ளை நல்ல தங்கள்" என்ற இதை நாடகம்தான் அது. இதை நாடகம் என்றுவடன் முகம் களித்த நான், அதை முழுமையாக ரசித்த பின்தான் அவர்களின் கலை நுணுக்கம், நடிப்புத்திறமை, ஓப்பனை, தளராத முயற்சிகள்கு மிகவும் வியப்பிற்றேன். அவர்களைப் பாராட்ட என்னிடம் வார்த்தை இல்லை. இருப்பினும் நான் கண்டு களித்த இவ்வரிய கலைப் படைப்பை பலரும் பல நாடுகளில் கண்டு களிக்க வேண்டும் என்ற ஆவசில் இதை எழுதுவிறேன்.

முதல் காட்சி தொடக்கம் முடிவுவரை மிகவும் கவனத்துடன் படைத்து இருக்கிறார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும். அரங்கு காட்சிக்கேற்ற வகையில் அழகுற அமைந்திருந்தது. மின்சாரம் அற்றநிலையிலும் ஜெனரேஷன் மூலம் அனிதுவமுத்து கண்ணுக்கு இனிய விழுந்தாக காட்சிகளைப் படைத்தமை என்கை வியப்பிலாழுத்தியது.

ஒளிதுவமுத்து கண்ணுக்கு இனிய விழுந்தாக காட்சிகளைப் படைத்தமை என்கை உண்மையிலேயே பாத்திர தன்மைக்கேற்ற ஓப்பனையும் பாத்திரங்களுக்கு உயிர் ஊட்டிய நடிகர்களின் திறமைகளை உண்மையிலேயே பாராட்டவேண்டும். இவர் பிரமாதமாக நடித்தார் என்பதை விட எல்லோரும் நடித்தார்கள் என்றுதான் சொல்லலாம். நாடகத்தில் நடித்தவர்கள் இதனாஞ்சிகளாக இருந்த பொழுதிலும் இதை பிசகாமல் பாடி நடித்தமை என்கை பெறுமிதம் கொள்ள வைத்தது. கஸ்டங்கள் மத்தியிலும் இவ்நாடகத்தை உருவாக்கி மேடையேற்றி எம் தமிழுக்கு தொண்டாற்றும் திருமறைக்கலாமன்ற இயக்குனரையும் கலைஞர் களையும் நான் பார்டுகின்றேன்.

யாழ் திருமறைக்கலாமன்ற இது போன்ற அரிய கலைப்படைப்புக்களை ஈழத் தமிழர் வாழும் வெளிநாடுகளினெல்லாம் மேடையேற்றி புகுற் பெறவேண்டுமென வாழ்த்துவிறேன்..

அந்புடன்

உங்கள் ஆயிரக்கணக்கான ரசிகர்களில் ஒரு ரசிகை

"Quadrille" என்ற பிரஞ்சப்படத்தில் தோன்றும் திருமறைக்கலாமன்ற பிரஞ்சக்கிளைத் தலைவர் பெஞ்சமின் இமானுவல், இயக்குணர் Valerie Le Mercier மற்றும் கலைஞர்களுடன்.

நேரம் ஆச்சு

வாணம் இருண்டு
போச்சு
பூமி வரண்டு
போச்சு
வாழ்க்கை வெறுத்துப்
போச்சு
சந்தோஷம் இல்லாமல்
போச்சு
சாவுகள் கூடிப்
போச்சு
சமாதானம் வரும்
நேரம் ஆச்சு

காட்ட வேண்டும்

காலம் எல்லாம்
காத்திருந்தோம்
கண்ணீரால்
குளித்திருந்தோம்
கணவில்லை

சமாதானத்தை
காட்ட வேண்டும்
கடவுள்தான்

ஆனால்
சமாதானம் இல்லை
காரணம் எங்குண்டு
காட்ட வேண்டும்
கடவுள்தான்

விருபஞ்சுவேரமா?

தாய் மடியில்
பிறந்தோம்
தமிழ் மடியில்
வள்ளந்தோம்
யுத்தத்தின் மடியில்
பிடிபட்டோம்
சமாதானம் மூலம்
விடுபடுவோமா?

யுத்தமுண்டா

தாயில்லா
குழந்தையுண்டா?
கருவில்லா
கதையுண்டா?
துண்பயில்லா
வாழ்க்கையுண்டா?
சமாதானமில்லா
யுத்தமுண்டா?

~தம்பர~
யாழ்ப்பாணம்

எங்குண்டு

ரோஜாக்கள் இங்குண்டு
பறிப்பதற்கு
ராஜாக்கள் இங்கில்லை
உலகிலே யுத்தமுண்டு

வசந்தம் எங்கே

ஸ்ரீநின்வந்தரவா

மலர்களிலே குருதி மணக்கிறது
நானை அவை குண்டுகள் காய்க்கலாம்
வண்டுகள் இப்பொழுதெல்லாம் தேன்
குடிப்பதில்லை
அவை குருதி குடிக்கப் பழகி
துப்பாக்கிகளை
காதலிக்கின்றன
காற்றில் உயிர்கள் மிதக்கின்றன
அவை பலாத்காரமாய்ப் பறிக்கப்பட்டு
உரிய இடம் சேராமல் காற்றில்
மிதந்து அலைகின்றன
நானை நமது ஊர்களில்
புல் பூண்டு மிருகம் பறவைகள்
இருக்கும்
ஆனால்.....

கனவுகள் கலைந்து விட்டால்
கருமையான வெளித்தோற்றும்
சகமை நிறைந்த புவியில் இன்று
யுத்தத்தின் அகோரக் கோலம்
அன்னையை இழந்து கதறியழும்
குழந்தைகளின் குரல் எம்மை ஒலமிட வைத்தது/வே
புக்கள் பறிக்கப்பட்டன
வாழ்க்கைகள் வதைக்கப்பட்டன
வாழ்வின் வசந்தம்
மீண்டும் ஒளிர்வது எப்போது?

-ஆர். கபாஜினி.-

ஒவியங்கள்

நன்றி: பக்கி : எமிலை, பக். 22 கபமங்களாபக்கி சுதந்திரக்கீற்று

-பி. எம். ரவி-

உந்து நினைவரக

- இன்பராஜன் ~

துயரம்
எனது நினைவுகளை
திரைபோட்டு
மறைத்துவைத்தது.
இன்று
அந்தத் துயரத்திரையை
சற்று அகற்றிவிட்டு
கடந்த கால
தடங்களைப் பார்க்க
எனது
மனம் துடித்தது.
என்னவளே
அந்த நினைவு
உன்னை
எனது மனக்கள் முன்னே
கொண்டு வந்து
நிறுத்தியது.

இருள்
கருக்கிவிட்டது
சற்றுத் தொலைவிலுள்ள
உறவினர் வீட்டிற்கு
சென்றிருந்த நீயோ
இன்னும் திரும்பவில்லை,
இருப்புக் கொள்ளாத
எனது இதயம்

என்னை
எழுப்பித் தூரத்தியது.
வெளியே
என்மேல்
விழிவைத்திருக்கும்
வழிதவறிய
வில்லாளிகளின்
நினைவு
உன்னைத் தேடாதபடி
என்னைத் தடுத்தது.
எத்தனை தடவைகள்
என்னுடைய
எண்ணப்பறவை
உன்னை
அந்த வீதிகளைங்கும்
தேடி அலைந்தது.
கடல் கடந்துவந்த
சடுகலம் ஏந்திய
துச்சாதனர்கள்
கண்களில்
நீயும் . . ?
எமது வீடும்
சோகத்தைச் சமந்தபடி
அமைதியாக இருந்தது
ஆணால்
நான் மட்டும்

நானாகவில்லை,
வெளியே வரப்பயந்து
விழிப்புங்கி
புற்றுக்குள் பதுங்கிமிருக்கும்
சன்டெலிபோல்.
கறவையைக் காணாத
கன்று போல
அன்பே
உன்னைக் காணாது
அந்தத் தனிமையில்
நான்
இதயம் வெடித்து
அழுது புலம்பினேன்.
அதை
இப்போது நினைத்தாலும்
அப்படியேதான்
அழவேண்டும் போலிருக்கிறது.
என்னவளே
தள்ளந்துபோன கால்களுக்கு
ஊன்று கோல்போல்
எனது வாழ்க்கையில்
நீ
அந்த நன்றிக்காக
இந்தக் கவிதையை
எனது பேரா
உனது நினைவாக.

‘அட்டென்டன் பிரீஸ்’

(நடகம்)

— ஷேபார சக்தி

பாத்திரங்கள் : சிவகுரு. உமாமகேசவரி. ஒரு நடுத்தரவயது தம்பதியினர்.

மேடை இருளாய் இருக்கிறது. பின்னணியில் வியானங்களில் இரைச்சல் ஒலிக்கிறது. இரண்டு சிறிய ஒளிவட்டங்கள் கீழிருந்து மேலாக ஏறகின்றன. பின்னணியில் ஓர் பெண்ணின் குரல் ஒலிக்கிறது

குஸ் : Attention please. The final calling for passengers from Colombo to Paris. The Boying Air Craft 703 is ready to leave out from the Air Port within few minutes. We are calling finally that Miss Nadarajan Umamageswary who wants to reach to the boarding counter immediately. Thank you for your attention.

இப்பொழுது மேடையின் இடப்பக்கத்தில் ஒளிவட்டம் விழுகிறது. அங்கே மணவாளகோலத்தில் சிவகுரு கைகளில் மாலையுடன் நிற்கின்றார். மேலே பார்த்து வரவேற்கும் பாணியில் கைகளை விரித்து அழைக்கின்றார். மேலிருந்து மணப்பெண் கோலத்தில் கைகளில் மாலையுடன் ஒரு வழியே உமா இறங்கி வருகிறார். அவள் சிவகுருவை நோக்கி அடிமேல் அடி எடுத்துவர பின்னணியில் மாங்கல்யம் தந்துநானே மெட்டில் பால் ஒலிக்கிறது.

ஒரடி கணவர்க்காக,
சுரடி உறவை காக்க,
மூவடி மானம் காக்க
நாலடி நாலு குணமும் காக்க
ஜந்தடி அன்னம் செய்ய,
ஆறடி இரவில் தாசியாக,
எழுடி ஏவல் செய்ய,
எடுத்தடி வை மகனே.

பின்னணியில் கெட்டிமேளம் கேட்க இருவரும் மாலை மாற்றுகிறார்கள். இப்போது மேடையின் வலப்புறத்தால் ஒரு நடுத்தரவயது தம்பதிகள் தோன்றுகின்றார். நூற்றிலில் கைகள் வைத்து மணமக்களை பார்க்கின்றார். சிவகுரு உமாவின் காலை தூக்கி அம்மியில் வைப்பதாய் பாவனை செய்து மேல் நோக்கி அருந்ததி வெள்ளியை சுட்டிக்காட்டி கூறுகிறார்.

சிவா : பெண்ணே எனது வழக்கை துணையாய் வரிந்து கொள்ளும் உன்னை என் கண்ணின் மணிகளாய் காப்பேன். உனக்கு வழிரா சோறும் மானம்மறைக்க வள்திரமும் தா

கடமைப்பட்டுள்ளேன். காலம் முழுவதும் உன் ஆண்டையாய் அருகிருப்பேன் என பிரகடனம் செய்கிறேன். நீ இந்த அம்மினையப்போல் உறுதியாக இருந்து உன் கற்பு நெறியில் வழுவாதிருப்பாயாக. அந்த அருந்ததிபோல் கணவனை தெய்வமாய் போற்றக்கூடவாய்.

(இருவரும் கை கோர்த்த வண்ணம் உள்ளே போகிறார்கள்) நடுத்தரவயது தம்பதியினர் இப்போது மேடையின் நடுவே வருகின்றனர்.

பெண் : இஞ்சாருந்கோ உவர் அவளின் காலைத்தூக்கி அந்த கல்லில் வைச்ச என்ன சொன்னவர்?

ஆண் : எடியே கல்லோடி அது . வடிவாய் பாரு கல்லோடி அது? (கண்ததில் போடுகிறார்) கற்பின்ற அடையாள சின்னமடி

அந்த அம்மிபோல் கற்பில் உறுதியாய் இருக்கட்டாம். அந்த அருந்ததி வெள்ளிபோல் ஒழுக்கமாய் இருக்கட்டாம்.

பெண் : எங்கிட அம்மம்மாவுக்கும் இந்த வெள்ளியைத்தான் காட்டினீங்கள். எங்கட அம்மாவுக்கும் இந்த வெள்ளியை தான் காட்டினீயன். ஏன் நீங்களும் ஒருக்கா வெள்ளி பார்த்தா என்ன? ஏன் உங்களுக்கும் ஒருக்கா ஒரு வெள்ளியை காட்டி அந்த வெள்ளி மாதிரி நியம் ஏகபத்தினி விரதனாய் வாழ எண்டு விண்ணாணம் சொன்னா என்ன? வானத்திலே ஆம்பின வெள்ளி ஒண்டு இல்லையே. இல்லாட்டி ஆம்பின வெள்ளிகள் இருந்தும் உதாரணம் காட்டசூடியதாய் ஒழுக்கமான வெள்ளி ஒண்டும் இல்லையே?

ஆண் : எடியே விசர் கதை பேசாதே. அதுதானே சோறு, தண்ணி, சோப்பு, சீப்பு, சீயக்காய் பவுடர் தாறும் எண்டு சத்தியம் செய்யிறம்.

பெண் : ஏன் விசக்கோத்த விட்டிட்டியள்? (உரத்து) இதைவிட கூடச்சாமானும் சலுகைகளும் இந்த நாட்டில் நாய்களுக்கு குடுக்கினம். ஏன் நீங்களும் ஒருக்கா அம்மியை மதிச்ச நாங்களும் இந்த கல்லைப்போல் உறுதியாய் கற்பை காப்பாத்துவோம் எண்டு புறமில் பண்ணினா என்ன?

ஆண் : (குலுங்கி குலுங்கி சிரித்தவாறே) எடியே பொம்புளையனுக்கு தான் கற்பு இருக்குது. ஆம்பினைகளுக்கு இல்லையடி.

பெண் : (நக்கலாக) எனாம்?

ஆண் : அது தான்-எங்கிட கலை கலாச்சாரம் பண்பாடு பாரம்பரியம் மரபு மண்வாசனை

(பெண் கைகளால் காதுகளை மூடுகிறாள்)

இருள்

பாத்திரங்கள் : அதே நடுத்தரவயது தம்பதியினர் 4 இளைஞர்கள்

மேடை முழுவதும் ஓளி. தம்பதிகள் இருவரும் நடப்பதாய் பாவனை செய்தல்.

ஆண் : இஞ்சேரும் எட்டி நடவும் பார்ப்பம். கொஞ்சம் வித்தியாசமான பொடியள் நிக்கிற ஏரியா இது.

பெண் : ஏன் பதட்டப்படுறியள்.

ஆண் : எடியே சின்ன சின்னப் பொடியள் எல்லாம் குடிப்பதிலும் கொம்பிளிக்கேமிலும் நிக்கிற இடமடி....

(பெண்ணின் கையை பிடித்து நிறுத்துகிறார். பின்னணியில் "முக்கால முக்காப்பிலா" பாடல் ஒலிக்கிறது. பெரிய பெரிய காற்சட்டை சட்டைகள் போட்டவாறு காதில் தோடுகள் தொங்க நான்கு இளைஞர்கள் நடனமாடுக் கொண்டு மேடைக்கு வருகிறார்கள். ஒரு நிமிட உக்கிர நடனத்திற்கு பின்பு பார்வையாளர்களுக்குப் கை காட்டியவாறு நிற்கிறார்கள்)

ஆண் : (ஆவேசத்துடன்) கொஞ்சம் பொறு வாறன். உவங்களை ஒரு நாலு கேள்வி உறைக்க கேக்காட்டி என்ற மனம் ஆறாது. எங்கிட பண்பாடு கலாச்சாரங்களை மறந்துபோட்டு தோடும் வாலும் குடும்பம் கூத்துமாய் ஆடுதுகள்.

என்னைப் போலே சமூகப் பொறுப்பின்னவனால் இனியும் இப்பிடியான சொறிச்சேட்டைகளை பார்த்துக் கொண்டிருக்க ஏலாது. (தோள்களில் தட்டி இனைஞர்களை அழைத்துக் கொண்டு மேடையின் முன் பகுதிக்கு வருகிறார்)

இனைஞர்கள் : வணக்கம் அங்கிள்.

ஆண் : இருக்கட்டும். இருக்கட்டும். தம்பியவை வேலை வெட்டிக்கு போனா என்னப்பு. உங்களை பத்துமாதம் கமந்து பெத்ததுகள் அஙக கஞ்சியும் கூழும் குடிச்சுக்கொண்டு அரைவயிறு கால் வயிறா கிடக்க நிங்கள் ஊர்மேயிறியள்.

ஏதாவது வேலைக்கு போகலாம் தானே.

இனைஞர் 1: (வியப்பாக) எங்களுக்கு வேலை இல்லையென்று உங்களுக்கு ஆர் சொன்னது. நான் ஒரு சப்பர் மாக்கட்டில் வேலை.

இனைஞர் 2: நான் ஒரு குசினியர்.

இனைஞர் 3: நான் கொம்பியுட்டர் என்ஜினியரிங் படிக்கிறன்.

இனைஞர் 4: நானோரு புளோஞ்சர்.

ஆண் : என்ன தம்பி நான் ஒரு டாக்குத்தர் என்று சொன்னமாதிரி தலை நியாங்து நானோரு புளோஞ்சர் என்று சொல்லுறார். என்னவோ தம்பி தெய்வ சாபமோ முன் ஜென்மப் பாவமோ ஒரு காலத்தில் கோட்டையும் கொடியுமாய் வாழ்ந்துஇனம் நாங்கள். இண்டைக்கு எச்சில் கோப்பை கழுவற பிழைப்பா போக்கது. இதப்பற்றி போன கிழமை பேப்பரியும் ஒரு கவிதை எழுதினான். சொல்லிறன் கேளுங்கோ (ஆவேசமாய் துள்ளி துள்ளி கவிதை பாடுகிறார்.)

என்ன வளம் இருக்கென்று ஏன்மா? -அட

எங்கள் ஈழநாடு என்ன பாலைவனமா?

மண்ணும் மரங்களும் கொடையா- அதோ

மாந்தோப்பில் கூவது குயில்டா.

சங்கக் கண்ணகிக்கு சிலை யெடுத்தோம்-நாங்கள்
சமராடி இமயத்திலே கொடிபிடித்தோம்
கங்கையும் கடாரமும் வென்று வந்தோம்-அந்த
கருநில கடலினை கப்பல் விட்டோம்.

ஆட்சியும் அரசும் போச்ச -நாங்கள்
எச்சில் கோப்பை கழுவல் ஆச்ச
சீசீ இந்த வாழ்க்கை- ஒரு
சின்னத்தனமான வாழ்க்கை.

இனைஞர் 4: அங்கிள் நிங்கள் ஊரில் இருக்கேக்கயும் இப்பிடியான சமூக சீதிருத்த கவிதைகள் எழுதுறவின்களோ?

ஆண் : இந்தப் பொயின்ஸில் தான் பிழை விடுதிர். பிரச்சனைகள் இருக்கிற இடத்தில் தானே கோபமாய் கவிதை கொப்பளிக்கும்.

ஊரில் வீரும் வாசலும் தோட்டமும் துரவுமாய் வாழ்ந்த சாதியியு தமிழ் சாதி. அங்க கோப்பையே கழுவிக்கொண்டு திரிந்சனாங்கள்?

இளைஞர் 1: அது சரி யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சாப்பாட்டு கடைகளில் எல்லாம் கொம்பியுட்டர் தானே கோப்பை கழுவறது.

(பின்னணியில் இட முழக்க ஒலி ஆண் ஸ்லோ மோசன் நடைமில் பின்னுக்கு போகிறார் இளைஞர்கள் அவரை முன்புறம் அழைத்து வருகிறார்கள்)

இளைஞர் 4: அங்கில் இஞ்சை வாங்கோ, ஊரில் சாப்பாட்டு கடையன் இல்லையோ, அங்க கோப்பை கழுவற ஆக்கள் இல்லையோ, தெருக்கள் இல்லையோ, தெருக்கூட்டுற தொழிலாளிகள் இல்லையோ, அவையளைப் பற்றி எத்தினபாட்டு உங்கிட வாய்க்குள்ளால் கோபமா கொப்பளிச்சிருக்கு?

இளைஞர் 5: கோப்பை கழுவறதும் கூட்டுறதும் எனிய தொழில் எண்டு விடுயவிடிய நாகம் போடுமியன். கிழிய கிழிய கவிதைஎழுதுறியின். ஊரில் எங்கிட அப்பர் ஒரு பாபர் (உரத்து) அம்பட்டன். கோப்பை கழுவறதையே நளினம் பேசுற நீங்கள் அப்பன் ஆத்தையை என்ன பாடு படுத்திமிருப்பியன்.

(இட முழக்க ஒலி ஸ்லோ மோசனில் ஆண் பின்னுக்கு போகிறார்)

இளைஞர் 6: அதென்ன அங்கில் மண், மரமண்டு ஏதோ சொன்னீங்கள்?

ஆண் : ஒமோம் சரியான உணர்க்கியை தூண்ட்க்கூடிய வரி (பாடுகிறார்) மண்ணும் மரங்களும் கொடையா.

மாந்தோப்பில் சூவும் குயில்டா (மெதுவர்க) தமிழி இந்த பாட்டை கேக்கேக்க உமக்கு புல்லிரிக்கேல்லையோ?

இளைஞர் 7: புல்லிரிச்ச என்ன பலன்

பசுமைத் தோட்டங்களும்
பணமரக் காடுகளும்
பூப்பறிக்கும் பூமிகளும்
புல்வெளிகளும் உமக்கு மட்டுமே
எமக்கு எஞ்சியது
புல்லிரிப்புகள் மட்டுமே.

ஆண் : (மனைவியிடம் நெருங்கி) பாட்டை பாட்டாலேயே அடிக்கிறான். விடுகாவாலி (இளைஞர் 2 யை அழைத்து) தமிழி உம்ம பார்க்க நல்ல குடும்பத்து பின்னையா தெரியது. என் ராசா காதில் கடுக்கன் போட்டிருக்கிறீர்.

இளைஞர் 8: உங்கட அன்றி ஏன் தோடு போட்டிருக்கிறா

ஆண் : (தடுமாறி) அது வடிவுக்கு

இளைஞர் 9: இதுவும் அதுக்குத்தான்

ஆண் : இல்லைத்தமிழி பொம்புளைகள் தோடு போடுறது தமிழ் கலாச்சாரம்

இளைஞர் 10: பொம்புளைகள் மட்டும் தான் கலாச்சாரத்தை காப்பாத்த வேணுமா? நாங்களும் கொஞ்சம் காப்பாத்துறமே. கலாச்சாரம். கலாச்சாரம் பாவும் அங்கில் அதை கொஞ்ச நேரம் சம்மா விடுங்கோ.

ஆண் : (மெதுவாக) காவாலி. காவாலி விடுகாவாலி (உரத்து) தமிழி அப்ப நான் வரப்போறன்.

தமிழி ஊரில் எவ்விடம்

இளைஞர் 2: தீவுப்பக்கம்.

ஆண் : (மனைவியிடம்) பத்து காகம் சேர்ந்தால் ஒரு நரி ஏழு நரி சேர்ந்தால் ஒரு தீவான். அவன்ற விண்ணான கதையை கேட்டியே.

இளைஞர்கள் : இவனை திருத்தவே எலாது.

இருள்

பாத்திரங்கள் : சிவா, உமா, நடுத்தரவயது தம்பதிகள்.

மேடையின் வலப்பக்கத்து மூலையில் ஒரு கதவு நிலை இருக்கிறது. மேடையில் ஒளிவர நிலையை கதவாய் பாவனை செய்து கதவை தம்பதியினர் தட்டுகிறார்கள். உமா வந்து கதவை திறக்கிறான்.

உமா : வணக்கம்! வாங்க அங்கிள், வாங்க அன்றி. (உள்ளே பார்த்து) சிவா.... சிவா

இஞ்ச பேரின்பஸம் அங்கிள் வந்திருக்கிறார்.

சிவா : வாங்க அண்ணே, இருங்கோ.

ஆண் : (மனைவியை பார்த்து) ஆம்பிளையன் கதைக்கிற இடத்தில் என்ன விடுப்ப பார்த்துக்கொண்டு நிக்கிறாய். உள்ளுக்க போய் அவள் பிள்ளையோட கதை. புதசர் வந்த பொட்ட அவளுக்கு எங்க மீன் மலிவா வாங்கலாம் என்றுகொல்லிக் குடு(இரு பெண்களும் உள்ளே போகிறார்கள்)

ஆண் : வேறு சிவா எப்பிடி வாழ்க்கையள் போகுது. உடம்பு வச்சிருக்கு போல.

சிவா : ஒ பரவாயில்லாம் போகுது.

ஆண் : அது சரி உம்மிட மிலிஸ் உம்மை பேர் சொல்லியே கூப்பிடுறவு?

சிவா : ஓமண்ணே, என்?

ஆண் : இல்ல கம்மா கேட்டனான். என்ற மனிசி இப்பிடி என்ற பேரைச் சொல்லி கூப்பிட்டா அடிச்சு முன்வாய் பல்லு நாலை யும் கழுட்டி போடுவன்.(ஆண்கள் இருந்து பகுதியில் ஒளி மங்கி இரு பெண்கள் நிற்கும் இடத்தில் ஒளி விழுகிறது.)

பெண் : கல்யாணம் கட்டி 10 வருநசத்தில் கடவாய் பல்லெல்லாம் மனுசன் உடைச்சுப்போட்டுது. இப்ப முன்வாய் பல்லு மட்டுந்தான் மிச்சம். மனுசன் அதிலேயும் கண் போட்டுத்து. நீர் உம்மிட அவரை பேர் சொல்லித்தான் கூப்பிடுறது என்ன?

உமா : ஓம். நீங்கள் அங்கிள என்னண்டு கூப்பிடுறன்றியள்?

பெண் : நான் எங்க அவரை கூப்பிடுறது. அது தான் என்னை இரவு பகல் பாராம கூப்பிட்டுக்கொண்டேமிருக்கு. அந்த மனிசன் ஒரு செருமல் செருமனா ஓடிப்போய் பக்கத்தில் நிக்கவேணும். எங்கூட தமிழ் பொம்பிளையன் புரிசனை பேர் சொல்லி கூப்பிடுறது வறு குறைவு தானே?

உமா : (சிரித்துக்கொண்டே) அப்ப எப்பிடி கூப்பிடுறது.

பெண் : இஞ்சேர் எண்டு கூப்பிடலாம்....

உமா : சீ அது நாயை கூப்பிட்ட மாதிரி இருக்கும். அன்றி கூப்பிடுறத்துக்கு தானே ஆக்கனுக்கு தாய் தகப்பன் பேர் வைச்சுவிடுறது. அவர் என்னை உமா எண்டு கூப்பிடுவேர். நான் அவரை சிவா எண்டு கூப்பிடுறனான்.

பெண் : (மெதுவாக) நான் அவரை பெயர் சொல்லி கூப்பிட்டா (முன்வாய் பல்லைக் காட்டி) இதுவும் போயிரும். அதைவிட அது கூப்பிட கூடிய பேரே? நீர் சிவகுருவை சுருக்கி சிவா எண்டு கூப்பிடுற

மாதவி நாள் பேரின்பலத்தை சுருக்கி பேய் எண்டுதான் கூப்பிட வேணும். அதுவும் பொருத்தமான பேர்தான்.

உமா : என்ன அன்றி வந்ததிலே இருந்து ஒருமாதிரி இருக்கிறியன். அங்கினோட ஏதும் பிரச்சனையோ?

பெண் : (அழுத்தொடந்துகிறாள்) என்னவோ பின்னை தெரியாம் கழுத்து நீட்டிப்போட்டன். ராத்திரியும் கறிசிலில்லையென்று (காலை காட்டுகிறாள்) கடுகுமும்பால் ஊத்திப்போட்டது. இந்தச் குட்டையும் தாங்கலாம் வாய் ஓயாமல் மலடி மலடி எண்டு ஏசிக்கொண்டேயிருக்குது. நானும் சாட் மாதாட்டையும் இடாட்ஸ் மாதாட்டையும் வைக்காத நேர்த்தி இல்லை. மாதாவும் கண் துறக்காவாம்.

உமா : நீங்க வேறு வழிமில் முயற்சிகள் செய்தா என்ன?

பெண் : செய்யாம் என்ன சாப்பாபாவுக்கு நேந்திருக்கிறன்.

உமா : அதில்ல அன்றி டொக்டரிட் காட்டினியனோ?

பெண் : எல்லாம் செய்தாச்ச ஒண்டுஞ் சரிவால்ல.

உமா : சரி விடுங்க அன்றி அங்கினுக்கு பின்னையளைண்டா சரியான விருப்பம்போல. கொஞ்ச நாள் போக எல்லாம் சரியா வரும்.

பெண் : இது பின்னை ஆசையோ, அலக்கேஷன் ஆசையோ என்ன சனியனோ(வயிற்றில் ஒங்கி குத்தி) இதில் ஒரு சனியன் வந்து பிறக்காதாம். நானும் பொழுதும் இந்த மனிசனோட நெருப்பு கீவயமடியாத்த. (நெருங்கி இரகசியமாய் பேசுகிறாள்.)

பின்னையில் மிகவும் சோகமான இசை ஒலிக்கிறது.)

உமா : (திளைத்துப்போய்) அன்றி இப்படி யெல்லாம் நடக்குதெண்டால் நீங்கள்.....என் பிரிஞ்சு இருக்கக்கூடாது.

பெண் : டிவோசா? எப்படி பின்னை, எப்படி ஏலும். தெருவழிமில் தரிய ஏலுமே. அறிஞ்ச சனம் தெரிஞ்ச சனம் அமர் பிடிச்ச பொம்புளை எண்டு காறித்துப்படுமே. எனக்கு அவருக்கு சமைக்கிறது தவிர வேறு வேலை தெரியுமா? இல்லாட்டி இந்த நாட்டு பாசைதான் ஒரு வசனம் தெரியுமா? ஊருக்கு திரும்பி போன வீடுவாசல்ல அடுக்குவினமா (விரக்தி சிரிப்புடன்) பேய்க்கு வாழ்க்கைப்பட்டாச்ச (ஆண் செருமி சத்தம் கேட்கிறது) இந்தா வந்திற்றன்.

மேடை முழுவதும் ஒளி பரவுகிறது.

ஆண் : அப்ப நாங்க வாழும்.

பெண் : வாறன் தம்பி பின்னை போட்டுவாறன்.

(உமா சிவாவை நோக்கி வருகிறாள்)

உமா : சிவா . . சிவா

சிவா : (கையால் சைகை செய்து) அப்பிடி இரும்.

உமா : (வியப்பாக பார்த்து) ஒகே அங்கின் எப்படி ஆன்.

சிவா : ஏன்?

உமா : அன்றி அழுகிறா வீட்டில் சரியான பிரச்சனையாம்.

சிவா : அந்தாள் நல்ல மனுசன் பொம்பிளையன் ஒழுங்கா இருந்தாதான் வீடு சரியா இருக்கும்.

உமா : இல்லை சிவா. . .

சிவா : (இடைமறித்து) நீர் என்னை பேர்சொல்லி கூப்பிட வேண்டாம் சரியே.

உமா : ஏன்?

சிவா : வேணாம் எண்டா வேணாம் என்ன எதிர் கேள்வி?

உமா : அப்ப எப்பிடி கூப்பிட (பாடுகிறாள்) அத்தான் என் அத்தான்.

சிவா : என்ன நக்கலா? எப்பிடி எண்டாலும் கூப்பிடும். ஆனா ஆக்கனுக்கு முன்னாலே பேர்சொல்லி கூப்பிட வேண்டாம். மானம் போகுது.

உமா : ஒகே ஒகே. . ரெங்கன் ஆகாதேயுங்கோ இனி பேர் சொல்லி கூப்பிடமில்ல. சொறி ஆ சொறி.

சிவா : சீ சீ ஒரு ரெங்கனும் இல்லை (ஒரு சிகரட் பற்ற வைக்கிறாள்) இப்படி வந்து இரும்.

உமா : ய்யா நீங்கள் கணக்க சிகரட் குடிக்கிறியன். உடம்புக்கு கூடாதெல்லே?

சிவா : சீக்கி அது சும்மா. இதில் ஒரு தனி இன்பம். ஒரு தனி லயம். தனி சுருதி இருக்குது.

கொஞ்சம் ரிலாக்ஸ், மோனநிலை இப்படி ஏக்ப்பட் விஷயம் இதில் இருக்குது.

உமா : அபோம்.

சிவா : வேறுயென்ன? பயங்கர களைப்பு வரக்க ஒண்டு பத்தினா உற்சாகம் வரும். கோபம் வரக்கே பத்தினால் அமைதியாயிலாம். ரெங்கள் ஆனாலும் இதுதான் கைகண்ட மருந்து.

உமா : அப்ப ஒண்டு தாங்க பத்திப்பாய்யம். (ஒரு சிகரட்டை எடுத்து பற்ற வைக்க முயற்சிக்கிறான். சிவா அதிர்ச்சியடைந்துசிகரட்டையும் தீப்பிடியையும் பறித்து ஏறிந்து அவனை கீழே தன்னி விடுகிறான். அவனை நோக்கி கைகளை விரித்து அரக்கணைப்போல் நடக்க அவன் கோழிக்குஞ்சாக ஒடுங்கிப்போகிறான்.)

சிவா : (மேடை முன்புறம் வந்து) ஐயோ இதென்ன சோதனை. தெரியாமல் மாட்டுப்பட்டுட்டேன் போல கீட்கு. இதுவும் ஒரு பொம்பிளையே? பெண்ணாய் பிறந்தவள் சிகரட் பத்தலாமே? பஸ் ஸ்டாண்டில் நிக்கிற கேக்கள் மாதிரியெல்லோ இருக்கிறான். நான் என்ன செய்ய (புலம்புகிறான்) நான் என்ன செய்ய.

இருவ்

பாத்திரங்கள் : உமா, சிவா

மேடையில் ஒளிபரவ சிவா வேலையால் வந்து அமர்கிறான். உமாவின் கைமுறிந்து கட்டு போடப்பட்டுள்ளது. தேநீர் கொண்டு வந்து வைக்கிறான். தொலைபேசி ஒலிக்கிறது. சிவா எடுக்கிறான்.

சிவா : ஓம் இருக்கிறா... உமக்கு தான்.

உமா : (தொலைபேசியை எடுத்து உல்லோ

மறுமுனை

உமா : (முகம் மலர்ந்தது) ஆர் கரேஷ எப்பிடி இருக்கிறீர்?

மறுமுனை

உமா : ஓம் நான் வந்து ஆறு மாசமாகுது எப்பிடி போகுது வண்டன் வாழ்க்கை. படிக்கிறீரே?

மறுமுனை

உமா : என்ன கோர்ஸ். கொம்பியுட்டர் சொப்ற் வெயாரே?

மறுமுனை

உமா : கீச்சி இவர் இஞ்ச ரெஸ்றோரண்டில் குசினியா இருக்கிறார்.

(சிவா கதிரையோடு சேர்ந்து கீழே விழுந்து அதிர்ச்சியடைந்து போய் உமாவை பார்க்கிறான்.)

உமா : ஒமோம் உம்மை போட்டோவில் பார்த்தனான். சரியா கொழுத்திற்றிர். என்ன ரெசிலிங் பொக்ஸிங் காரர் மாதிரி இருக்கிறீர். (சிரிக்கிறான்)

(சிவா கொஞ்சம் நிமிந்து நிற்கிறான்)

உமா : நான் இருந்த மாதிரி தான் இருக்கிறன். நீ கருகரு வெண்டு மீசையெல்லாம் விட்டு பெரிய ஆளாயிட்டீர்.

(சிவா மீசைமில்லா முகத்தை தடவிப்பார்த்து முறைக்கிறான்)

உமா : சரி பிறகு கடிதம் போடுமன். பாய்.

(சிவா ஒடிப்போய் தொலைபேசி இணைப்பை பிடுங்கி எடுக்கிறான்)

சிவா : ரெவிபோனும் மசிரும். ஆர் ரெவிபோனில் கநைச்சது.

உமா : என்ற மச்சான் பொடியன். வளண்டனில் இருக்கிறார்.

சிவா : ஒ அழியாத கோலங்களோ?

உமா : சீ என்ன விசர் கதை கதைக்கிறியன். நான் தூக்கி வளர்த்த பெடியன் அவன். என்ற தம்பி மாதிரி.

சிவா : ஆரடி விசர் கதை கதைக்கிறது. எனிய தோற (தேநீர் கோப்பையால் அவளின் முகத்தில் ஏறிகிறான். அவள் முகத்தை பொத்தியவாறு நிலத்தில் குப்பும் விழுகிறாள். மேடையில் ஒளி மங்கி உமா மேல் வெளிச்சம் ஓருமுகப்படுகிறது)

பிண்ணணிப்பாடல்...

நெருப்பினில் குளித்து நாட்கள் போகவோ

நித்தமும் நாங்கள் நடுங்கிச் சாகவோ

ஆக்கவும் படுக்கவும் எங்களின் நாட்களோ

ஆள்வதற்கு என்றே பிறந்தவர் நீங்களோ?

பழக்க முயலும் ஓவ்வொரு எகழலும்

எங்கள் ஸ்ரீருக்களை சேதம் செய்தீர்கள்

தடைகளை தாண்ட முயலும் வேணாயில்

கால்களை முறித்து முடமாய் போட்டீர்கள்

நாணமும் அச்சமும் நாய்க்ட்ரு வேண்டும்

நான்கு குணங்களும் நொருங்கி போகட்டும்

நெருப்பிலிருந்து நாங்கள் எழுவோம்

நேரம் வந்தது பீனிக்ஸ் பழவையாய் எழுவோம்.

(மேடையில் ஒளி பரவ உமா எழுகிறான். சிவா என்று உரக்க அழைக்கிறான். அவளின் குரல் அரங்கத்தில் எதிராகி செய்கிறது)

உமா : போதும் . . . போதும்.

சிவா : என்ன என்ன போதும்?

உமா : நெஞ்சில் விழுந்த இடிகள் போதும்

நெருப்பாய் சுட்ட மொழிகள் போதும்

பிஞ்ச தொடக்கம் பட்டது போதும்

பேததெயன எண்ணி சுட்டது போதும்

பொன்னால் பினைத்த கூடுகள் போதும்

பெண்ணென்று பழித்த பாக்கள் போதும்

தரையைப் பார்த்த காலமும் போதும்

தலையை குனிந்த கோலமும் போதும்

இரவில் மட்டும் வானம் பார்க்கும்

எனிய தாசிக் கோலமும் போதும்.

(சிவாவின் பக்கம் உமா திரும்பி)

உமா : நான் போறன்.

சிவா : எங்க போற. இல்ல போயிருவியோ. இந்த வீட்டு வாசல்படி தாண்டக்கூடாது. புருஷன் கிழிச்சகோட்டை தாண்டாவன் தான்றி பத்தினி. தாவி கட்டின புருஷன் நான் கோடு கிழிச்சிருக்கிறன் அதை தாண்டுவியா? தைரியமிருக்கா?

உமா : (மெதுவாக) இல்லை இந்தக் கோட்டை கடக்கமாட்டன் (அவனின் முகம் பார்த்து உரக்க) ஆனா கோட்டை அழிச்சிட்டுபோறன்.

சிவா : உமா.. உமா.. இப்ப என்ன நடந்து போக்கது எண்டு ரென்சன் படுதீர். புருஷன் பொஞ்சாதிக்க கண்ட வாறது வழமை பிறகு சமாதானமாய் போறதும் வழமை.

உமா : கண்டை எண்டுறது இரண்டு கண்ணயும் கை கவக்கிறது. சமாதானம் எண்டுறது இரண்டு கண்ணயும் கை குழக்கிறது. இஞ்ச காலம் காலமாய் நீங்கள் தான் அடிக்கியினர் நாங்கள் அடிப மட்டுமே செய்வம் ஒரு அணில் பின்னையின் எதிர்ப்பை கூட காட்ட அழுமதிப்பில்லை. இதன் முடிவில் வாறது சமாதானம் இல்ல. அதுக்கு வேர் சமாதானம் இல்ல. அதுக்கு வேர் பொம்பனையினர் சரணாகதி.

சிவா : உமா நீர் போயிற்றிரெண்டால் என்னை பொன்னையன் எண்டுதான் என்ற சிநீகிதங்கள் சொல்லுவாங்கள். கொஞ்சம் யோசிக்கப்பாரும். எனக்கு நீர் வேணும். எனக்கு நீர் வேணும்.

உமா : எனக்கு நீர் வேணாம்.

சிவா : உமா அடிக்கிற கைதான் அனைக்கும்.

உமா : (கையடித்துக்காட்டி) இனி அடிக்கிற கையை முறிப்போம்.

சிவா : அட இவன் என்ன பொம்பினா ரவுடியா இருக்கிறான். சரி எங்கேயாவது போய் துலை. எங்க சிலோனுக்கு தானே போவாய் ஒண்டு சொல்லுறந் கேள். அங்க ஆம்பின்னைக்கே வேலை இல்ல உங்க்கு வேலையும் கிடைக்காது. ஓடிவுந்தவளைண்டு சனமும் வீடு வாசலில் அண்டாது. வேசையாடித்தான் சோறு தின்ன வேண்டிவரும் (உமா ஓடிப்போய் தான் முன்பு இறங்கி வந்த கமிற்றை அறுத்து ஏறிகிறான்.)

உமா : நான் என் ஊருக்குப் போறன். அங்கேயும் உன்ற கண்கள் வழியேயும் பேரம்பலம் அங்கினின்ற கண்கள் வழியேயும்தான் சமூகம் என்னைப் பார்க்கும். நான் இஞ்சேயே உன்ற கண்ணுக்கு முன்னாலேயே சீவிச்ச காட்டுறன். என்னடா சொன்னனீ

வேசையாடித்தான் சோறுதின்ன வேணுமா? உங்கிட கண்களுக்கு எங்களின் மார்புகளும் தொடைகளும் மட்டுமே தெரிகின்றன. ஆனால் அதிர்ஷ்ட வசமாக எங்களுக்கும் கைகளும் கால்களும் இருக்கின்றன.

(ஓடிப்போய் வாசல் நிலையை உடைத்து வெளியேறுகிறான்)

பின்னணிப் பாடல் :

சூண்டுகளை திறக்க

கோரி என்ன பயன்

ஒரு புறாவோ

ஒரு மைனாவோ

தன்

விடுதலைக்காக

வேடளிடம் விண்ணப்பிக்குமா?

சிவப்பு நாட்களில் மட்டுமே

மானுடம்

செழிக்கும்.... தலீக்க முடியாமல்..

அந்த சிவப்பை நோக்கியே

இவள் நடையும்

இருக்கும்.

● - முற்றும் -

(மகாஜனக்கல்லூரி பழையமாணவர் சங்கம், பாவலர் துறைய்ப்பாரின்னை நினைவாக பாரினில்நடாத்திய நாடகப்பிரதிப்போட்டியில் (1996) முன்றாம் இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட பிரதி.)

எங்கள் மரணத்தின் முன்பு

வாருங்கள் நம்மிட மென்று
 வாக்களித்த வள்ளல் பெருந்தகையே
 இதோ, எங்கள் சமை
 இதோ எங்கள் நுகத்தடி
 இவைகளோடு
 எங்கள் கண்ணீரையும்
 உமக்குக் காணிக்கையாக்குகிறோம்.
 ஏந்திய கைகளும்
 நோக்கிய எமது விழிகளும்
 உம்மை இரக்கின்றன
 இதுவரைக்கும் இனங்காணப்பாமலும்
 தொட்டு அனுபவியாமலும்
 தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும்
 உமது எனிய சமையையும்
 உமது இனிய நுகத்தடியையும்
 எங்களுக்கு இன்று தாரும்.
 எங்கள் மரணத்தின் முன்பு
 உமது இரக்கப் பெருக்கம்
 எங்கள் மேல் பொழியப்படுவதாக.

 எங்கள் தாவீதின் குமாரனே
 ஆவி சோரும் எங்கள் மேல்
 இரக்கமாயிரும்
 இயலுமாகில்
 இந்தச் சமையும் நுகத்தடியும்
 எம்மை விட்டு அகலக்கடவது.
 நாள் முழுதும்
 சமந்து களைத்த கழுதைபோலவும்
 உழுது இளைத்த ஏருது போலவும்
 நாங்கள் சேர்ந்து போனோம்.
 இருப்பினும்
 எம்முடைய எச்மானர்கள்
 எம்மை விட்டு விழுவதாயில்லை
 நாங்கள் நிலத்தில் வீழ்ந்தபோதும்
 எங்களை எழுந்து நடக்கும்படி
 எங்கள் எச்மானர்கள்
 போட்டி போட்டுக்கொண்டு
 எங்களைத் துற்புறுத்துகிறார்கள்.
 வருந்திச் சமை சமப்பவர்களே

- மாதவன் -

கிடம் பெயர்ந்து கலைஞர்களின்

திதிய சிற்தனை . . .

‘வானத்து நட்சத்திரங்கள் கண்ணுக்கு புப்படவில்லை என்பதற்காக வெறும் கண்ணாடிக்கற்களை நேசீக்க நாம் தயாராக இல்லை.’

~ ச. கயல்விழி

‘தளரோம் தயங்கோம் மீண்டும் யாழ்மண் சீரிக்கும் முத்தமிழ் கலைகள் மீண்டும் அங்கு முழுங்கும்’

~ ச. பூவிழி~

கிளாலிக் கரையிலிருந்து வரும் கடலைகள் மீண்டும் அங்கே செல்ல மறுக்கின்றன. அங்கு எம் மேனி தழுவிய தென்றல் காற்று கிப்போது அனலாகி எம்மைத்தேடி வந்து கிங்கு தென்றலாக மாறி அங்கு செல்ல மறுக்கின்றது. கிவெயியல்லாம் எம்மவரின்

துன்பங்களின் மீயமாய் திகழ்கின்றன.

~ எஸ். அலந்திலன்~

எறு தழுவும் கலை எமக்கு மட்டும் தான் சொந்தம் கோடி துயர்வானும் நாங்கள் நாங்கள் தான்.

~எவ். அனுரா~

கலைஞர்களுடன் சில நிமிடம்...

பாதி உறவுகளுடன்

அவற்றோடு

தொடர்ந்த எம்

எங்கள்

பேசிக்கொண்டிருப்பீர்.

கிளைகளை

தொட்டு கொட்டகள்

எம்.சாம் .~

இழந்திட

அறுக்கப்பட்டன

கலைவழி

நிலையினில்

காற்றை

இறைபணி

தனி மரமாய்

உற்று கேளுங்கள்

நிலைமினைத்

நிமுலின்றி

கடல் அலைகளை

தொடர்ந்திட

தலித்து இங்கு

கூர்ந்து பாருங்கள்

நிமுலாய்

வாடுகிறேன்.

நான்

கண்முன்

இயக்குனர்

~ எஸ். ஜேரன் சன்

நின்றார்.

பிறேமானந்தன

திருமறைக் கலாமன்றம் ஓர் உயர்ந்த கலைக்கட்டம். அது சிறுவர்களுக்காக விட்டதே என்று எங்கித் தலித்தேன். அதன் கிளையொன்று வட்டக்கச்சியில் ஆரம்பமானபோது திருமறைக் கலாமன்றம் ஓர் அழியாத கட்டம் என்று உணர்ந்தேன்.

-ச. செயரத்தினம்.-

நீங்கள் கூறிய வார்த்தைகள் இன்றும் என் மனதில் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. சலங்கை ஒவ்வொருமும் மன்றத்தில் ஒலிக்க எனது மாணவ சிறார்களை வளப்படுத்தி உங்கள் கையில் ஒப்படைப்போன் என் கூறிய உறுதிமொழி என்னவாகப் போகிறதோ என்று எங்கித் தலிக்கின்றேன். மாணவச் செல்வங்கள் என் கண்முன் நிற்கிறார்கள். எப்படி உங்களுக்கு அவர்களை ஒப்படைப்போன். எனது கூட்டைவிட்டுப் பறந்தோடி விட்டார்கள். இன்னும் இக்கலை வேண்டுமா என்ற நிலையில் தள்ளப்பட்டிருந்த போது நங்கள் செய்தி அறிந்ததும் நான் திரும்பவும் திருமறைக்கலா மன்ற நினைவு அலைகளில் எனது கலை வடிவங்களை மனதில் எண்ணி நானே மேடையில் உங்கள் முன் நிற்கும் உங்கள் மகளாக திரும்புவேன். அந்நிலை எப்போ வரும் என எங்குகின்றேன்.

- நூராயினி -

கலைவழி இறைபணி என்ற நாதம் திக்கெட்டும் பரவிய வேணவில், எம்மண்ணில் மட்டும் இந்நாதம் அழிக்கப்பட்டு விட்டதே என்ற ஏக்கம் இதயத்தை இருட்டாக்கிக் கொண்டிருக்கும் போது வந்ததே அந்தச் செய்தி தொடருங்கள் உங்கள் பணியை, என்று. இருஞ்குகள் அகப்பட்ட நெஞ்சங்கள் ஒளியைப் பெற்று மீண்டும் தம்பணி தொடரப் புறப்பட்டுவிட்டன. இதுவஸ்லவோ மேய்ப்பாளின் குரலின் மகினமை.

- செல்வி. மே.ம.அல்பிறட். -

எமது மன்றம்

உலக நாடுகளிலெல்லாம் திருமறைக்கலாமன்றம் இயங்கி, தமிழுக்கும் கலைக்கும் தொண்டாற்றவேண்டும் என்ற எமது இயக்குனரின் நீண்ட கால கணவின் பால் கட்டி எழுப்பப்பட்டதே பிராண்ஸ் திருமறைக்கலாமன்றம்.

இன்று ஜூப்பிய நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழுகின்ற தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பேசப்படுகின்ற ஓர் மன்றமாக வேர் விட்டு வளர்ந்து உயர்ந்து நிற்கின்றது. இத்தகைய குறிப்பிடத்தக்க அளவு வளர்ச்சிக்கு எமது இயக்குனரின் இடைவிடாத உற்சாகமுட்டலும், எமது மன்ற உறுப்பினர்களின் தன்னலமற்ற தியாக உணர்வுடனான சேவையுமே காரணமாகும். பிராண்ஸ் திருமறைக்கலாமன்றம் 1991ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்வருவோர் செயல்வை உறுப்பினர்களாக இங்கு பணியாற்றி வருகின்றனர்.

திரு. பெஞ்சமின் இம்மனுவல் - தலைவர், திரு. அ.வ. டெமியன் குரி - செயலாளர்,

திரு. கு. மரியதால் - பொருளாளர், திரு.டே. கிறகரி தங்காசா, திரு. தி. சாம்சன், திரு. சி. மணோகரன்,

திரு. எஸ். கொண்சன்றைன் தேவன், திரு. மு. ஜெயசிங்கம், திரு. அ. ஞானசேகரன்,

திரு. இசிதோர் பெர்னாண்டோ, திரு. யோவான் கருணா, திரு. இரா. குணபாலன், திரு. அ. ரஞ்சன்

ஆகியோர் செயல்வை உறுப்பினர்களாக இருந்து பணியாற்றுகின்றனர். மேலும் 25 க்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் கெளரவ உறுப்பினர்களாக செயலாற்றி வருகின்றனர். மன்றம் பிரான்சில் தொடங்கிய காலம் முதல் இன்றுவரை பல செயற்திட்டங்களை செயல்படுத்தி தமிழ் கலைக்கு தொண்டர்திடியின்ஸது.

19.04.93 ல் - பலிக்களம்

03.07.94 ல் - கனங்கம்

24.12.94 ல் - கிறிஸ்மஸ் ஒளி விழா

14.01.95 ல் - தைப் பொங்கல் விழா

01.04.95 ல் - கனங்கம்(லண்டனில்)

29.10.95 ல் - கலை வண்ணம்'95

கழல் ஒசை

10.02.96 ல் - அனைத்தும் அவரீ

செம்மண்(லண்டனில்)

03.03.96 ல் - "நீ ஒரு பாறை" ஓலிநாடா வெளியீடு

21.04.96 ல் - செம்மண்

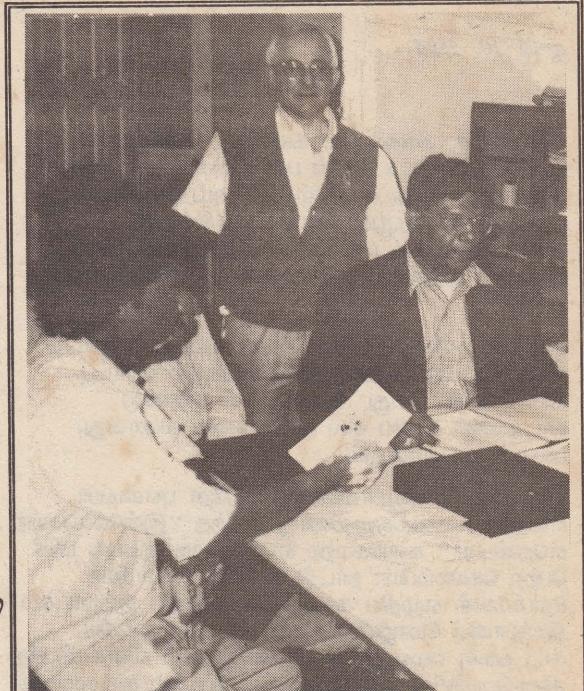
மேலும்

06.10.96 ல் - இயக்குனரின் "கலைத்தேன்" நூல் வெளியீடு

27.10.96 ல் - கலைவண்ணம் '96

கலைமுகம் பிரான்ஸ் பதிப்பு வெளியீடு

ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன.

எமது மண்ணில் எமது மக்கள் படும் சொல்லொண்ட துஞ்பங்கள் எமக்கு மனச்சோர்வை ஏற்படுத்தினாலும், நாம் எவ்ராலும் அழிக்கப்படமுடியாதவர்கள், எமக்கும் ஓர்நாள் வழங்கு உண்டு என்ற திடமான நம்பிக்கைகளில் எமது கலைப்பயணத்தை தொடர்கின்றோம். கலைமுகம் இதழ்களின் ஊடாக தமிழ் மக்களின் துயரங்களை வெளிக்கொண்டும் சகோதர கலைஞர்களின் ஆத்மாத்த உணர்வுகளில் நாமும் ஒன்றிணைந்து, அவர்களுக்காக இறைவனை பிராத்திக்கின்றோம். கலைவழி இறைபணி புரிந்து

தமிழ் கலை காக்க நாம் எல்லோரும் உறுதி கொள்கின்றோம்.

செயலாளர்

திருமறைக்கலாமன்றம் பிரான்ஸ்.

சீப்பக நகரிலிருந்து...

ஜூன் 10, 1996

இப்பொழுது சீங்கப்பிரில் கலைவிழா ஒன்று நடையெறிகிறது. உலகின் பல நிதைகளிலிருந்தும் இசை, நாடக, நடன நிகழ்ச்சிகளைப் புகழ்பெற்ற கலைஞர் அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். கலையார்வத்தை வளர்ப்பதற்கு இந்நாட்டு அரசு எடுக்கும் முற்போக்குத் திட்டங்களில் இவ்விழாவும் ஒன்று!

இருப்பில் ஒவியக் கண்காட்சிகளையும், நடன நாடக நிகழ்ச்சிகளையும் பார்த்துக் கலைக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. அவைகளுள் இரண்டு நாடகங்கள் பற்றிய சில குறிபுகளை வரைவது, பலருக்கும் பயன்படும்.

இரு நாடகம் கியூபாவின் தொயாத்ரோ புன்டியா என்னும் கலைக்கருமுவினா தயாரித்த “இன்னொசென்ற எறெண்டிரா” களங்கமற்ற எறெண்டிரா. நோபல் பரிசு பெற்ற கொலம்பியா நாட்டு கபிரியேல் கார்சியா மார்க்கேஸ் எழுதி கதையைப் பற்றிய இந்நாடகம் இஸ்பானிய மொழியில் நடிக்கப்பட்டது. முக்கிய கட்டங்கள் பலவற்றுக்கு ஆங்கிலத்தில் விளக்கம் சிறு திரையான்றில் கொடுக்கப்பட்ட போதும் காரசாரமான உரையால்களைப் புரிந்துகொள்ளது பார்வையாளர்கள் பல திண்டாடினார். பாடி ஒருந்தி தனது பேத்தியாகிய எறெண்டிராவை வறுமை காரணமாக விபச்சாரத்தில் சடுபட வைக்கிறார்கள். வருவாயை நோக்கிப் பல இடங்களுக்கும் செல்கிறார்கள். தாராம் இருந்தோர், சேர்க்கல்ஸ் குழு, போர்வீர் போன்டோர்களால் பணம் பெறும் பாடி, எறெண்டிராவை அத்தொழிலிலிருந்து விலக விட்டபாடாயில்லை. ஒருமுறை, கண்ணியர் சிலர் எறெண்டிராவைக் கட்டாயத்தில் மடம் ஒன்றிரு கூட்டிச் சென்றார்கள், அங்கிருக்கும் பேத்தியை பாட்டி வெளிக்கொண்டார்கள். எறெண்டிராவைச் சந்தித்த இளைஞர் ஒருவன் அவளை உண்மையாக விரும்புகிறான். பாட்டியின் பிடியிலிருந்து எறெண்டிராவைத் தப்பவைக்கப் பல முறை உடல்வெளிமை இன்னும் குற்றாத பாட்டியைக் கொலைசெய்ய முயற்சிக்கிறான். இறுதியில், கத்தியால் அவளைக் குத்திக் கொலை செய்கிறான். எறெண்டிரா விடுதலையடைகிறான். தென் அமெரிக்க சமூகப் பின்னணியையும், வறுமை, விடுதலை போன்ற கருத்துக்களையும் கொண்ட இந்நாடகத் தொடக்கத்தில், நடிக்கர்கள் அனைவரும் முக்கோண கட்டடத்தாக உறைநிலையில் நிற்க, அக்கட்டாம் உயிர்ப்பவி செலுத்தும் பலிப்பத்தின் குறியிடு என விளக்கம் கொடுப்பது.

அடுத்த நாடகம் வலிசோங் ‘பள்ளத்தாக்கின் பாடல்’ என்ற நாடகம். இதை இனத்துவேஷத்தை எதிர்த்து அண்மைக்காலம் வரையும் குரல் கொடுத்த அத்தோல் வூக்காட் எழுதி, இயக்கி, நடித்தும் இருந்தார். தென் ஆபிரிக்க வெள்ளையார்களின் ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்டபின் நிகழும் மாற்றங்களைக் கருவாகக் கொண்டது’ பலருக்கும் தெரியாத கறு

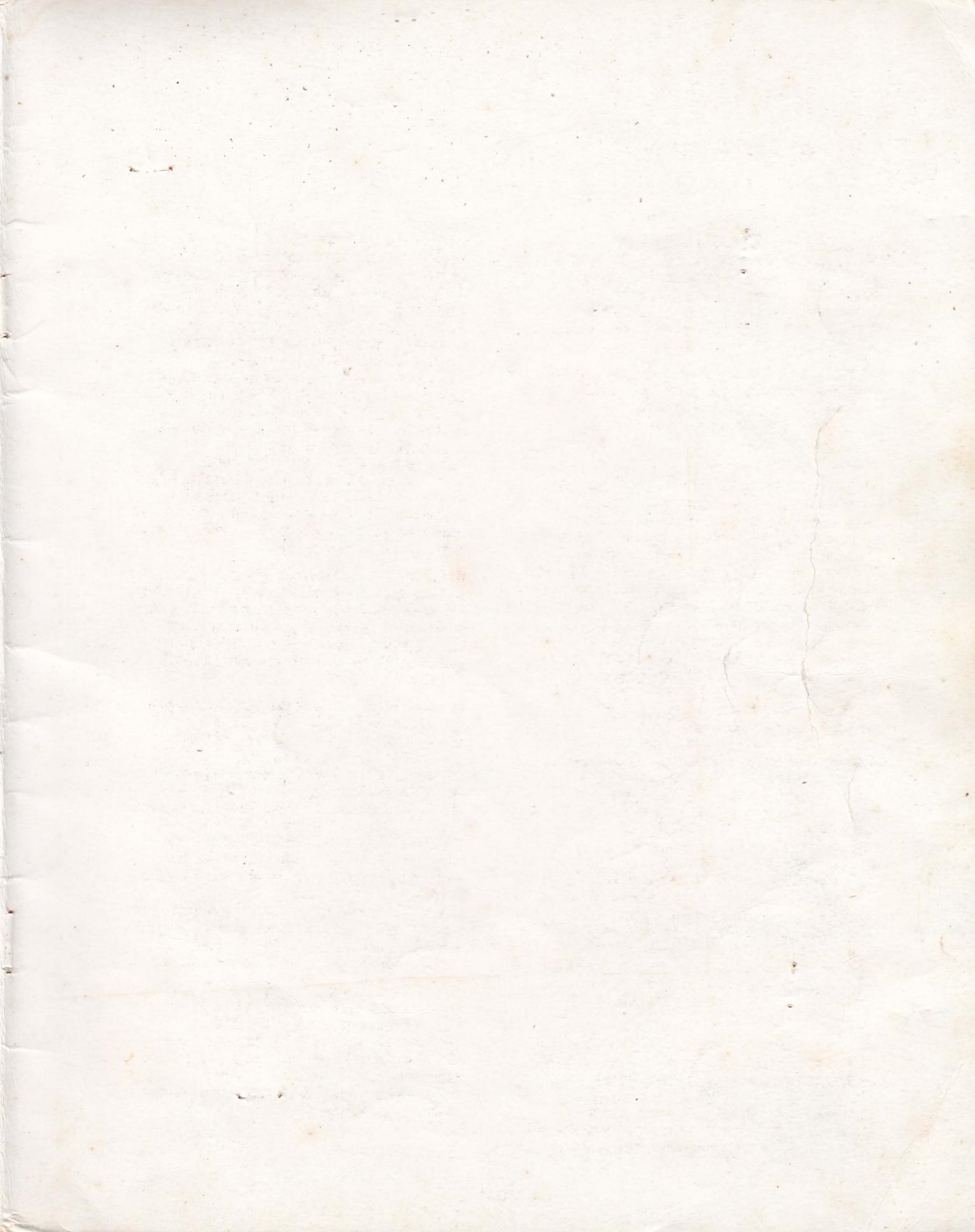
என்னும் இடத்தில் புசணிக்காய்களைப் பயிர்செய்து வாழ்ந்த 76 வயதுடைய ஆபிரிகாம் பக்ஸ் ஜோங்கேள்ஸ் என்னும் கமக்காரன்தும், அவனது வெறோனிக்கா என்னும் பேத்தியினதும் வாழ்வு, குறிக்கோள், கனவு பற்றியது. அவனது பழமையை வெறோனிக்காவின் புதுமைக் கனவு போராடி வெல்கிறது. கிராமத்தில் கூலிவேலை செய்து பிழைக்கவேண்டும் என்பது தாத்தாவின் வேண்டுகோள், நகருக்குச் சென்று நாலு பேருக்கு முன் பாடி நல்லபணம் சம்பாதிக்கவேண்டும், நல்ல பயறும் புகழும் பாடகி என்ற மட்டுல் எடுக்கவேண்டுமென்ற இளைமைத்துடிப்பு பேத்திக்கு. நாடு முழுவதையும், பழமையின் வேர்களிலிருந்து “நாட்டம், வீடு, கோயில்” அப்புறப்படுத்தும் மாற்றும் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாடகம் நவமாக எடுத்துஞக்கிறது. அத்தோடு, இதன் நாடக மாந்தர்கள், பணம், புகழ், பதவி படைத்த பெரியவர்கள்” அல்லர், சாமானியர், வரலாறே இல்லாத வம்சத்தினர்.

இவ்விரண்டு நாடகங்களிலும் இருந்த ஒற்றுமைகள்” நடிப்புத் திறன், எளிமையான ஒளியூட்டல், எடுப்பற் ற எளிய காட்சியமைப்பு, விறுவிறுப்பான கதை நகர்வு, நவீன நாடக முறைகளைத் தேவைக்கு ஏற்ப யய்ப்படுத்தியது. அத்தோடு, நவ வேட்கவாத நாடகங்களின் இருவடிவங்களையும் இரண்டும் காட்டின.

அவைகளுக்குள் இருந்த வேறுபாடுகள்” முதல் நாடகத்தில் கிட்டத்தட்ட பத்து நடிகள், இரண்டாவதில் இருவர் மட்டுமே. பின்னிசை இரைச்சல், அதிக வினைப்பாடுகள், அரைநிர்வாணக்காட்சிகள் முதலியன முன்னதில் இருந்தன. இரண்டாவது, பின்னணி இசையே இல்லாதது, வெறோனிக்கா பாடும்போது முதலாக இசைக்கருவிகள் பின்னணியில் இல்லை, “எதார்த்தம்!” சமூகப் பின்னணிக்கேற்ற எளிய ஆடக்கள் அனிந்து, சொல்லாடல் மிகுந்தும் செய்யப்படுகள் குறைந்தும் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. அத்தோல் வூக்காட் உரைஞாகவும் பலபாக்களைச் செய்யும் ஒரே நடிகணாகவும் குரல் வளம் ஒன்றால் மட்டும் மெருகூட்டியது பலருடைய உள்ளத்தையும் தொட்டது. நிகழ்ச்சி மூடுவில் பார்வையாளர் எழுந்து நின்று கை தட்டினார்கள்!

இவைகளைப் பார்க்கும்போது, ஈழத் துமிழ் மக்களின் சமூக, பொருளாதார, என் அரசியற் பிரச்சனைகளைக் கூட பின்னணியாக வைத்து விறுவிறுப்பான நாடகங்களை துமிழ் தலைந்த வேறு மொழிகளில் பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, ஜேர்மனி, கனடா போன்ற நாடுகளில் வாழும் துமிழ் கலைஞர்கள் மேடையேற்றும் காலம் எப்போது வரும், என்ற எண்ணம் தோன்றியது.

என். எம். எஸ்.

KALAIMUGAM

Publisher - Thirumarai Kalamanram
Editor-in-Chief - Nee Maria Xavier Adikal
Co-Editor - P.S.Alfred (Jaffna)
Associate Editor - M.Sam Pradeepan (Jaffna)
Managing Editor - S.Manoharan (Paris)
Executive Editor - A.V.Damien (Paris)

THIRUMARAI KALAMANRAM INTERNATIONAL

258 Main Street, Jaffna, Sri Lanka

INTERNATIONAL SECRETARY

Victor D.Thiruchelvam

37 Fraserton Crescent
Scaborough, Ontario
MIJ IS9
CANADA

M.A.J.Jesudasan
2175 Victoria Park Avenue
Suite 201
Scarborough, Ontario
MIR IV6
CANADA

A.Peter
Apartment 5/6
19 Milagiriya Avenue
Bambalapitiya, COLOMBO-04
SRI LANKA

T.Thulasi Manohari
Venu Nadam RCC Flats
4, 2nd Floor
Thiruvalluvar Kovil
Mylapore, Madras 4
SOUTH INDIA

A.Thiruchelvam
Putzdorfer Str. 31
52457 Aldenhoven
GERMANY

G.Keethapongalam
Brikehegent 240
4700 NAESTVED
DENMARK

S.Manivsagan
Van Gogh Street 55
2512 TB Den Haag
NEDERLAND

A.V.Damien
1, Impasse De La Motte
93300 Aubervilliers
FRANCE

Sylvia Leisi
Postfach 52
CH-4419 LUPSINGEN
SWITZERLAND

Basil Inbarajan
164 Burntash Lane
Bromley BRI 5BU,KENT
ENGLAND

F.Anthony Newman
Lofsurdhogda,21b
1281 OSLO
NORWAY

Michael Theresa
41 Via Cavour
00044 Frascati
ROME
ITALY

Pathmini Thambbynayagam
159 North St.
Ridgefield
CT 06877
U.S.A.